

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 20 / CTH / 17.09.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CTH\20CTH\

Fitxer 20CTH1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número ****

Comissió de Territori i Habitatge

Sessió 20, dimecres 17 de setembre de 2025

Presidència de l'Il·lm. Sr. Joaquim Calatayud Casals

Sessió 20 de la CTH

La sessió de la Comissió de Territori i Habitatge (CTH) s'obre a ****. Presideix Joaquim Calatayud Casals, acompanyat del vicepresident, Albert Salvadó Fernández, i del secretari, Francesc Jesús Becerra Ramírez. Assisteix la Mesa el lletrat Ramon Eudald Torrents Munt.

Hi són presents [José Ignacio Aparicio Ciria](#), [Eva Candela López](#), [Neus Comes Pon](#) i [Manel Ezquerro Tomàs](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Glòria Freixa](#) i [Vilardell](#), [Montse Ortiz](#) i [Martí](#) i [Salvador Vergés](#) i [Tejero](#), pel G. P. de Junts; [Ester Capella](#) i [Farré](#) i [Lluïsa Llop Fernández](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Àngels Esteller Ruedas](#) i [Eva García Rodríguez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Andrés Bello Sanz](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns; [Dani Cornellà Detrell](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana](#) i [Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Territori i Habitatge amb la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica sobre les actuacions previstes per a afrontar l'onada de calor actual i les properes (tram. 354-00166/15). Lluís Mijoler Martínez, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
2. Sol·licitud de compareixença de l'alcaldeessa del Prat de Llobregat davant de la Comissió de Territori i Habitatge perquè informi sobre el seu posicionament amb relació a l'ampliació de l'aeroport de Barcelona - el Prat (tram. 356-00913/15). Andrés Bello Sanz, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
3. Sol·licitud de compareixença de l'alcalde de Barcelona davant de la Comissió de Territori i Habitatge perquè informi sobre el seu posicionament amb relació a l'ampliació de l'aeroport de Barcelona - el Prat (tram. 356-00914/15). Andrés Bello Sanz, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
4. Sol·licitud de compareixença de l'alcaldeessa de Gavà davant de la Comissió de Territori i Habitatge perquè informi sobre el seu posicionament amb relació a l'ampliació de l'aeroport de Barcelona - el Prat (tram. 356-00915/15). Andrés Bello Sanz, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
5. Sol·licitud de compareixença de l'alcalde de Castelldefels davant de la Comissió de Territori i Habitatge perquè informi sobre el seu posicionament amb relació a l'ampliació de l'aeroport de Barcelona - el Prat (tram. 356-00916/15). Andrés Bello Sanz, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
6. Compareixença d'una representació d'UNICEF Comitè Catalunya davant la Comissió de Territori i Habitatge per a informar sobre la situació de l'habitatge en la infància i la repercussió en la pobresa infantil (tram. 357-00486/15).
7. Proposta de resolució sobre el manteniment del comboi doble del servei ferroviari entre les estacions de Lleida-Pirineus, Camp de Tarragona i Barcelona-Sants i la inclusió d'un de nou en sentit sud (tram. 250-00256/15). Grup Parlamentari de Junts.

Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 148, 32; esmenes: BOPC 188, 12).

8. Proposta de resolució sobre el millorament de l'accessibilitat al metro de Barcelona (tram. 250-00257/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 148, 33; esmenes: BOPC 188, 13).

9. Proposta de resolució sobre l'eliminació dels passos a nivell (tram. 250-00279/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 154, 76; esmenes: BOPC 188, 14).

10. Proposta de resolució sobre la cessió de terrenys d'Adif als municipis (tram. 250-00280/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 154, 77; esmenes: BOPC 188, 15).

11. Proposta de resolució sobre la renovació de les vies de la línia ferroviària entre Martorell i Sant Vicenç de Calders i l'afectació en el servei de Rodalies de Catalunya (tram. 250-00286/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 154, 86; esmenes: BOPC 188, 15).

12. Proposta de resolució sobre les millores necessàries a la carretera C-244 al pas per Sant Quintí de Mediona (tram. 250-00292/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 154, 94; esmenes: BOPC 188, 17).

13. Proposta de resolució sobre la necessitat d'una rotonda a la intersecció de la carretera C-53 amb la carretera LV-3331 de Penelles a Linyola i la millora de la seguretat general d'aquesta via comarcal (tram. 250-00303/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 160, 29; esmenes: BOPC 200, 7).

El president

Bon dia! Bon dia a tots i a totes. Ben trobats una altra vegada. Donem inici a la comissió i, per tant, toca preguntar als diferents grups parlamentaris si tenen alguna substitució a dir.

Salvador Vergés i Tejero

Sí, president. Primer de tot, ens alegrem molt que hagi tornat i amb la mateixa salut i alegria de sempre, eh? Per part nostra, de Junts per Catalunya, el diputat Jordi Bertran farà la primera proposta de resolució.

Eva Candela López

Gràcies, president. Molt contents d'aquesta tornada a la comissió.

El president

Moltes gràcies.

Eva Candela López

De tot cor. Al grup Socialista Units per Avançar, a dues punts de l'ordre del dia, el diputat Bondesio substituirà el diputat Becerra, que està a punt d'arribar.

El president

Molt bé. La resta de grups, PUC entendre que no hi ha cap canvi. Per tant, començaríem l'ordre del dia. Com els hi van comunicar ja la compareixença dels membres de l'Unicef per circumstàncies se retardava una hora i, per tant, doncs faríem les dos primeres propostes de resolució a l'ordre establert que tenim a l'ordre del dia, serien les que portarem a terme mentre arriben els convidats de l'Unicef.

Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica sobre les actuacions previstes per a afrontar l'onada de calor actual i les properes

354-00166/15

Inicialment, ara passariem a votació les sol·licituds de compareixença, amb un primer punt que també és una sol·licitud informativa de la sessió informativa de la Comissió de Territori amb la consellera de Territori i Habitatge i Transició Ecològica, que demana la compareixença el diputat dels Comuns, el senyor Lluís Mijoler.

Per tant, passem a votació aquesta primera sol·licitud, si vol fer alguna explicació. Si no, ja aniríem directament a les votacions.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Deu vots a favor de la compareixença i 6 abstencions.

Sol·licituds de compareixences

356-00913/15 a 356-00916/15

Seguidament passariem a votació, si ho creuen oportú, passem a votació les tres sol·licituds de..., quatre sol·licituds de compareixença de VOX o ho vol fer una per una, senyor Bello?

Andrés Bello Sanz

No. Yo quería justificar el porqué las hemos hecho. Bueno, en primer lugar, manifestar la alegría porque esté otra vez de nuevo con nosotros. Ya está recuperado.

Bueno pues, las cuatro comparecencias que hemos propuesto se refieren a la necesaria ampliación del aeropuerto de Barcelona, que en este momento es –desde hace ya años, desgraciadamente– uno de los asuntos más importantes que tiene pendientes Cataluña y España. Y desde VOX, hemos manifestado repetidamente nuestro apoyo a esta ampliación, manteniendo el mayor respeto posible al medio ambiente.

Bueno, hemos de recordar que, por esta comisión, han pasado numerosos representantes de entidades variopintas que han manifestado su opinión sobre esta ampliación, generalmente en contra. Han sido asociaciones subvencionadas y traídas aquí normalmente por la extrema izquierda y han manifestado su opinión sobre la ampliación del aeropuerto, aunque su conocimiento del tema fuera nulo o, siendo generosos, muy escaso.

Bueno, pues bien, desde hoy desde el grupo parlamentario VOX proponemos que comparezcan esta comisión los cuatro alcaldes de los municipios más cercanos al aeropuerto y que, por tanto, se pueden ver afectados por esta ampliación, tanto en la fase de las obras como en la posterior operación. Creemos que estos sí, estas personas sí, estos cuatro alcaldes sí tienen muchas cosas que aportar a esta comisión y, por eso, proponemos su comparecencia.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Bello. En tot cas, entenc que podem passar a votació les quatre propostes de resolució que fan referència a la mateixa temàtica. Per tant, passariem a votació la sol·licitud 2, 3, 4 i 5.

Vots a favor?

Abstencions?

Vots en contra?

Serien 13 vots en contra i 3 vots a favor.

Proposta de resolució sobre el manteniment del comboi doble del servei ferroviari entre les estacions de Lleida-Pirineus, Camp de Tarragona i Barcelona-Sants i la inclusió d'un de nou en sentit sud

250-00256/15

Seguidament saltariem el punt 6, com hem comentat abans, i saltariem ja al punt 7, que és una proposta de resolució sobre el manteniment del comboi doble del servei ferroviari entre les estacions de Lleida-Pirineus, Camp de Tarragona i Barcelona-Sants i la inclusió d'un nou sentit sud.

Aquesta és una proposta de resolució que presenta el grup de Junts. Per tant, el diputat de Junts, senyor Bertran, té la paraula.

Jordi Bertran i Luengo

Moltes gràcies, president, i ben tornat. Aquesta proposta, Junts la vam registrar al mes de febrer. Estem al setembre i la realitat és que estem com estàvem o una mica pitjor. La idea d'aquesta PR era treballar el concepte de la doble possibilitat d'arribar a Barcelona des de Lleida i des de Tarragona, no solament a través de la via convencional, sinó que també utilitzéssim la potencialitat de l'alta velocitat, a través de la mitjana distància en alta velocitat, que és l'Avant.

Aquesta idea, que està recolzada per una àmplia quantitat de ciutadans i ciutadanes a través de diferents plataformes, creiem que és una via de solució, no solament per ara, per aquestes circumstàncies que estem travessant en aquest país en aquest moment, sinó una via de solució potencial molt important. En el primer, en el plenari de març, ja es va presentar una sèrie de punts bastant coincidents amb els que tenim en aquesta PR i el que podem constatar és que, des del mes de març fins ara, el que ha fet el Govern i les operadores és incomplir allò que va aprovar el Parlament de Catalunya.

En tot cas, per concretar les mesures que reiterem és la necessitat que els dos primers combois del matí, que surten de Lleida, passant per Camp de Tarragona i arriben a Barcelona, vagin doblats de places, que hi vagin amb vuit vagons enlloc de quatre. Actualment, ja al segon d'aquests combois ja s'ha reduït. És a dir, hem començat la tardor amb la meitat de places en el segon comboi i, per tant, no és una bona notícia. És a dir, l'incompliment per part de l'operadora és reiterat.

En aquest sentit, també hem acceptat una esmena de la CUP, que també va en la línia del que ja s'havia aprovat en el plenari de març, sobre que, a més a més, s'ampliï un servei que surti de Lleida a les sis trenta, de manera que la gent pugui arribar a Barcelona abans de les vuit del matí, que és un horari bastant raonable perquè la gent pugui treballar.

I, finalment, per retornar des de Barcelona al Camp de Tarragona o Lleida, es va demanar que hi hagués un comboi en la franja entre les quatre i les vuit, que anés doblat de places. Això no s'ha produït. Ja seria ideal que fos el de les sis de la tarda, que si vostès entren podran comprovar que, per exemple, el de demà o demà passat està ple i que també pogués tenir aquest doble a doble capacitat.

Per tant, doncs, sotmetem aquesta proposta a favor de la ciutadania i que, de fet, ja hi insisteixo que, en el plenari del mes de març, ja va ser aprovada.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Bertran. Per tant, entenc que han transaccionat l'esmena amb el grup de la CUP.

Jordi Bertran i Luengo

Està transaccionada i l'hem repartit, crec, per part dels lletrats.

El president

Perfecte. Seguidament, i per ordre de presentació d'esmenes, tindrien la paraula el senyor Cornellà en representació de la CUP.

Dani Cornellà Detrell

Sí, bon dia. Gràcies i bentornat, president!

El president

Gràcies.

Dani Cornellà Detrell

Ens alegrem de veure'l. I sí, com acaben d'explicar el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, vam presentar una esmena. Al final, hem arribat a una transacció que s'ha fet arribar a tots els grups aquí presents. Evidentment, votarem a favor de tota la moció perquè l'Avant entre Lleida, Camp de Tarragona i Barcelona

Fitxer 20CTH2

està totalment desbordat. De fet, ja fa temps que el denuncien les persones usuàries, però també la Plataforma d'usuaris de l'Avant, que ja va venir a comparèixer fa uns mesos aquí en seu parlamentària.

I amb aquestes esmenes que van fer que al final ha estat transaccionada, el que afegíem és una solució concreta per a la demanda que hi ha, que és real, del matí entre Lleida i Barcelona. Una demanda que és molt reivindicada pels usuaris d'aquest servei i més enllà, evidentment, de mantenir l'augment de places dels trens existents, el que el que nosaltres proposem és aquesta d'afegir una nova circulació més d'hora, que sortís de Lleida als voltants de dos quarts de set del matí per donar servei a aquesta demanda real que hi ha dels usuaris i de les plataformes.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies diputat. I ara, seguidament tindria la paraula la diputada d'Esquerra Republicana, la senyora Llop. O ho fa el diputat Salvadó? Salvadó.

Albert Salvadó Fernández

Bé, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, evidentment, votarem a favor d'una proposta de resolució que, encara que pugués semblar aparentment tècnica, afecta de ple a la vida quotidiana de milers de persones. La connectivitat ferroviària no només entre Lleida i el Camp de Tarragona a Barcelona, sinó també, per extensió, l'afectació també la té Terres de l'Ebre i la té per la gent del Pirineu i, per tant, és important.

Hem vist després de les obres del túnel de Roda de Berà com el resultat de doblar les places ha estat incontestable. De fet, els trens moltes vegades anaven plens i, de fet, tindre l'abonament no garantix absolutament res, perquè moltes vegades vas a treure't el bitllet –que és un altre element de millora. A ple segle XXI, sembla increïble que tenint un abonament hagis d'anar físicament a una estació de tren a treure't el bitllet. En el meu cas, sense anar més lluny, em toca fer quinze o vint quilòmetres per a anar a treure't el tren i moltes vegades no tens plaça.

Per tant, el Parlament –s'ha dit abans pel diputat de Junts– ja vam aprovar una moció sobre la mobilitat a la vegueria de Lleida, que inclús anava més enllà del que avui es planteja en esta proposta de resolució. Per tant, és evident que hi votarem a favor. No mos calen més estudis. Ja des de Comissions Obreres ja disposen d'una graella on posen tots els dies que estos trens van plens. És un tema absolutament estudiat

i pensem que hauríem d'implementar-ho i consolidar avui una experiència que ja mos ha deixat una lliçó molt clara, que si volem un país més cohesionat, sostenible i competitiu, cal apostar de veritat pel ferrocarril.

I, per tant, no és només un debat d'horaris. Avui lo debat és sobre com entenem el transport públic de Catalunya. Si l'entendem com un servei mínim, condicionat només per l'oferta i la rendibilitat econòmica, o, en canvi, l'entendem com una eina estratègica de cohesió social i territorial, capaç de garantir la igualtat efectiva d'oportunitats a totes les comarques del país. Al final, no hem d'oblidar que la mobilitat no és un luxe, és un dret i moltes vegades sembla a la inversa.

Avui els treballadors i estudiants de Ponent, del Pirineu, del Camp de Tarragona, de l'Ebre han de tindre el mateix dret que qualsevol altre ciutadà a desplaçar-se, amb serveis eficients, còmodes i assequibles. I mantenir estos combois amb doble capacitat és un pas mínim, però imprescindible per aconseguir-ho. A més, no podem oblidar la dimensió ecològica, perquè al final cada plaça, com sabeu, que oferim al tren és un vehicle privat menys a les carreteres i, per tant, menys contaminació, menys col·lapse i més compromís amb els objectius de descarbonització que hem de complir com a país.

Per tant, en definitiva, el que avui decidim és si volem un sistema ferroviari al servei de la ciutadania i del territori, o si acceptem al nostre país que hi hagi zones de segona en matèria de mobilitat. Per tant, des del grup d'Esquerra Republicana totalment a favor d'estes mesures mínimes per garantir un servei digne.

El president

Moltes gràcies, diputat Salvadó. I seguidament tindria la paraula, en representació del PSC, el diputat Ezquerra... *(Eva Candela López intervé sense fer ús del micròfon.)* Bondesio, doncs.

Alberto Bondesio Martínez

Moltes gràcies. Bon dia i bentornat, president! En primer lloc, agrair també aquesta proposta de resolució. Bé, des del 3 de març Renfe manté les places Avant en el primer tren d'alta velocitat entre Lleida i Barcelona. I des del 3 de març aquestes places s'han duplicat, tal i com recull aquesta proposta de resolució, passant de les

llavors el mes de febrer 236 places a 472. Durant tot el dia, la companyia disposa de places Avant en setze serveis entre Barcelona i Lleida, vuit per sentit.

Imagino que aquesta suposada retirada de combois de la que parlava el diputat de Junts es deu referir al tren que es va retirar el dia 20 d'agost i que –per tremolors– i, per tant, per temes de seguretat, però que ja s'ha tornat a incorporar. Per tant, no entenem massa ben bé aquestes afirmacions. En qualsevol cas, Renfe ha continuat donant resposta a les demandes de l'Ajuntament de Lleida, també als sindicats i plataformes de viatgers per reforçar i augmentar la capacitat d'aquest servei amb una alta demanda.

Per això els hi votarem a favor els punts de la moció, fins i tot aquesta última transaccionada, tot i que haguéssim agraït de rebre una miqueta de retorn abans d'arribar a la comissió.

Tot i això, tot i aquest suport a la millora del servei d'alta velocitat per naltus, pel grup parlamentari del PSC, la millora de Rodalies és absolutament imprescindible. Jo ja, com a usuari que no utilitzo l'Avant, però si rodalies, doncs celebrem que el passat dia 9 de setembre el president de la Generalitat i la consellera Paneque es reunissin amb Adif i amb Renfe per tal d'impulsar quatre mesures clau en la millora del servei de rodalies, amb aquesta constitució d'una oficina tècnica per coordinar i planificar les obres de rodalies i reduir les incidències.

Això se suma, doncs, evidentment, a l'empresa mixta de Rodalies Catalunya, de la qual ja hem parlat en diferents ocasions, tant a nivell del Ple com també a la Comissió. Per tant, sí a la millora de l'alta velocitat, sí a la connexió de Lleida, Camp de Tarragona i Barcelona. Però també, i encara més, millora també a les rodalies.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Bondesio. I seguidament tindria la paraula la diputada Esteller.

Àngels Esteller Ruedas

Sí, moltes gràcies, president. El grup Popular donarà suport a aquesta proposta, perquè Catalunya està absolutament col·lapsada aquests dies en les que s'han

començat. Hem tornat tots de vacances, seguim igual, amb un col·lapse absolut, amb moltes hores perdudes en el desplaçament. Tot el transport és un caos que es dificulta especialment en les zones del Camp de Tarragona i de Lleida per les obres de Roda de Berà, que està generant molts problemes a totes aquelles persones que s'han de traslladar a Barcelona per treballar, per estudiar o pel motiu que sigui. I en aquestes hores punta està portant al límit la paciència de la gent que no poden arribar a temps ni a treballar i, en moltes ocasions, es queden sense poder agafar cap tipus de tren.

Per tant, nosaltres considerem que mantenir el desdoblament de l'Avant és fonamental. Tot i això, també diem que és insuficient, perquè, i fins i tot, en aquest desdoblament tenim grans dificultats perquè moltes persones no poden accedir als trens i es queden a les estacions sense poder arribar a temps ni a treballar, ni a estudiar, ni al desplaçament que tinguin per convenient. Per tant, a través d'aquesta proposta, acceptem la transaccional que s'ha presentat i fem una crida en aquest sentit al Govern perquè veritablement comenci a posar molta més atenció, interès i recursos amb el que és la mobilitat.

I és cert que tota la part del Camp de Tarragona, Tarragona, la part de Lleida, els Pirineus, està absolutament col·lapsada, però també tot l'entorn de Barcelona és també un caos absolut. I és difícil moure's perquè moltes d'aquestes persones, també quan arriben després a sobre, es troben amb el doble embussament. Per tant, des d'aquesta visió nosaltres donem suport a aquesta proposta.

El president

Moltes gràcies, diputada Esteller. I ara seguidament tindria la paraula el diputat Bello.

Andrés Bello Sanz

Gracias, presidente. Bueno, pues yo creo que todos coincidimos en que el servicio ferroviario es manifiestamente mejorable. En este caso, se habla del de alta velocidad entre Lleida y Tarragona, pero yo creo que esta opinión la podemos trasladar al resto de los servicios que hay en Cataluña. Creemos que los servicios tienen que ser mejorados, tanto en capacidad como en frecuencia, regularidad, puntualidad.

Y respecto a esta propuesta concreta, aunque no se aporta información sobre la viabilidad técnica y la demanda de estos servicios concretos, que se pide incrementar en frecuencias y en capacidad de los convoyes, pues como estamos de acuerdo con el fondo del asunto, pues daremos apoyo también a esta propuesta. Aun no sabiendo si es la mejor de las soluciones.

El president

Moltes gràcies, diputat Bello. I ara, seguidament i en nom del grup dels comuns, té la paraula el diputat Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president i ben tornat.

El president

Gràcies.

Lluís Mijoler Martínez

Feu molt bona cara i això és motiu de satisfacció per a tots nosaltres. L'hem trobat a faltar i, per tant, ben trobat de nou. Bé, la proposta de resolució que avui ens proposa Junts, evidentment, la votarem a favor. No pot ser d'una altra manera. Com molt bé deia el diputat Bertran, es va presentar al febrer i la situació ara no només no ha millorat, sinó que probablement ha empitjorat. Per tant, té tot el sentit.

Compartim plenament el diagnòstic. La mesura que es va fer de doblar les places al comboi de primera hora del matí va ser, evidentment, un èxit. Es demostra que quan hi ha oferta, doncs el tren guanya usuàries, guanya prestigi i, sobretot, guanya centralitat. Nosaltres sempre hem defensat que en el transport públic ha d'haver més oferta que demanda que no es pot oferir un transport públic única i exclusivament en funció de la demanda i única i exclusivament en funció de la viabilitat econòmica del servei, i aquest és un clar exemple.

Per tant, aquesta proposta posa el focus en aquesta demanda concreta i legítima. Estem d'acord amb la banda matí i tarda, però creiem que també deixa fora una mirada que hauria de ser més àmplia de la planificació ferroviària del país. En tot cas, com dèiem, benvingudes.

El que cal no són més places, sinó que el que cal són més serveis i també el que necessitem és que deixem d'acceptar que aquestes decisions, les decisions estratègiques de país com és aquesta, depenguin únicament i exclusivament de Renfe i depenguin únicament i exclusivament del Ministeri. Ens cal una agència ferroviària catalana que tingui aquesta capacitat de planificació estratègica, també sobre els serveis de mitjana distància que afecten a Catalunya, perquè avui dia els serveis de mitjana distància també són els que utilitza la gent treballadora per anar a la feina en molts casos o per serveis públics bàsics.

Per tant, votarem a favor de la proposta. Ens comprometem també a seguir, com altres grups parlamentaris d'aquesta cambra, a continuar exigint una política ferroviària que estigui al servei del territori i que estigui al servei de les treballadores i dels treballadors, que estigui al servei dels estudiants que connecten cada dia les nostres ciutats i les nostres comarques amb una esperança ben senzilla, que és la única que es demana: que el tren funcioni, que el tren sigui fiable i que el tren sigui assequible.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Mijoler. I ara, per tancar la proposta de resolució, torna a tenir la paraula el senyor Beltrán, diputat de Junts.

Jordi Bertran i Luengo

Bé, com hem manifestat fem aquesta transacció amb l'esmena de la CUP i només llegir una frase del portaveu de la Plataforma Avant Catalunya, Carles Feixa, que diu: «L'únic tren doblat és el de les 7.05 –es refereix al que surt de Lleida– el de les 8.10, que s'ha endarrerit, no». És a dir, des de Junts ens limitem a traslladar la realitat. És a dir, que en aquest moment només hi ha un tren doblat a primera hora.

És una realitat i jo convido el senyor Bondesio que, si convé ja li pagaré jo el bitllet, però vingui un matí amb mi i ho podrà comprovar, que el tren de les 8.40 que, després que el Parlament aprovés la moció, Renfe no solament no va fer el possible per arribar abans, sinó que el va endarrerir encara més perquè encara arribi menys gent abans de les nou, ja no de les vuit del matí. Per tant, la gestió no té el focus a

Catalunya, sinó que aquests trens Avant en aquest moment depenen de com van els fluxos de Madrid.

El president

Moltes gràcies, diputat. Bé, entenem que la del PSC no s'accepta, no, diputat?

Jordi Bertran i Luengo

Exacte.

El president

D'acord. Per tant, doncs bé, escolteu-me. Passem a votació la proposta de resolució.

Vots en contra?

Abstenció?

Fitxer 20CTH3

Vots a favor?

Per unanimitat, quedaria aprovada el punt 7, que és el... Perdó. Sí, el punt 7, que és la proposta de resolució sobre el comboi doble del servei.

Proposta de resolució sobre el millorament de l'accessibilitat al metro de Barcelona

250-00257/15

I ara passàrem al punt 8, que fa referència a la proposta de resolució sobre la millora d'accessibilitat al metro de Barcelona. Aquesta proposta de resolució la presenta el Partit Popular i en farà..., farà ús de la paraula la diputada Esteller. Doncs, quan vulgui, diputada.

Àngels Esteller Ruedas

Sí, moltes gràcies. El Grup Popular ha presentat aquesta proposta per finalitzar, i sobretot per complementar tota l'accessibilitat del metro de Barcelona. Som molt conscients que el metro de Barcelona és una xarxa bastant adaptada. Vull dir que

és de les que està més adaptada dins d'Espanya i de molts altres països quant a la capacitat que té de permetre la mobilitat i el desplaçament de persones que tenen la mobilitat reduïda, però encara falta molt per arribar als objectius d'arribar a tenir tota la xarxa adaptada a l'any 28.

I això requereix un esforç i una dedicació pressupostària i de feina per part dels governs corresponents, a la Generalitat, però també en coordinació amb l'Ajuntament de Barcelona i l'entitat metropolitana, a l'hora de fer accessible tota la xarxa. Perquè, al final, tenim persones amb mobilitat reduïda que s'han de desplaçar per treballar, per el que sigui, i han d'estar prèviament analitzant si les parades de metro tenen capacitat de poder-se moure i tenen l'accessibilitat que requereixen per fer el transport que necessiten. Hem de tenir en compte que cada vegada hi ha més persones que es desplacen en metro, tenint en compte, com deia també abans, el col·lapse tant gran que pateix la ciutat, que fa pràcticament impossible que les persones es puguin desplaçar amb un altre mitjà de transport.

Llavors, aquest increment de la demanda fa que encara sigui més urgent portar a terme aquesta adaptació. Hem de tenir en compte que hi ha una sèrie d'estacions que ja tenen programades i remodelades i previstes tota aquesta adaptació, com és la plaça Urquinaona, la plaça de Sants i Verdaguer. Però en canvi no tenim data de cronograma ni de finalització. Per tant, desconeixem el calendari de compliment d'aquesta adaptació.

I després hi han unes altres, com Virrei Amat i Maragall, que tenen uns problemes tècnics i problemes de salts entre el cotxe i l'andana. Per tant, amb aquesta proposta presentem unes sol·licituds en les que demanem accelerar les obres, sobretot de la plaça Urquinaona, plaça de Sants, Verdaguer, Espanya i Clot i Ciutadella amb Vila Olímpica. I, en aquest sentit, el que volem és que tota aquesta xarxa estigui adaptada i que s'acompleixi tot el que és el pla d'accessibilitat en l'any 28.

Aquí Junts ha presentat una esmena i el grup popular ja li avanço que li acceptem, perquè al final ja la defensarà ell, però bé, jo dic que l'acceptem. Per altra banda, que és complementar tot el pla d'accessibilitat.

Per altra banda, també des del grup Popular el que demanem és, en el punt 2, com he dit abans, que es revisi i s'actualitzi el que és aquest problema tècnic entre el salt

entre el cotxe i l'andana. Això fa que moltes persones tinguin grans dificultats i que no puguin agafar aquestes línies de metro, perquè no poden sortir del cotxe al tenir aquesta dificultat cap a l'andana.

I després també volem un informe anual en el que detalla els accessos i del tot el transport públic a Catalunya, en general, no només del metro, però sobretot que es fixi calendari, o sigui, el típic cronograma que estableixes les actuacions, les fases de les actuacions i el pressupost que requereix cada una d'aquestes actuacions perquè es pugui fer un seguiment i, com a mínim, hi hagi un compliment. En aquest cas, no podem acceptar l'esmena dels socialistes, perquè eliminen el calendari i el cronograma i el pressupost. Llavors què? Tindrem un ventall d'informes amb un calendari de línies, però en canvi no tindrem compromisos. Nosaltres volem ja compromisos perquè no pot ser que hi hagi tants informes amb voluntats, però sense compromisos fermes a l'hora de poder avançar.

I després, també en l'últim punt, és avançar en tota l'accessibilitat universal, en totes les millores que cal tant bé en la part de senyalització, com formació de personal, etcètera. En aquest sentit, demanem la votació i la consideració de la resta de grups.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I seguidament, i en nom de Junts, té la paraula el diputat Salvador Vergés.

Salvador Vergés i Tejero

Molt bé. Moltes gràcies, president. En aquest cas faig la intervenció en nom del diputat de Junts Isaac Padrós, que de fet és qui ha preparat la intervenció, però que no pot ser aquí perquè li coincideix amb una altra comissió. En tot cas, el primer que volem dir és que l'accessibilitat no és només un compliment formal, no és en cap cas fer un favor a ningú, sinó que el que és és un deure cívic i legal.

I, en aquest sentit, l'esmena que hem presentat el que fa és fixar el compromís i el marc i això vol dir que establim tres coses. La primera és un calendari que sigui vinculant. En segon lloc, un pressupost que estigui garantit. I, en tercer lloc, una corresponsabilitat institucional que arribi fins a l'any 2028. Per tant, la nostra esmena

el que fa és concretar una mica més aquesta proposta de resolució amb la qual estem d'acord i, evidentment, la votarem a favor.

De fet, tot plegat ja s'estableix al Codi d'Accessibilitat de Catalunya, que és el Decret 209/2023 i, per tant, el que es tracta és de complir-lo, no? I això es tradueix, com s'ha dit, en diferents accions i mesures. La primera és corregir, eliminar el salt que hi ha entre l'andana i el comboi. En segon lloc, fer que els ascensors siguin operatius i siguin redundants. No pot ser de cap manera que una avaria en una estació deixi tirat a la gent sense cap altra possibilitat de sortida, les persones amb discapacitat. També la qüestió dels recorreguts, que siguin intuïtius, amb senyals multimodals de caràcter visual, amb pictogrames, amb lletres, colors, amb senyals que siguin tàctils, sonores, etcètera, i que la informació sigui en temps real i en tots els formats possibles. En quart lloc, també el factor que el personal estigui format en atenció inclusiva i en donar un tracte adequat a aquestes i a totes les persones.

I, òbviament, aquestes accions s'han de fer amb un compromís de bona governança i amb seguiment i, per tant, en aquest sentit també, doncs tres vectors. El primer són els manteniments preventius, el segon les auditories que siguin periòdiques i, en tercer lloc, que hi hagi uns informes públics de seguiment que estiguin coproduïts amb les entitats i que tot plegat hi hagi la valoració de l'experiència d'usuari.

Com sempre diu el diputat Padrós, res sobre les persones amb discapacitat sense comptar amb les persones amb discapacitat. En definitiva, l'objectiu és que el metro de Barcelona sigui per a tothom i no sigui només per a uns quants.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Vergés. I, seguidament, tindrà la paraula el diputat Cornellà en nom de la CUP.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, president. Bé, votarem a favor d'aquesta proposta. Sempre com a partit, hem demanat i hem exigit que el servei ferroviari ha de ser cent per cent accessible per a tothom i avui en dia sabem que no és així en moltes estacions, tal com ja s'ha

debatut en seu parlamentària, per tant, és una situació anòmla i que s'ha de resoldre al més aviat possible.

Per cert, també és molt greu a les estacions de rodalies d'arreu del país aquest mateix fet i amb la qual el PP, quan va ser al govern espanyol, ben poca cosa va fer. Vull dir que també crec que cal posar-ho sobre la taula. També, com han vist, hem presentat una esmena per millorar aquesta proposta que ens fan. Afegim que es facin accessibles els enllaços entre línies que a dia d'avui no ho són per fer transbordament, com seria el cas de les estacions de passeig de Gràcia entre les línies 2 i 4 i la línia 3 i l'estació de rodalies i de Clot..., i de Clot entre les línies 1 i 2 i l'estació de rodalies.

Entenem que aquesta proposta també és una millora que se suma en aquesta proposta de resolució, que ens presenten, però de totes maneres l'acceptin o no, nosaltres donarem suport al conjunt de la proposta. Entenem que és una demanda que fa temps que estem fent en seu parlamentària i que es compleixin, doncs, de fet, que es compleixi el que és la llei, que garanteixi l'accessibilitat per a tothom.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Cornellà. I, seguidament tindria la paraula i en nom del PSC, el diputat Aparicio.

José Ignacio Aparicio Círia

Gràcies, president. Encantats de tornar a tenir-lo aquí, a gaudir del seu somriure i del seu bon humor. Tenim al davant, doncs, una proposta de resolució en la que podem estar d'acord, però que hem volgut millorar a través d'algunes esmenes, sobretot amb la intenció de corregir i actualitzar alguna dada que considerem incorrecta.

Bé, ens han dit que han acceptat l'esmena del punt 2. En tot cas, no votarem cap en contra, però sí que ens agradaria que el punt 2 es votés per separat. Faig alguns apunts. Per exemple, en el primer punt de la proposta de resolució, doncs, amb la nostra esmena hem intentat modificar el nombre d'estacions pendents d'adaptar la xarxa de metro per actualitzar-lo a les dades reals. Actualment tenim adaptades 154

dels 163 estacions en servei a la xarxa de metro de l'àrea de Barcelona. Segurament aquí hi ha una possible confusió que pot provenir de considerar un intercanviador com a una única estació, quan en realitat els intercanviadors a vegades compten amb dos o tres estacions.

Després, la situació d'adaptació dels intercanviadors és la següent. L'intercanviador de La Pau, a l'L2 i l'L4 ja compta amb les dues estacions adaptades a dia d'avui. La Pau L4 és final de línia i s'està explotant només una de les andanes, la qual ja està adaptada i estan actualment executant unes obres per instal·lar un ascensor a l'altra andana, de manera que, ja que és final de línia, doncs que les dues andanes puguin ser explotades.

A l'estació de Espanya de la L1 ja compta amb itineraris adaptats fins a cadascuna de les seves andanes i, per això, es considera pertinent o consideràvem pertinent no mencionar només l'estació d'Espanya L3 al text de la proposta de resolució. Les obres actualment en curs ja han posat en servei els quatre nous ascensors que generen els itineraris adaptats a l'estació de Espanya L1. I les obres continuen en execució per completar l'adaptació en l'estació d'Espanya L3 amb quatre ascensors més, dos dels quals ja estan en servei i els altres dos es preveu que entrin en funcionament properament.

Sobre el termini del compromís actual del Govern de la Generalitat, evidentment, del Govern de la Generalitat de Catalunya, és que el 2028 el cent per cent de les estacions estiguin adaptades o amb les obres per adaptar-les. Això estem totalment d'acord.

Al punt 2, a través de la nostra esmena, hem proposat també no mencionar l'estació de Maragall L4, ja que aquesta estació sí que compleix amb els estàndards actuals i les estacions Virrei Amat i Maragall de l'L5 tenen una particularitat especial i és que estan en corba, a diferència de la major part de les estacions de la xarxa, que es troben en línia recta, i aquest fet provoca que no es pugui eliminar totalment la distància que queda entre les portes d'accés als trens i l'andana, ja que els trens estan formats per cinc vagons rectilinis que no poden traçar una corba perfecta, de manera que el punt central de cada vagó queda una mica més allunyat de l'andana que els punts extrems.

Bé, tinc més dades per donar, però tampoc em dona temps. I en tot cas, gràcies per l'acceptació de l'esmena 2 i per l'interès que tots compartim per millorar l'accessibilitat del metro de Barcelona, una accessibilitat que penso que està garantida..., que estarà garantida totalment al cent per cent en poc temps.

Moltíssimes gràcies.

El president

Molt bé, diputat Aparicio. I ara, seguidament té la paraula la diputada Llop, en nom d'Esquerra Republicana. Quan vulguis.

Lluïsa Llop Fernández

Gràcies, president i ben tornat, com dèiem la resta de grups. Contents que ens puguis tornar a acompanyar i que ho facis amb aquesta bona cara.

El president

Moltes gràcies.

Lluïsa Llop Fernández

En tot cas, entrant pròpiament en la proposta de resolució, agrair a la diputada Esteller l'haver presentat aquesta proposta de resolució, perquè ens permet parlar d'un tema important com és aquesta accessibilitat, en aquest cas en el metro de Barcelona. Un metro de Barcelona, i ella mateixa ho apuntava, del que crec que n'hem d'estar orgullosos perquè té un noranta cinc per cent de la seva xarxa adaptada, que a més no era un tema fàcil, perquè evidentment és un metro que té història, que hi ha estacions molt antigues i que, per tant, l'adaptació d'aquesta xarxa a l'accessibilitat, que és absolutament imprescindible, doncs, segurament ha sigut complex. Ha sigut complexa, fins al punt que vagons s'han hagut d'adaptar per les curvatures de les estacions i pels desnivells, etcètera. Per tant, jo crec que és una feina de la qual n'hem d'estar orgullosos, però que evidentment no n'hi ha prou. I com deien els diferents grups, doncs és imprescindible acabar aquesta adaptació absoluta.

I, a més, volem aquesta adaptació amb una perspectiva més àmplia, que vagi més enllà de les obres puntuals i que s'inscrigui en el marc normatiu global, que és el

Codi d'Accessibilitat de Catalunya, que es va aprovar el 2023, i que situa el nostre país com un referent internacional en accessibilitat universal, perquè no es limita a eliminar les barreres arquitectòniques

Fitxer 20CTH4

sinó que incorpora també l'accessibilitat comunicativa, l'accessibilitat cognitiva i aborda de manera integral tant l'edificació, el transport que parlem avui, però també l'urbanisme, els serveis públics i privats i els espais digitals, perquè el món digital també necessita aquesta accessibilitat.

Parlant de l'accessibilitat del transport, no puc deixar de dir que, així com el metro ha fet un gran pas endavant en aconseguir aquesta bona part d'accessibilitat i que cal continuar treballant en la línia del que diu aquesta proposta de resolució amb la qual estem d'acord, el que és una vergonya és l'adaptabilitat i l'accessibilitat en el transport de rodalies especialment, i també de mitja distància, on moltíssims ascensors no funcionen, on les vies en moltes de les nostres estacions no pot passar una persona que té qualsevol tipus de discapacitat d'una via a l'altra i que, per tant, farem bé en aconseguir que allà també hi hagi aquest avenç tan important.

En l'àmbit d'aquesta accessibilitat, crec que val la pena també posar sobre la taula la necessitat, com deia, d'adaptar a qualsevol tipus de discapacitat l'accés al nostre transport i, a més, que siguem conscients que això és una cosa que ve a més, perquè també patim un repte demogràfic on cada vegada més part de la població supera els seixanta-cinc anys. Per tant, és una cosa que va *in crescendo* i que s'ha de tenir en compte en aquesta feina que ens queda per fer.

Per tot això, coincidim amb la proposta del Partit Popular, que posa el focus en les estacions pendents d'adaptació, així com també en aquelles vies, especialment estacions en corba, on els trens queden desnivellat respecte del que seria la pròpia andana i segurament amb les actualitzacions que ha comentat el diputat del PSC, on hi han actuacions que es reclamen, com les de la línia del metro 1 i 3 a Espanya, amb la correspondència en ferrocarrils que ja s'ha pogut avançar afortunadament,

però, en principi, i en termes generals, donarem suport a tota la moció en la que coincidim absolutament.

El president

Moltes gràcies, diputada Llop. I seguidament té la paraula el diputat Bello, en nom de VOX.

Andrés Bello Sanz

Gracias, presidente. Tan solo para manifestar nuestro voto favorable a estas propuestas que hoy presenta el Partido Popular de mejora de la red de metro de Barcelona.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat Bello. I per acabar tindria la paraula al diputat Mijoler, en nom dels comuns.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Bé, aquest debat jo crec que no va d'una qüestió tècnica d'unes obres inacabades o unes qüestions merament tècniques, sinó que del que veritablement parlem és del dret a la mobilitat. I en paraules del diputat Padrós, com deia el diputat Vergés, és aquest dret a moure's lliurement per la ciutat i, en definitiva, moure's lliurement pel país. I aquesta, per exemple, ha estat la voluntat de l'acció de govern d'Ada Colau amb l'urbanisme de proximitat, amb superilles, on el dret a tenir una vida autònoma, una vida segura, una vida digna. I precisament això és tot el contrari del que el PP defensa normalment, és a dir, més vehicles i menys transport públic. Per tant, agraïm que avui ens portin aquesta proposta, que va de millorar precisament aquest dret a la mobilitat a través de la millora del metro.

És una realitat, i el que es diu a la moció, que no es pot construir una societat justa si encara hi ha persones que no poden agafar el metro amb autonomia, que es veu obligada a fer recorreguts absurds, a dependre constantment d'ajuda externa o directament a quedar-se a casa, perquè una andana sense ascensor és una barrera infranquejable. Segons les últimes dades, hi ha set o nou, deia el diputat del PSC,

depèn de la qüestió tècnica de com es vegi, estacions del metro que avui encara no són accessibles, algunes en punts hem de dir són punts estratègics de la xarxa. Però més enllà de les estacions, també hi ha molts enllaços adaptats. Per tant, en aquest sentit, l'esmena de la CUP. Problemes tècnics com salts entre tren i l'andana, estacions en corba i mancances importants en l'àmbit de la senyalització, de la informació, de la formació del personal i de l'atenció a aquesta diversitat funcional invisible.

Per nosaltres, l'accessibilitat també implica que la informació visual i auditiva sigui clara, disponible i accessible per a tothom, que els sistemes de validació i tarifació siguin fàcils d'utilitzar per persones amb discapacitat visual o cognitiva, que hi hagi personal format i suficient per atendre amb respecte i coneixement a tothom, que la intermodalitat estigui garantida en transbordaments adaptats entre metro, bus, ferrocarrils, rodalies o el tram i que les persones amb diversitat funcional participin activament en la planificació, en la supervisió i en el seguiment del que són les polítiques de mobilitat.

I volem assenyalar també que cal clarificar aquest rol institucional, perquè no tot depèn de TMB, de l'àrea metropolitana. No tot depèn de l'Ajuntament de Barcelona. El Govern de la Generalitat, a través de l'ATM i l'Autoritat del Transport Metropolità, té també una responsabilitat directa en la planificació, el finançament i la coordinació del sistema. Per tant, aquest Parlament també és responsable d'exigir compromisos concrets i avaluables.

Per això, votarem a favor d'aquesta proposta de resolució plantejada pel PP. Entenem també molt encertada l'esmena de Junts, la de la CUP, també la segona esmena del PSC sobre les estacions en corba. I, per acabar, volem fer una crida a entendre que l'accessibilitat, deia això, és un dret, és una qüestió de justícia, és una qüestió de dignitat i és una qüestió de qualitat democràtica. No pot ser que avui l'espai públic continuï excloent persones.

Gràcies.

El president

Molt bé, diputat Mijoler. I ara, per acabar, tornaria a tindre la paraula la diputada Esteller, en nom del Partit Popular.

Àngels Esteller Ruedas

Si, moltes gràcies. Per descomptat que la mobilitat és un dret. El grup popular és per aquest motiu que ha presentat aquesta proposta i jo li voldria dir al senyor Mijoler que el Partit Popular defensa tot tipus de transport, el públic, que hem reforçat sempre que hem pogut governar, i el privat. L'únic que ens diferencia de vostès és que nosaltres fomentem el dret d'elecció, que tothom tingui la capacitat de desplaçar-se en el transport públic que vulgui, sigui privat o públic. Per tant, aquesta és la gran diferència, sense ficar barreres a la gent, no?

I des d'aquesta visió, nosaltres hem presentat aquesta proposta amb les possibilitats d'esmenes que hem dit. I llavors, en aquest sentit, acceptem, com hem dit, l'esmena número 1 de Junts. I l'esmena del PSC li he dit que li acceptàvem una transaccional. En comptes de continuar treballant de manera coordinada, eliminar «continuar» i ja «començar a treballar de manera continuada i coordinada», perquè és fonamental el treballar de manera coordinada. I el que ens interessa sobretot, és enfortir la capacitat tècnica a l'hora de poder resoldre aquest problema tècnic del desnivell entre el vagó i l'andana, que dificulta que moltes persones no es puguin desplaçar.

Respecte a l'esmena de la CUP, nosaltres la valorem positivament. El que passa és que ens centrem només en el metro per tal que es pugui complir aquesta proposta i no estendre-ho més. Per això, en l'altre punt de la proposta demanem que es faci un informe anual que es detalli tota l'accessibilitat i la resta d'infraestructures. I en aquest informe es tindrà a veure també quin és el calendari, els terminis i el pressupost que s'assigna a cada una d'aquestes obres.

Per tant, des d'aquesta visió agraïm totes les esmenes. Volem agrair els vots a favor que aquesta proposta s'aprovi i demanar-li al Govern que la compleixi i que, per tant, faci que cada vegada s'avanci molt més en l'accessibilitat per arribar al 18..., al 28 – perdó – amb la plena accessibilitat del metro de la ciutat de Barcelona i garantir que totes les persones es puguin desplaçar perquè, al final, garantir drets és garantir també oportunitats i que tota la gent que s'hagi de desplaçar, tingui discapacitat o mobilitat reduïda pel motiu que sigui, tingui la possibilitat de fer-ho.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Entenem que el PSC accepta la transacció? Sí. D'acord. Per tant, si no anem mal entesos, faríem la votació de l'1 punt..., dels punts 1, 3 i 4 i el 2 per separat. Vinga, doncs.

Passem a votació els punts 1, 3 i 4. Hi estan tots d'acord? Doncs vinga.

Vots a favor?

Abstencions?

I vots en contra?

Cap. Molt bé. D'acord. Per tant, donaríem per aprovada la proposta de resolució. I seguidament faríem la següent proposta de resolució. Perdó, m'he deixat el punt 2. Passem a votació el punt 2.

Vots a favor?

Per tant, unanimitat, en aquest cas, ni abstencions ni vots en contra.

Proposta de resolució sobre l'eliminació dels passos a nivell

250-00279/15

I ara si passaríem... No faríem... Ens demanen el grup. No, ens demana el grup de la CUP si podem fer la proposta de resolució d'aquest proper punt, que ha vingut l'alcalde i, per tant, si ve un alcalde, doncs, és important. Si cas, aviseu els d'Unicef que esperin un momentet i fem aquesta proposta de resolució que presenta el grup de la CUP. Per tant, diputat Cornellà, quan vostè vulgui.

Dani Cornellà Detrell

Sí, moltes gràcies, president. Donar, doncs, la benvinguda a l'alcalde de l'Ajuntament de Celrà i al membre de l'equip de govern de Vallbona d'Anoia, que avui ens acompanya en aquesta sessió. I ens acompanyen perquè van presentar el febrer d'aquest any una proposta de resolució referent a la mobilitat, a la mobilitat a diferents municipis del país, no només a Celrà o a Vallbona, sinó també a Bordils, Flaçà o Sant Quirze de Besora, entre d'altres. I tots són amb temes històrics, demandes d'aquests municipis que es fan des de fa molts anys, alguns dels quals ja s'hi està treballant, tot s'ha de dir, i alguns dels quals encara s'hi ha de fer molta

feina i s'han de complir els compromisos de la Generalitat, que alguns s'arrossegueu des de fa molts anys.

Concretament, parlarem de la variant de Celrà i quan parlo de la variant de Celrà, per evitar que es pugui fer demagògia, no es tracta de fer una variant nova com pot ser les que es volen fer d'altres municipis, on es destrossen aqüífers o espais naturals, etcètera, sinó que és una variant que senzillament s'aprofita un carrer que ja existeix. L'únic és que s'ha d'arreglar i transformar la seva qualificació, perquè ara és carrer i s'hauria de transformar en carretera. I el que és la carretera C-66 que travessa pel mig del municipi, doncs, transformar-lo en carrer per poder-lo pacificar i convertir-lo en un nou carrer del municipi de Celrà.

Per tant, el que proposem és un tema que ja fa molts anys que es treballa amb la Generalitat. Va començar amb en Damià Calvet i el 2020-21 i ara estem a les acaballes del 2025. Sí que és veritat que ha avançat molt a poc a poc, amb l'empenta de l'Ajuntament sobretot, i ara estem ja a la fase de redacció de projecte, que ja hauria d'estar fet fa anys aquest projecte, però bé, com dic, ja ha avançat molt. Per tant, el que nosaltres proposem, amb una transacció que hem fet amb el PSC, és que si s'arriba a temps, doncs, el projecte pugui constar ja en el pressupost de la Generalitat el més aviat possible, és a dir, l'any que ve si tenim el projecte fet, evidentment, si no, doncs, no podrà ser.

L'Ajuntament de Celrà i els seus veïns i veïnes estan a l'espera que aquest projecte finalitzi, que es signi el conveni entre l'Ajuntament de Celrà i la Generalitat, perquè és evident que l'Ajuntament també hi aportarà econòmicament una part perquè això sigui una realitat. I el que portem aquí és això, que es tiri endavant aquest projecte per treure la C-66 del mig de Celrà, és a dir, treure més de quinze-disset mil cotxes que passen diàriament pel mig del poble de Celrà.

Per altre costat, parlem de buscar alternatives també a aquesta mateixa carretera, la C-66, que travessa per Bordils i els passa exactament el mateix. Nosaltres pensem que s'han de buscar alternatives perquè també els hi trenca el poble.

Referent a Vallbona d'Anoia, hem transaccionat l'Ajuntament amb PSC i amb Junts el punt per arribar a un acord, que explicaré en el punt de transaccions. Però també estem contents perquè al final l'Ajuntament de Vallbona està content amb aquesta

transacció que hem arribat, perquè busca solucions a la problemàtica que tenen amb el projecte de la variant de la B-224.

I també parlem de Flaçà que, per acabar ja, un tema importantíssim, una demanda històrica que el pas, dels pocs passos a nivell que queden, que passa pel mig del municipi. Finalment, aquesta moció, aquesta proposta de resolució que nosaltres vam presentar al febrer, d'alguna manera ja ha fet el seu efecte, perquè el juliol del 2025, finalment la Generalitat va anunciar que treia a licitació les obres. Segurament alguna cosa té a veure aquesta proposta de resolució. I estem contents, però també hem arribat a una transacció amb el PSC perquè això tiri endavant al més aviat possible, perquè el municipi de Flaçà també es mereix que es tregui aquest pas a nivell que just els travessa pel mig del municipi.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé, diputat Cornellà. I ara, seguidament i en nom de Junts, té la paraula la diputada Montse Ortiz.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. En primer lloc, donar la benvinguda a l'alcalde de Celrà. I bé, nosaltres, des de Junts per Catalunya, ja els avancem, que en general estem a favor de la proposta de resolució que avui ens han presentat, tal com fa esment l'article 48 de la Llei ferroviària 4/2016, de 31 de març, que regula els passos a nivell i estableix quins casos s'han de suprimir els passos a nivell i les seves excepcions. I com bé ha explicat el diputat Dani Cornellà, els casos que ens han presentat en aquesta proposta de resolució complirien la majoria d'ells, exceptuant algun cas, el marc que regula aquesta llei.

En tot cas, tot i estar d'acord en la proposta que ens han presentat, volíem puntualitzar alguns aspectes. En primer lloc, i amb relació al cas de Flaçà, tal i com també ha comentat el diputat Cornellà

Fitxer 20CTH5

l'ajuntament ha estat treballant i..., per poder substituir aquest pas a nivell, i, de fet, fins i tot, ja està licitat. Per tant, entenem, i com ja ens ha explicat, aquest punt ha quedat una mica descontextualitzat.

Segon, en el cas de Vallbona d'Anoia, en aquesta mateixa comissió ja s'ha portat a debat en diverses ocasions i, de fet, la setmana passada vam rebre l'informe de control de compliment del Govern de la proposta que vam presentar Junts per Catalunya, el qual ens van exposar que Ferrocarrils de la Generalitat estava redactant un estudi d'alternatives per suprimir aquest pas a nivell. Per la nostra part, com hem exposat a l'esmena que hem presentat, seguirem defensant que el pas a nivell de Vallbona d'Anoia és imprescindible i, per tant, com estableix els articles 48.2 i 48.3 de la Llei 4/2006, es podria garantir la seva subsistència. Apostem, doncs, perquè s'executi la variant B-224 pel pas d'aquest poble, però a la vegada caldria garantir el pas a nivell, ja que entenem que la seva supressió suposaria crear una barrera física al centre del poble, fet que nosaltres considerem innecessari i ineficient.

El tercer que volíem exposar és el cas de Sant Quirze de Besora. Estem d'acord que cal suprimir el pas a nivell. No obstant això, entenem que, com exposen a la proposta que ens han presentat, és competència de la Diputació de Barcelona i d'Adif que així s'executi i, per tant, no acabem d'entendre una mica aquest punt, que esperem que en la rèplica al diputat Cornellà ens ho puguí explicar.

I, per últim, des de Junts, hem presentat una esmena en la qual volem posar de manifest que és tan important garantir que els consells comarcals i els municipis disposin de recursos per redactar els corresponents plans de mobilitat, però també cal acompanyar-los de recursos humans necessaris perquè es puguin gestionar i executar de manera eficient. En definitiva, que estem a favor de la proposta en general, esperant les explicacions en algun punt del diputat Cornellà i les transaccions que ens han presentat també les votaríem a favor.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I, seguidament, tindrà la paraula la diputada Neus Comes, en nom del Partit Socialista.

Neus Comes Pon

Gràcies, president, benvingut. I salutacions a l'alcalde de Celrà i al company de Vallbona. Nosaltres estem contents per la proposta de resolució. Hem arribat a força acords. De fet, hem transaccionat el punt 1 i el punt 3. Pel que fa a Celrà, podem dir que s'està treballant en el projecte constructiu i està en fase final de redacció. I, com bé ha dit el company Dani Cornellà, no es tracta de fer..., es tracta de fer una rehabilitació del ferm i ordenació d'accessos al vial perimetral. I el projecte també preveu una adequació de vials del polígon de Celrà per tal de dirigir el trànsit per aquest àmbit i evitar circulació pel nucli urbà. El finançament d'aquest projecte es farà mitjançant conveni amb l'Ajuntament, que ja s'està parlant amb l'Ajuntament, i, tal com diu la transacció, s'intentarà incloure als nous pressupostos de la Generalitat.

Al punt 3, que també hem transaccionat, el Departament s'ha compromès amb l'Ajuntament de Vallbona a analitzar solucions alternatives d'integració urbana sense la seva supressió i Ferrocarrils de la Generalitat està redactant un estudi d'alternatives.

Pel que fa al punt 2 i 3, el grup de la CUP ens ha acceptat les esmenes. Al punt 2 de Bordils, dir que el pla d'infraestructures de transport de Catalunya preveu el desdoblament de la C-66 i la variant de Bordils, tot i que el Departament té previst la revisió del pla i s'estudiarà les necessitats més actuals per no anar-nos-en i perdre el punt de vista actual.

El punt... Pel que fa al punt 4, també la CUP ens ha acceptat l'esmena. Només dir que continuem donant compliment als compromisos econòmics. Per tant, és finalitzar el projecte constructiu, que actualment Adif està finalitzant el projecte, de la supressió del pas a nivell i es preveu que es licitin les obres en breu.

Als punts 5 i 6 no hi podem donar suport. Votarem en contra. Doncs en el punt 5 no existeix cap previsió per participar en aquest projecte perquè ja l'impulsa la Diputació amb mitjans propis. Per tant, la Generalitat no hi entrarà. No hi entra, no té previst entrar-hi. I al punt 6, tot i que podem estar d'acord en que hi hauria d'haver convocatòries d'ajudes, no podem actualment votar obrir, votar-ho a favor, l'obrir,

perquè això dependrà dels nous pressupostos i si s'hi inclouen, sí que ho podrem obrir. Si no s'inclouen o no hi ha nous pressupostos, no es podrà obrir.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada Comes. I, seguidament i en nom del grup d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Salvadó.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, president. En primer lloc, donar la benvinguda a l'alcalde de Celrà en esta comissió. Debatem una PR de la CUP, bàsicament l'eliminació de passos a nivell i l'impacte també sobre mobilitat dels municipis. Al final, pretén com a objectiu garantir la seguretat i la mobilitat a diferents municipis que, evidentment, han de convergir als estàndards del segle XXI quant a mobilitat i, per tant, lo punt 1 quant a la variant de Celrà, estem d'acord perquè, a més, no és obrir una ferida nova al territori, sinó que es planteja aprofitar la variant del polígon i que es pot utilitzar també els vials exteriors. Per tant, absolutament d'acord.

Al punt 2, també de la C-66 pel mig de Bordils, estem d'acord també. L'estudi d'alternatives per impulsar la variant de Bordils també en forma part, del conjunt de millores que necessita aquest este tram de la C-66 per evitar la congestió de vehicles, millorant la seguretat i reduint la contaminació.

Punt 3 sobre la variant de la B-224 a Vallbona d'Anoia i també valorar si és necessari o no suprimir el pas a nivell del municipi, en primer lloc, evidentment, a favor de la variant. I quant al projecte de supressió del pas a nivell és importantíssim escoltar el municipi en tot moment. Probablement, ja ho diu també la transacció, per saltar el pas a nivell no és possible fer a diferent nivell fer un pas per a vehicles. Per tant, s'ha d'estudiar bé. Possiblement una vegada es faci la variant, este carrer serà de pas intern entre Vallbona, la Pedrera i Vallbonica i per tant s'ha d'estudiar totes les opcions. També s'ha d'estudiar deixar-ho com està perquè, al final, sense..., una vegada feta la variant, la circulació se reduirà de manera notable. Per tant, hem d'estudiar tots estos escenaris, insisteixo, sempre de la mà de l'Ajuntament.

El punt número 4, l'eliminació del pas a nivell de Flaçà, evidentment, una reivindicació històrica del municipi i ja està licitada i, per tant, no hi entraré en més detall i hi votem a favor.

El punt número 5, quant a pas inferior a l'Ajuntament de Sant Quirze de Besora, des d'Esquerra Republicana absolutament d'acord, també per millorar la seguretat i la circulació dels veïns de Sant Quirze.

I, per últim, el punt número 6 més general, sobre la necessitat de cofinançar els plans de mobilitat, tant en l'àmbit local com comarcal, que són absolutament necessaris planificar la mobilitat en l'àmbit més local i també necessari que el cost no recaigui només cap a les administracions locals i, per tant, també que des de la Generalitat se doni suport financer en aquesta planificació de mobilitat, tant als ajuntaments com als consells comarcals.

El president

Moltes gràcies, diputat Salvadó. I, seguidament, tindria la paraula en nom del PP, la diputada Eva Garcia.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, també saludar l'alcalde de Celrà, que avui ens acompanya. Anunciar que nosaltres donarem suport a aquesta proposta de resolució presentada pel grup de la Candidatura d'Unitat Popular. Estem d'acord bàsicament en tots aquests passos a nivell que ens demanen suprimir. En primer lloc, perquè és el que els nostres diputats, el diputat Jaume Veray, sempre ha defensat en el territori i, per tant, nosaltres hi donarem suport a aquesta proposta, sempre i quan responguin a supressions de passos a nivell que estiguin dintre de la llei, perquè l'impacte per a la millora de la mobilitat en aquests municipis, doncs, és molt important.

Per tant, en el punt 1, garantir que el pròxim pressupost per treure la C-66 és un projecte que ja està avançant, només caldrà, com deia la portaveu socialista, doncs, que tinguem un pressupost, que la Generalitat de Catalunya tingui un pressupost per portar endavant aquesta mesura. Això veurem si serà d'aquesta manera o no, però

en qualsevol cas és un projecte que tira endavant i només en aquests moments està condicionat a que la Generalitat tingui un pressupost.

En el punt 2 també donarem suport al desdoblament de la C-66 pel mig del poble de Bordils, prioritari per poder enllaçar les variants d'aquesta zona. Al punt 3 evidentment també hi donarem suport, doncs, és una reclamació també històrica, igual que el punt 4, l'eliminació del pas a nivell a Flaçà, reivindicació històrica en aquests municipis. Per tant, sense més, anunciar el nostre vot favorable a aquesta proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies, diputada. I, seguidament i en nom del grup de VOX, el diputat Bello té la paraula.

Andrés Bello Sanz

Gracias, presidente. Bien, pues, en primer lugar, quiero recordar que hace unos meses VOX puso de manifiesto el problema que supone el paso a nivel de Vallbona d'Anoia y propusimos estudiar alternativas. Bien, pues, como suele ser habitual, aquella propuesta de VOX fue rechazada por el voto unánime de la izquierda y del separatismo de esta comisión. Y hoy la CUP ha acordado con el PSC, pues, estudiar alternativas a ese mismo problema. Bien, pues, sinceramente pues desde VOX, nos alegremos mucho de esta rectificación.

Sobre el punto 6, proponemos el voto en contra, porque desde VOX siempre hemos defendido la supresión de los consejos comarcales, a los que en este punto se pretende dotar de ayudas para que realicen acciones que creemos que corresponde hacer a los municipios o, en su caso, a las diputaciones provinciales.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, diputat. I, per acabar, tindria la paraula el diputat Mijoler en nom de Comuns.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Primer de tot recordar-li al diputat de Vox que aquesta cambra no vota per blocs d'extrema esquerra, ni independentistes ni separatistes, sinó que vota contra el feixisme, contra la intolerància i, per tant, contra aquells postulats de VOX que van en contra dels drets de la ciutadania, encara que de vegades, sembla o pugui semblar, que les seves propostes són encertades. Tot i així, en virtut del pacte antifeixista, seguirem votant en contra de qualsevol proposta que VOX porti a aquesta cambra.

Avui la CUP ens porta una proposta que evidentment hem de votar a favor i que és un tema que posa el focus en un tema que sovint queda en segon pla: l'impacte que tenen els passos a nivell sobre la seguretat, sobre la mobilitat quotidiana de la gent i, sobretot, sobre l'equitat i la cohesió dels nostres pobles. Saludo també l'alcalde de Celrà que avui ens acompanya.

Per tant, nosaltres compartim plenament aquesta necessitat de prioritzar la supressió dels passos a nivell, especialment allà on generen riscos o on segreguen barris, segreguen nuclis urbans. I això cal fer-ho també de manera planificada, de manera participada amb el món local i, sobretot, també amb un finançament que estigui garantit. No és només una qüestió d'inversió en infraestructures, és una qüestió de drets, de drets urbans, de qualitat de vida, del dret a la mobilitat.

Ara bé, és cert que la proposta obre un altre debat que tampoc podem obviar, el de les variants de les carreteres que travessen nuclis habitats. I aquí és on caldria una mica més de claredat. El diputat Cornellà ho ha dit en la seva intervenció. No podem estar a favor o en contra de les variants en funció de si passen o no pel nostre municipi o si passen per una altra. Per tant, no podem com a país, i així ho ha dit i així estem d'acord, defensar que en un lloc una variant és un instrument de segregació territorial i, en una altra, que és un element o una solució imprescindible per a la mobilitat i per a la qualitat de vida. El criteri ha de ser el mateix. Les variants, evidentment, poden tenir sentit, però només si responen a una planificació que sigui sostenible, que evitin artificialitzar el territori agrari o natural i que aportin millores reals al conjunt del municipi.

Actuar amb una lògica de cas per cas, sense visió estructural o caure en l'engany de presentar qualsevol variant com una solució automàtica –o sinó pregunteu a Unió

de Pagesos sobre la variant d'Olot– doncs justament d'això en parlàvem abans d'ahir amb Unió de Pagesos. I és això especialment important quan parlem de la C-66, de la B-224 o d'altres vies que creuen municipis, com avui parlem de Celrà, de Bordils o de Vallbona d'Anoia. Cal avaluar alternatives, però també cal fer-ho amb criteris de mobilitat sostenible, d'integració urbana i de protecció del territori.

En definitiva, deia, donarem suport a aquesta proposta perquè compartim aquest objectiu de garantir mobilitat segura i cohesionadora, eliminar passos a nivell i dotar als municipis d'eines per planificar millor. Però aprofitem també aquesta proposta per reclamar coherència territorial, sostenibilitat ambiental i planificació compartida en qualsevol decisió sobre carreteres, sobre variants i sobre vies de comunicació. No volem solucions a mida per a cada municipi segons equilibris polítics, sinó el que volem és un model de país que pensi en la mobilitat, com dèiem a la resolució d'abans, com un dret i també com una eina d'equitat territorial.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat

Fitxer 20CTH6

Mijoler. I ara, per acabar, el diputat Cornellà també, si ens pot aclarir tot el que fa referència a les esmenes i transaccions aviam com...

Dani Cornellà Detrell

Sí, president. Potser em passo. No sé si em dona tres minuts.

El president

Vinga, va!

Dani Cornellà Detrell

No, li ho dic perquè ho hauré de llegir les que hem transaccionar perquè quedi aquí constància. Amb el punt número 1, al final hem arribat a una transacció amb el grup

dels socialistes, donat que el projecte encara no està finalitzat i encara no s'ha signat el conveni amb l'Ajuntament de Celrà, però que esperem que una cosa no condicioni l'altra. És a dir, que tu pots signar el conveni i el projecte es pot acabar d'aquí a dos mesos. Però el conveni es pot signar al més aviat possible.

Per tant, hem pactar continuar amb l'impuls del projecte per treure la C-66 que travessa el municipi de Celrà per l'interior i traslladar-ho els vials ja existents que passen per l'exterior del municipi. El finançament d'aquest projecte s'intentarà incloure als pressupostos de la Generalitat de Catalunya. Evidentment, això entenem que si el projecte no està fet, no podrà ser en els següents, però si que, quan tinguem aprovat el projecte, en els propers que toquin.

Referent, doncs, al punt número 2, aquest crec que no es modifica, per tant, queda... O sí, també. És que n'hem fet tantes, que ja em perdo. Esmena 2. Sí, tens tota la raó. Pactem l'esmena 2 del partit Socialista. L'acceptem tal qual.

El punt número 3 arribem a una transacció entre el PSC i Junts que llegiré ara i que en principi els serveis tècnics ja estan registrant. De totes maneres, ho lleigeixo perquè quedi clar que seria: «Continuar la tramitació administrativa del projecte de la variant de la B-224 a Vallbona d'Anoia amb l'objectiu de licitar les obres –a continuació– sempre en funció de les disponibilitats pressupostàries i continuar redactant, amb l'Ajuntament de Vallbona d'Anoia, l'estudi d'alternatives per definir diferents solucions d'integració urbana del pas a nivell pel municipi, tot considerant que no és possible fer un pas per a vehicles a diferent nivell en el mateix punt o en zones annexes, sense allunyar el nou vial del nucli urbà i per tant, establint una barrera física al mig del poble». Dir que, evidentment, a diferència d'altres partits que presenten propostes sense parlar amb els equips de Govern o, fins i tot, amb l'oposició dels municipis, després els hi passa el que els hi passa, no només per ser un partit d'extrema dreta, que evidentment nosaltres fem un cordó sanitari totalment amb l'extrema dreta, per tant els hi votarem sempre que no, però a més els recordem que aquí, per exemple, tenim un regidor de l'Ajuntament de Vallbona, en Roc, i amb ell hem acordat aquest punt i aquesta transacció amb la resta de partits.

El punt següent, què és el número 4. Aquí hem fet una transacció també amb el partit dels Socialistes. Els hem acceptat la seva. Per tant, no és una transacció, sinó que

acceptem la seva esmena. El punt número 5 acceptem l'esmena, si no m'equivoco, de Junts. No. El punt número 6, acceptem la modificació o l'esmena que ens presenta el grup de Junts. I el punt número 5, crec que no es toca, no? El punt número 5 queda tal qual. Sí, és una mica complicat perquè ha estat... Bé, hi ha moltes coses.

El president

Molt bé, al final, ho hem aclarit, diputat. Vinga, i ara passaríem a votació i, per tant, passaríem als quatre..., els quatre primers punts conjuntament i el 5 i el 6 els votariem per separat, d'acord?

Per tant, passem a votació el punt 1, 2, 3 i 4. Vinga.

Vots a favor?

Molt bé. Abstencions i vots en contra, evidentment, no n'hi ha cap. I passaríem al punt 5.

Vots a favor?

Cinc i 6, els dos alhora, el 5, per separat. Per separat, senyor Bello? Vinga, doncs, punt 5.

Vots a favor?

Abstencions?

Vots en contra?

Tretze vots a favor, cinc en contra.

I ara passaríem al punt 6.

Vots a favor?

Abstencions?

Cap. Perdó.

Abstencions?

Senyora Esteller... Ah, a favor. Bé, no passa res. Tots s'hi trobem amb això, no ha de patir.

I vots en contra?

Vinga.

Onze a favor i 6 en contra. Per tant, queda aprovat.

Per tant, donaríem..., en tot cas, donar les gràcies a l'alcalde i el regidor. A seguir, que és el que ens toca.

I nosaltres ara aniríem a buscar els nous..., els compareixents de l'UNICEF. I continuariem amb la comissió. Si algú vol aprofitar un minutet pel que cregui oportú, doncs fem-ho.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

El president

Seguim. Seguim amb la comissió.

Compareixença d'una representació d'UNICEF Comitè Catalunya per a informar sobre la situació de l'habitatge en la infància i la repercussió en la pobresa infantil

357-00486/15

I seguidament, com hem comentat a l'inici, tenim una compareixença d'una representació de l'UNICEF a Catalunya. Per tant, és un honor de poder rebre aquí al Parlament una entitat històrica i una entitat amb un pes social i de tot tipus al nostre país important. I us volem donar la benvinguda d'una manera molt especial a la senyora Quima Oliver, que és coordinadora d'UNICEF del Comitè de Catalunya, i al senyor Roger Garcia, que és responsable de les polítiques d'infància.

Per tant, disposaran de quinze minuts. Seguidament hi haurà un interval de contacte, per dir-ho d'una manera, amb els representants polítics de cinc-set minuts, set minuts, en el qual podran intercedir uns i els altres. Jo he estat fotut i he estat una temporada fora i això és nou i avui vaig una mica peix amb aquest tema, però que està ben incorporat el punt aquest, per tant, no serà un monòleg d'una part i de l'altra, sinó que podran intercanviar les impressions que creguin oportunes. I, per tant, ara,

doncs, començaríem amb vostès amb una intervenció inicial de quinze minuts. Per tant, quan vulguin poden fer ús de la paraula.

Moltes gràcies.

Quima Oliver i Ricart (coordinadora UNICEF-Comitè Catalunya)

Molt bé. Moltes gràcies. Bon dia a tots i a totes. Com els comentava abans, per nosaltres és un honor estar en aquesta comissió. És la primera vegada que compareixem en aquesta comissió d'habitatge i de territori. I ens és un honor i, a més a més, esperem que

Fitxer 20CTH7

sigui de molta utilitat, aquesta intervenció nostra. Com sabeu, UNICEF Comitè Catalunya tenim la missió de vetllar per la promoció i la protecció dels drets de tots els nens i les nenes, que estan recollits a la Convenció sobre els Drets de l'Infant de Nacions Unides i que és el tractat més ratificat de la història i norma d'obligat compliment.

Com veureu, us hem compartit –no sé si els hem compartit ja– el Memory, no, el joc, bé, sí després us donaran un joc, que és una versió lúdica de la convenció, que és per..., el vam crear per precisament per donar a conèixer, per aprendre quins són els drets de la infància i donar-los a conèixer entre petits i grans, perquè sempre i en totes circumstàncies i situacions es tinguin en compte.

Dintre del nostre marc d'acció d'UNICEF Catalunya, la pobresa infantil és una de les principals línies de treball, precisament perquè és una vulneració de drets, que condiciona la vida dels infants en un moment clau de la seva vida, amb conseqüències que s'estenen al llarg de tota la seva vida i, fins i tot, que passen de generació en generació. Patir la pobresa afecta negativament tots els drets dels infants. Vulnera, recurrent a les metàfores del joc, el dret a les ales, que és el dret a una educació de qualitat que els permet desenvolupar les seves capacitats i habilitats. Vulnera el dret a la panxa contenta, que és el dret a tenir satisfetes les necessitats físiques i mentals i un nivell de vida adequat. El dret a la tireta, perquè

el dret a la salut també se'n ressent. El dret a la pilota, perquè condiciona el joc, a gaudir d'activitats culturals, esportives i de lleure i a la relació amb els amics. I també el dret al micro o al trencaclosques, que són el dret a la participació, el dret a opinar, que la seva opinió sigui tinguda en compte i a ser peça clau de la societat com a ciutadans de ple dret.

Malauradament, l'habitatge s'ha convertit en un factor cada cop més important a l'hora d'explicar la pobresa infantil i en un obstacle que condiciona cada vegada més tots els drets dels nens i les nenes. Malgrat la importància del dret humà a l'habitatge, uns 1.600 milions de persones al món viuen en infrahabitatges. Aquesta xifra no para de créixer, igual que el nombre d'infants que viuen en assentaments, en barris marginals o al carrer. També a casa nostra, cada vegada més infants i les seves famílies tenen problemes per accedir a un habitatge i pateixen amuntegament, informalitat o inseguretat en la tinença o viuen en habitatges inadequats, sense parlar de l'impacte del sensellarisme en molts joves. I això passa en un lloc on la pobresa infantil és un problema estructural, amb dades que ens situen des de fa anys a la cua de la Unió Europea.

Ara bé, el problema de l'habitatge no afecta només les persones i les llars en situació de pobresa, sinó en moltes altres en temes claus com el consum familiar, on i com viure o l'emancipació i el tenir fills. I tot això té un impacte social i econòmic que no ens podem permetre. No és estrany, doncs, que l'habitatge estigui tan present en el debat social i polític i que hagi esdevingut la principal preocupació dels catalans i catalanes.

Davant d'aquesta realitat, iniciatives polítiques a nivell internacional situen l'accés a l'habitatge adequat com un dels reptes principals per a la infància i l'adolescència. Entre elles, l'agenda 2030 o la més recent garantia infantil europea, una recomanació de la Unió Europea per a la lluita contra la pobresa infantil. També instruments com l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil a Catalunya, que esperem que compti amb els recursos econòmics adequats per al seu èxit en la implementació.

Amb l'informe «Jo també visc aquí», d'UNICEF, volem contribuir a promoure el debat polític i social sobre el vincle habitatge-pobresa infantil i també que les polítiques

d'habitatge tinguin en compte els infants i els seus drets. Precisament per això el títol de l'informe, «Jo també visc aquí», per recordar que els nens, nenes i adolescents són el divuit per cent de la població catalana i que no els podem continuar invisibilitzant, tampoc en les polítiques d'habitatge perquè són ciutadans de ple dret i no un simple annex de la família. Per recordar també que ells i elles tenen dret a l'habitatge, aquest dret a la cabana, del Memory, que és molt més que un sostre i unes parets, com s'explica l'informe que ara us presentarem i detallarà en Roger. És el dret a tenir una llar, un espai segur, protector i promoció de drets que permeti el ple desenvolupament dels nois i noies, perquè d'aquest dret a la cabana en depenen bona part tots els altres drets. D'aquí la importància que les normes i les polítiques d'habitatge incloguin la perspectiva de drets dels infants, poc present i corrent encara. I és per això mateix que hem sol·licitat comparèixer aquí, en aquesta comissió, perquè cal que les polítiques d'habitatge incorporin aquesta mirada de la infància i l'adolescència i en totes les decisions polítiques.

Aprofito per acabar per agrair la col·laboració en l'elaboració de l'informe de les entitats Andalusí Acoge, Asociación Barró, Fundació Secretariado Gitano, Hogar Sí i Pro Vivienda.

Moltíssimes gràcies!

Roger Garcia Rodoreda (Responsable de Polítiques d'infància, UNICEF-Comitè Catalunya)

Molt bon dia. Moltes gràcies per l'oportunitat de compartir aquest informe amb tots vostès.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Va, l'informe, com comentava..., apuntava aquí la Quima, el que fa és, sobretot, posar èmfasi en què els nens i les nenes també tenen dret a un habitatge adequat i el que fa és una anàlisi per veure exactament com les polítiques d'habitatge, en quina mesura estan donant resposta a..., i tenint en compte les necessitats dels nens i de les nenes. Després fa una relació entre quina és la realitat de l'habitatge i la pobresa infantil. Aporta algunes dades rellevants d'aquest vincle entre la situació de l'habitatge i la realitat de la infància. Hi ha un capítol dedicat a quin és l'impacte i les

conseqüències en la vida dels nens i de les nenes, que crec que és molt interessant que el puguin mirar. I després també altres efectes, com per exemple la gentrificació o altres aspectes socials que van més enllà de l'impacte individual. I també aporta algunes a partir d'algunes conclusions, una sèrie de propostes.

Evidentment, jo faré una pinzellada molt ràpida, no tenim massa temps, malauradament, però ens invitem a que puguin mirar la documentació que tenen adjunta en aquest document que els hem donat, on tenen l'informe i després molts altres documents que parlen dels drets i del vincle dels drets d'infància i l'habitatge.

Com dèiem, l'informe el que fa... És que això no passa. Perdoneu. Sí, m'ha passat més del compte. No sé tornar endarrere, aviam si puc. Sí, la idea aquesta de que l'informe alerta del vincle entre habitatge i pobresa i en dos sentits, com apuntava la Quima, en el sentit de que, per un cantó, les famílies amb infants en situació més vulnerable, en situació de risc de pobresa o exclusió social tenen cada cop més dificultats per accedir i mantenir l'habitatge. Però no només això, sinó que moltes altres famílies, pel sobrecost que han d'assumir, són empeses a les situacions de pobresa i han de deixar d'invertir o dedicar recursos econòmics a altres coses essencials per als nens i per a les nenes, com és temes d'educació, alimentació saludable, temes, per exemple, vinculat a la salut, en tot allò que no dona resposta a la cartera de serveis, l'accés a la cultura, el lleure, l'oci, etcètera, etcètera. Per tant, és un problema transversal. No és només un problema de les famílies en situació de pobresa. I això és una cosa que vol fer molt èmfasi l'informe.

Recordar també, el que dèiem, no?, que un habitatge adequat és molt més que unes parets i un sostre. És un lloc a donar resposta específica a les necessitats concretes dels nens i de les nenes. Per tant, si volem que tinguin un espai on desenvolupar-se plenament, no podem parlar d'habitatge adequat si no és habitable, si no és confortable, si no tenen prou espai per jugar, per estudiar, per tenir intimitat. Tampoc és adequat si no hi ha seguretat en la tinença, si les persones i els nens hi viuen amb incertesa de què passarà demà; si també està en un entorn amb dèficit de serveis, si està en un entorn altament contaminat, si el cost fa que sigui assequible, és a dir, hem de destinar massa recursos. Per tant, tot això fa que puguem dir que hi ha determinades situacions actualment habitacionals que no podem parlar

d'habitatge adequat. I poso l'exemple de les pensions en què alguns nens han de viure o en els locals que moltes vegades, òbviament, no reuneixen les condicions per parlar d'habitatge adequat.

El tema de l'habitatge és un dret humà, doncs sí, perquè ja ho sabem perfectament, perquè és clau per a l'estabilitat de les persones i en el cas dels nens i les nenes és clau per al seu desenvolupament. Tot això ho heu –i no m'estendré perquè sinó me n'aniria de temps– de tots els instruments internacionals que tenen aquí, que poden veure, sobretot també amb èmfasi amb la Convenció sobre els Drets de l'Infant. Però això també té un aterratge local o un aterratge a casa nostra. I, per exemple, tot el que és l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil que heu d'aquesta garantia infantil, on un dels eixos prioritaris és el tema de l'habitatge. I fer aquest èmfasi, és a dir, esperem que aquesta estratègia es doti de recursos econòmics perquè pugui ser eficaç i eficient en tot el propòsit que té de revertir les dades de pobresa infantil i que, per altra banda, diferents actors de Nacions Unides, com el Comitè dels Drets de l'Infant o el relator de Nacions Unides especial per a l'habitatge, estan alertant de la problemàtica que suposa per a molts col·lectius el tema de l'habitatge a casa nostra.

Malgrat això, en general, s'ha parat poca atenció als drets dels infants a un habitatge adequat, malgrat que no podem oblidar que el seu nivell de vida i tot el que experimenta en la seva vida depèn en bona part d'on viuen, tant dintre, de l'interior d'on viuen, com el seu entorn immediat. Per tant, és fonamental que posem aquest èmfasi i aquesta mirada.

L'informe no pretén ser una anàlisi o una radiografia de l'estat de l'habitatge a Espanya, al conjunt de l'Estat, però sí que recull algunes dades que volem apuntar, perquè són importants per a aquesta problemàtica. No m'estendré molt, podran veure amb més deteniment, però per situar-nos: Els lloguers a Espanya s'han incrementat gairebé un cinquanta per cent en deu anys. Segons les dades d'Idescat, en el cas de Catalunya, més d'un seixanta per cent. Curiosament, les llars amb infants a Espanya són el trenta-tres per cent, però en canvi són el seixanta per cent de les que viuen en situació de lloguer.

La pujada de preus també està lligada a l'escassetat de l'habitatge, perquè s'estan dedicant molts pisos o molts habitatges a usos turístics o a usos de temporada. Després també ens trobem amb l'escassetat d'habitatge públic. Espanya és un 2,5 per cent aproximadament, que és quatre vegades menys que la mitjana de la Unió Europea –mitjana de la Unió Europea– i a Catalunya se situa al voltant de l'u per cent.

També estem trobant amb moltes altres barreres i discriminacions. Per exemple, tot el que fa referència a les famílies, és a dir, els noms i cognoms importen. Segons quin és el teu origen i segons com et dius, tens dificultat, per exemple, per accedir a l'habitatge de lloguer. L'ètnia, per descomptat, pensem en els ciutadans d'origen..., perdó, ciutadans de població gitana, per exemple. Però també aquestes discriminacions cada vegada estan afectant més les famílies, simplement pel sol fet de tenir fills o, per exemple, les famílies monoparentals. Això que fa? Doncs, fa que les famílies hagin d'articular estratègies de supervivència, recórrer a sobreocupació, a viure en precari i, per això, el ressorgir de fenòmens com el barraquisme a casa nostra.

Algunes dades de l'informe. Si descomptéssim de la renda disponible familiar la despesa en habitatge, la pobresa infantil al conjunt de l'Estat pujaria en gairebé 800.000 nens i nenes més. Per tant, el vincle en la pobresa és evident.

I una cosa que apuntava abans la Quima és que el fet que –disculpeu, veig que alguna cosa surt una mica malament, això són coses del format del powerpoint– el fet que la pobresa infantil a casa nostra és una realitat enquistada i tenim les pitjors dades de la Unió Europea, no? Sabem que a casa nostra, a més a més, tenir fills és un factor d'empobriment. El vint-i-dos per cent de les famílies amb infants estan en situació de risc de pobresa. En canvi, gairebé el doble que les famílies que no tenen infants i en el cas de les monoparentals puja fins al quaranta-dos per cent.

Per tant, igual que això passa, que amb la pobresa estan sobre representades les famílies amb infants, passa el mateix amb les famílies..., en el cas de l'habitatge, que també als problemes de l'habitatge estan sobre representades les famílies amb infants.

I això es veu en algunes dades. La sobrecàrrega, per exemple, no?, destinar més del quaranta per cent a l'habitatge. Resulta que Espanya presenta una de les pitjors dades de la Unió Europea, amb el 9,2 per cent. Però resulta que a Espanya també l'onze per cent dels infants viuen en habitatges que pateixen sobrecàrrega, que és la quarta pitjor dada després de Grècia, Luxemburg i Bulgària. I no només això, sinó que el 36,5 per cent dels infants que viuen en famílies que estan de lloguer pateixen sobrecàrrega. Per això veiem la importància que té en això que estem parlant l'habitatge de lloguer.

Pel que fa als retards, aquí ho podem veure una mica, sinó els animo a que vegin les dades. Les darreres dades publicades deien que a Espanya el 15,3 per cent d'infants vivien en llars amb retard en el pagament de l'habitatge. Si veiem el gràfic de l'informe, veiem que les famílies amb infants són les més perjudicades i que, a més a més, això es va incrementant. Però és que la dada a Catalunya, que aquí apareix com un 16,1 per cent, l'última que s'ha publicat és fins al 19,5 per cent. Això vol dir que un de cada cinc infants a casa nostra viu en una llar amb retards en el pagament de l'habitatge.

La temperatura de la llar, igual, mantenir això. L'habitatge, doncs, ens provoca que les dades siguin també de les pitjors de la Unió Europea i, en el cas de Catalunya, el 16,2 per cent d'infants viuen en llars que diuen que no poden mantenir l'habitatge en condicions de temperatura adequada.

Llavors l'informe el que fa és també una anàlisi de quins són els impactes de l'exclusió residencial i com això..., quins impactes causen en tots els nens i les nenes. No em podré estendre molt, però que és important perquè al final estem parlant de dades i les dades són molt fredes. I això que estem parlant és de la realitat del dia a dia de molts nens i nenes. Pensem en la salut física, per exemple, doncs que un infant visqui un habitatge no adequat vol dir que té més risc de patir accidents, com incendis, intoxicacions, per exemple. Tenen problemes de desenvolupament. Vol dir s'ha detectat, per exemple, que molts nens no saben gatejar i això és perquè no tenen espai per gatejar, amb el que això suposa per al seu desenvolupament. L'efecte de les humitats, del fred, de la calor, la manca de llum, dels mals tancaments, d'aïllament, això fa que hi hagi més problemes de malalties respiratòries

Fitxer 20CTH8

l'asma, per exemple. Perdoneu, m'he anat endarrere; endavant, vull dir.

Tot el tema de la salut mental, és evident que viure en un habitatge que no és adequat genera malestars que poden derivar en situacions de mala salut mental. Viure amuntegat, la falta d'espai i la falta d'intimitat i, fins i tot, l'amuntegament aquest que fa que pugui haver-hi més riscos de –ja ho diré– més riscos d'abusos, de violència, conseqüències pel que fa a l'ordre, a la higiene. I tot això genera aquests malestars.

Això afecta la llar, afecta les relacions amb els progenitors, amb els pares, amb les famílies, en la criança, perquè llavors la criança té més a veure amb mantenir la calma que a generar uns vincles sans i a treballar per uns límits pedagògics. Afecta fora de la llar, a l'escola. Tant que parlem dels resultats educatius, doncs, evident. Un nen que viu amb tensió, que no té la calma, que no té la pau, que té aquest d'allò de sempre haver d'estar alerta, provoca que molt sovint tingui pitjors resultats educatius.

El fet d'anar-se movent de domicili en domicili fa que també tingui pèrdua d'amistats. I tot això genera situacions de pitjor estat emocional, més possibilitats de violència, males relacions entre els iguals i un problema clau, que és l'arrelament. L'arrelament és fonamental perquè vol dir que els nens i nenes deixen de ser part de la comunitat, deixen de ser part del barri i del teixit social, aquesta idea de capital social, i això en un moment clau de la construcció del jo, en un context en què els nens i les nenes experimenten altes dosis de violència simbòlica o d'altres dosis de violència directa o indirecta, i creixen desconfiant en els adults i creixen desconfiança en el sistema. Pensem, per exemple, en el cas dels desnonaments, la visió que pot tenir un nen de la policia, per molt que aquests professionals tinguin un tracte correctíssim, la imatge que tenen és la que tenen i això, al final, genera frustració, genera ràbia i desconfiança.

Per tant, és important veure aquests impactes. No m'estendré gaire. Sí que dir que hi ha en l'informe molts testimonis de primera mà que us animem a que –jo ara no

puc llegir-los— però us animem a que ho mireu perquè realment són molt contundents i donen visibilitat a la realitat del que estem parlant.

Altres impactes. Òbviament, més enllà de la vulneració de drets en els nens i les nenes, tot el que fa referència a l'impacte social, és a dir, moltes de les actuals anomalies socials i d'exclusió i problemes de cohesió social tenen origen en el tema de l'habitatge. Per això, la importància de no generar guetos i evitar la segregació residencial. Tot el tema de la gentrificació, estem creant espais buits d'infants. Pensem en Barcelona, on al vuitanta per cent dels habitatges ja no hi viu cap infant. Però estem creant altres espais on hi ha més infants que els serveis que els hi podem donar, amb les càrregues dels serveis i les infraestructures que això suposa, on també hi ha professionals que no volen anar a determinats entorns perquè hi ha molts problemes d'habitatge i això impacta en tot això.

Evidentment, tot el tema de la maternitat tardana, la baixíssima taxa de natalitat, el problema del sensellarisme, sobretot en els nois i noies que surten del sistema de protecció. Molts joves que es veuen impeditos de gaudir d'un habitatge adequat. Algunes dades de la maternitat i la taxa de fecunditat per reflexionar.

I ja acabaria amb, primer, algunes conclusions d'aquest informe, no? En primer lloc, que l'habitatge és una dimensió clau en els drets dels nens i les nenes. És un dret, però també és la clau de volta. És a dir, és un predret, per dir-ho d'una manera, precondition per a l'adequat exercici de la resta de drets. L'habitatge augmenta i intensifica la pobresa infantil. Les polítiques de protecció social en habitatge fins ara veiem que, en termes generals, són insuficients i amb escassa mirada envers la realitat i les necessitats dels nens i les nenes, i que cal prioritzar les polítiques d'accés i sobretot d'estabilitat residencial, incloent la mirada especial en les famílies i en els infants en situació més vulnerabilitzada.

I pel que fa a les propostes, a l'informe les podem veure amb més detall, però bàsicament assenyalar la necessitat de tenir més informació i més dades de com i on viuen la infància i l'adolescència a casa nostra, incorporant també la pròpia mirada dels nens i les nenes, la participació infantil. Impulsar tot el que fa referència a millorar la realitat de l'habitatge a casa nostra, que és més habitatge públic, més ajudes per garantir aquest accés i els subministraments, prohibir els desnonaments

quan hi hagi infants i adolescents en situació de vulnerabilitzada. I un altre aspecte molt important, que és la millora dels equipaments urbans, dels espais de joc als parcs i les zones verdes, perquè les polítiques d'entorn urbà també són polítiques d'habitatge i també són polítiques clarament redistributives, importantíssimes per als nens i per a les nenes.

Després també, ampliar el parc públic d'habitatge de lloguer.

El president

Hauria d'anar acabant, senyor Roger.

Roger Garcia Rodoreda (Responsable de Polítiques d'infància, UNICEF-Comitè Catalunya)

Sí, moltes gràcies. Acabo en menys d'un minut. Ampliar el parc públic d'habitatge de lloguer. Hem vist la importància que té el lloguer per a les famílies amb infants i que reuneixi les condicions adequades per a ells i per a les necessitats d'aquests nens, tant a nivell intern, és a dir, no és el mateix un habitatge per a una persona gran que una família que té infants per temes d'espai, etcètera. Però també el que és les zones comunes d'aquests habitatges i on estan ubicats aquests habitatges, pels serveis, etcètera. I també tot el que fa referència a les estratègies per erradicar els assentaments, els infrahabitatges i el sensellarisme, amb atenció als joves extutelats.

I un element, ja per acabar, que fa referència a garantir l'empadronament lliure d'obstacles, perquè estem veient que l'emergència habitacional fa que moltes famílies estiguin tenint molts problemes ara per poder-se empadronar.

I sobretot, dues coses –i ara sí que acabo de debò, president– que els plans d'habitatge, com apuntava la Quima, que tots els instruments i els plans d'habitatge a nivell de Catalunya i a nivell estatal a nivell local incorporin la perspectiva dels drets dels infants, que no ens oblidem que ells també viuen en els nostres pisos, els nostres cases, d'acord? I, per això, en aquest document us hem compartit les propostes que UNICEF, juntament amb Save the Children, ha presentat respecte al pla estatal d'habitatge que us recomanem, si us plau, que li feu una ullada. I també a l'experiència d'UNICEF Comitè de Catalunya que hem fet de fer propostes perquè

el pla d'habitatge, per exemple, de la ciutat de Barcelona, incorpori al màxim possible la perspectiva dels drets dels nens i les nenes i que volem que això es repliqui en tots els municipis que hagin de desenvolupar aquests plans.

Bé, ho deixem aquí. Estem a la vostra disposició i moltes gràcies.

El president

Sí, sí. En tot cas ara podrà continuar, si alguna cosa creuen oportuna. Ara faríem... Seguiríem l'ordre establert que tinc a la fulla per ordre establert. I començaríem per la senyora Candela, en representació del grup d'Esquerra. Sí, no, ho han proposat tots los grups, segons consta aquí. *(S'esdevé un intercanvi de mots entre alguns diputats.)*

Eva Candela López

És igual. Jo no tinc cap problema. Vull dir que el que vulgui.

(S'esdevé un intercanvi de mots entre alguns diputats.)

El president

D'acord. Doncs vinga. Escolteu-me, doncs que comenci la senyora Glòria Freixa. *(Eva Candela López intervé sense fer ús del micròfon.)* Membre de la mesa, doncs escolta, aquí.

Glòria Freixa i Vilardell

No. En primer lloc, doncs moltíssimes gràcies. Primer gràcies, senyora Capella, per la deferència. I, en primer lloc, agrair sobretot la presència. Saben que tenim una comissió d'infància, per tant. Els temes d'infància preocupen moltíssim al Parlament. Som conscients que és un eix clau per a la nostra societat per tenir una societat millor. I, per tant, doncs, que avui haguem fet aquesta excepció de portar UNICEF a la comissió de territori per parlar específicament d'habitatge, doncs jo crec que és una cosa força important, també per veure el valor que es dona a l'habitatge en les polítiques d'infància.

En aquest cas ho han explicat molt bé. No seré jo qui farà el diagnòstic. Vostès ho han dit. Sí que lamento tornar a sentir una vegada més les dades que han donat ja en moltes ocasions en la comissió d'infància i és aquest índex de pobresa infantil en

un país avançat com és Catalunya, amb unes dades que es donen constantment del moment econòmic que vivim, de les baixes taxes d'atur. Sembla impossible que no es posi fil a l'agulla com a prioritat. I, en aquest sentit, tenint en compte moltes coses de les que vostès han dit, com és que la manca d'habitatge en el menor pot ser un problema, sobretot de salut mental o de manca de rendiment escolar, que això és importantíssim també per al seu futur, ens agradaria ara fer una mica de conversa.

Jo els hi preguntaré una cosa si em poden contestar tinc més preguntes i, per tant, jo començaria amb aquesta. Vostès fan una tasca ingent a la societat. Són una part clau per intentar ajudar, com a mínim, a tot el col·lectiu d'infants. Quin suport troben vostès en l'administració pública? I si creuen que realment s'ha marcat aquest objectiu de que potser el primer que hauria de fer Catalunya és resoldre la situació d'aquests que seran el nostre futur.

Roger Garcia Rodoreda (Responsable de Polítiques d'infància, UNICEF-Comitè Catalunya)

Sí. Gràcies. A veure el tema de la pobresa infantil Hem fet molts avenços. Pensem que, per exemple, la Convenció dels Drets de l'Infant és de l'any 89, per tant...

El president

Perdoni. Mireu de concretar la resposta perquè pugueu tindre una mica de...

Roger Garcia Rodoreda (Responsable de Polítiques d'infància, UNICEF-Comitè Catalunya)

Sí. El tema de la pobresa infantil és un tema estructural. Hem aconseguit situar-la, jo crec que ja, com a mínim, en el debat polític, social i polític. Celebrem que, per exemple, una de les línies fonamentals, no?, de, jo crec que també l'anterior govern i aquest Govern s'ha posat èmfasi en el tema de la pobresa infantil com un dels eixos prioritaris d'acció. I celebrem que hi hagi aquesta estratègia de lluita contra la pobresa infantil, perquè vol dir que això ho estem posant ja en els instruments polítics.

El que necessitem ara és que això d'aquests instruments, d'aquests diagnòstics passem a la realitat. I això vol dir recursos econòmics. Per tant, quan parlem dels nous pressupostos no ens podem oblidar que la infància ha d'estar present, perquè

la infància és un col·lectiu ja de per si cultural i històricament i socialment en situació de vulnerabilitzada. Però a sobre els nens i nenes que viuen en situació de pobresa infantil, encara més. Per tant, els nens i nenes en situació de pobresa infantil no només és important que estiguin en aquests instruments, que ja en tenim molts –i diagnòstics en tenim molts– sinó que estiguin a la política real, que vol dir dotar de recursos econòmics aquesta estratègia que tenim per revertir aquestes xifres.

Perquè és que des de l'any 2018 nosaltres anem publicant una actualització de les xifres en base a l'agenda 2030 i els objectius ODS de pobresa, que marca que una cosa ha de ser reduir la pobresa infantil com a mínim a la meitat, i és que estem pitjor. Han passat..., des que estem publicant aquestes dades, han passat set anys i estem pitjor i ni bonança econòmica, ni situació precària econòmica. Quan és precària econòmica, la pobresa infantil es dispara, però resulta que quan tenim bonança econòmica tampoc es redueix. Per tant, tenim un problema, que és que no posem focus en revertir aquesta realitat en els nens i les nenes, en els nens i allò que necessiten els nens i les nenes.

Glòria Freixa i Vilardell

Per tant, la solució està pitjor, pel que diu. Doncs bé, concretant ja una mica en el tema d'habitatge, jo el que li voldria demanar és: Vostès presenten moltes mesures. Ja els avanço que des de Junts per Catalunya la majoria de mesures que vostès plantegen les compartim plenament, però crec que hauríem de mirar també el doble biaix que això pot tenir. D'una banda, aquesta inversió pública, que s'ha anunciat diverses vegades des del govern de més pisos, nosaltres creiem, evidentment que hi ha d'haver i jo crec que aquí hi hauria consens, doncs una reserva de pisos per a famílies amb infants que puguin garantir aquesta seguretat en el seu marc de convivència.

Jo no sé si vostès, més enllà de dir «inversió pública», també presenten algun tipus de proposta concreta; doncs quan es faci una habitatge de protecció oficial, una reserva específica per a aquests menors, si hi ha algun altre tipus de política que vostès creuen més enllà de donar als titulars, que evidentment són bons, però jo crec que són fàcils de compartir i a vegades potser hauríem d'anar a concretar algun projecte concret per donar resposta a tots aquests infants que no resposta.

No sé si vostès tenen previst treballar en algun pla específic d'habitatge o amb aquest tema de quotes. No sé com ho tenen preparat.

Roger Garcia Rodoreda (Responsable de Polítiques d'infància, UNICEF-Comitè Catalunya)

Sí. A veure, nosaltres hi ha una cosa que és important. Nosaltres som experts, si se'm permet aquesta expressió, en temes de drets d'infància. Òbviament, nosaltres no som... Com UNICEF, no som experts en habitatge en si, no? El que som experts és veure les conseqüències que tot plegat està generant.

Llavors, en relació amb això que em pregunta, hem treballat perquè, diguéssim, aquestes normatives i plans, aquestes planificacions, aquestes normatives vinculades a l'habitatge, tinguin en compte les necessitats dels nens i les nenes, perquè, fins ara, malauradament, quan veiem aquests documents, moltes vegades s'oblida això. I l'exemple és això que estava dient ara, per exemple, de les propostes a nivell estatal, les propostes que hem fet també pel pla d'habitatge de Barcelona.

Els instruments, jo crec que som conscients que, com UNICEF, i això ho veiem en el document, no hi ha una solució unívoca de dir... El que està clar és que la situació fins ara...

Glòria Freixa i Vilardell

No, dic que sí que... No, digui, digui. És que no, és que li volia fer l'última pregunta.

Roger Garcia Rodoreda (Responsable de Polítiques d'infància, UNICEF-Comitè Catalunya)

Anava a dir que nosaltres parlem que hi ha moltes..., s'han d'aplicar moltes solucions a un problema complex, però el que és veritat és que entenem que fins ara la realitat ens ha portat fins on ens ha portat. El que tenim clar és que es necessita més habitatge públic, que hi pot haver ajudes, que pot haver-hi reserves, és a dir, tot allò que activi que hi hagi més habitatges a disposició de les famílies amb infants, perquè el que tenim és una insuficiència d'habitatge per a famílies d'infants, serà benvingut, no?

Glòria Freixa i Vilardell

Sí. Entesos. Una última pregunta. Vostès parlen de cap desocupació, no? Jo li pregunto si aquesta frase no és un pèl..., li faltaria una mica més de contingut, perquè no és el mateix els ajuts que s'han de donar a una família que no pot pagar més el seu lloguer. Aquest tipus d'ajudes, jo crec que aquí hi ha dos punts a tenir en compte. Els ajuts, si això, només amb ajuts, no està cronificant la situació d'aquestes famílies.

I després, quan es tracta d'una ocupació il·legal, perquè vostès mateixos jo crec que també hi ha alguns estudis que demostren que les màfies que es dediquen a les ocupacions estan utilitzant els menors davant d'aquestes ocupacions. I, per tant, jo crec que hi hauria d'haver algun tipus de protecció de l'administració pública davant d'aquestes ocupacions, tant amb els que les practiquen, les venen com els que les fan. I, per tant, jo crec que això als menors no els ajuda gens. No sé com veuen aquest punt.

Roger Garcia Rodoreda (Responsable de Polítiques d'infància, UNICEF-Comitè Catalunya)

A veure, jo crec que ara tampoc tinc temps desenvolupar adequadament el posicionament d'UNICEF respecte a això. El que tenim clar és que tenim una emergència habitacional, que tenim molts nens i nenes que no viuen la situació en un habitatge adequat i això és una situació que s'ha d'abordar. Òbviament, UNICEF no diu: «No als desnonaments». El que estem dient és que no s'haurien de desnonar a nens i nenes que estan en situació vulnerabilitzada, que no és acceptable que es facin desnonaments de nens i nenes que no tenen alternativa habitacional i que acaben residint ics temps... A Barcelona, per exemple, tot el problema de les pensions que s'ha donat en habitatges que no són adequats, això és el que estem dient, no? I, al final, nosaltres no

Fitxer 20CTH9

entrem en el tema de... El que és veritat és que tenim una realitat que provoca certes disfuncions i problemes, que afecten els drets fonamentals de les persones i els nens i les nenes. I això és com UNICEF, nosaltres posem atenció a dir: Hem d'abordar

perquè tots els nens i nenes de casa nostra tinguin accés, no només hi puguin accedir, sinó que puguin mantenir un habitatge adequat.

A partir d'aquí, les problemàtiques que es poden donar vinculades, òbviament, com passa en molts altres àmbits, en molts altres sectors, a les gestions de les diferents misèries o als problemes que tenen les famílies en determinades situacions, s'ha de veure com es gestiona, però nosaltres el que diem és que cap nen s'ha de veure privat d'un habitatge adequat, perquè és una vulneració de drets per l'impacte que té en la seva vida i per l'impacte que té en el conjunt de la societat.

El president

D'acord, senyor Roger. I ara, seguidament i en nom del grup d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Capella.

Ester Capella i Farré

Gràcies, president. Ben tornat, president, que no havia tingut oportunitat de dir-ho públicament. En tot cas, agrair a UNICEF Catalunya tant al senyor Garcia com a la senyora Oliver, doncs, la presència en aquest Parlament i en seu d'aquesta comissió, la Comissió de Territori i Habitatge, i no únicament en les comissions d'infància, que és allà on es parla en extensió de la situació de la infància a Catalunya. I que parlem d'habitatge i infància, perquè és veritat, és a dir, l'accés a l'habitatge, la garantia del dret a l'habitatge és la porta d'accés a tots els altres drets. Sense una «vivenda» digna, i aquí crec que ens posem tots d'acord que aquesta «vivenda» digna vol dir una «vivenda», un habitatge accessible, que hi hagi permanència en el temps d'aquest habitatge, és a dir, que no tinguis la por de que un dia, doncs, pròxim aquestes parets que són importants, aquesta teulada que t'aixopluga, i evidentment que tinguis les connexions que permetin, doncs, que no passis fred a l'hivern, que no passis calor a l'estiu i que, a més a més, els actes més essencials de la vida, que són pràcticament tots, des que et lleves fins que te'n vas a dormir i dorms, doncs, els puguis fer amb totes les garanties.

Bàsicament estem parlant d'això, d'aquest dret que hauria de ser essencial per a tothom, fonamental per a tothom. És un dret fonamental que l'hem d'anar construint i que afecta una forma més clara i directa als infants. Per què? Doncs perquè es veuen privats de tenir un projecte vital a llarg termini. Això és així. Estem parlant no

únicament dels grans, dels adults, sinó que els infants tenen dret a projectar la seva vida amb totes les garanties. I estem parlant d'aquesta qüestió.

Jo entenc que vostès no ens poden posar el ventall de solucions, N'han apuntat algunes. I quan vostès apunten l'accessibilitat a l'habitatge i un habitatge adequat, doncs estem parlant de tot això, doncs, un habitatge que garanteixi la salut, que garanteixi el desenvolupament de la personalitat, que és un dret dels infants, del que tenim obligació les administracions públiques i les institucions, els governs, però també l'oposició. I vol dir, doncs, que vinculat aquest dret a l'habitatge, hi ha també l'entorn que envolta aquest habitatge. L'urbanisme que garanteix que aquest habitatge sigui un habitatge adequat.

I, per tant, a mi em costa fer les preguntes concretes atenent que vostès ens formulen la garantia del dret. El que sí que els vull preguntar d'una forma molt clara és: Com incorporem les biaix dels infants en el desenvolupament de les polítiques públiques d'habitatge? Perquè és veritat que hi ha reserves d'habitatge per a joves, reserves d'habitatge per a gent gran, reserva d'habitatge per a famílies, però la visió de l'infant, és a dir, segurament l'hem d'incorporar a la construcció de l'habitatge. Per tant, la pregunta va per aquí. Com introduïm la perspectiva dels infants quan edifiquem? Doncs els materials amb els quals edifiquem, el disseny dels habitatges. Saben vostès que hi va haver una moda recent que no hi havia balcons a les cases. Doncs ara tornem als balcons. Per què? Doncs perquè ha hagut de passar una pandèmia per entendre què ens calen balcons per sortir i tenir una perspectiva diferent del món que ens envolta.

Per tant, aquesta és la meva pregunta. Com ho fem? Digui'm vostès com introduïm aquesta perspectiva, la mirada de l'infant en tot allò que afecta a la garantia del dret a l'habitatge?

Quima Oliver i Ricart (coordinadora UNICEF-Comitè Catalunya)

Moltes gràcies per l'observació, perquè això ens ve com al moll de l'os, perquè sí que és veritat que nosaltres no tenim el ventall de solucions ni podem i sabem que ens arrisquem aquí a preguntes que poden ser compromeses a nivell tècnic o a nivell pràctic. Però sí que és la nostra, com dèiem al principi, la nostra missió d'alguna manera, la nostra funció, precisament, és posar, no?, posar que es posi atenció en

aquesta, en la infància i l'adolescència. El què, el com potser tampoc és paper nostre, sí que nosaltres en els nostres, a partir dels nostres informes, fem una sèrie de recomanacions que poden donar pistes a com les polítiques poden agafar això. I en tenim exemples, per exemple, a nivell municipal, amb el programa de «ciutats amigues de la infància», que abans ningú sabia fer un pla local d'infància. Això, que és el mateix amb una altra política, és a dir, com incloem la perspectiva d'infància?

Per això també dèiem al principi que per nosaltres era molt important estar en aquesta comissió, perquè segurament vostès..., bé, no sé si n'hi ha alguns que han estat o estan o estaran a la Comissió d'Infància i es familiaritzaran més amb això, però sinó, el que no podem fer és que les polítiques es desvinculin d'aquesta mirada. O sigui que això, d'alguna manera és com un primer pas, sense tenir el reguitzell de solucions pràctiques. Però sí que és important fem una mica de Pepito Grillo de dir: Ei, quan penseu en un habitatge, com ha de ser l'habitatge? Doncs precisament, potser si no està pensat per arquitectes, per urbanistes, per qui sigui, de la mateixa manera que estem treballant en altres àmbits, doncs és important tenir aquesta visió.

Les recomanacions que nosaltres tenim són les que ha dit en Roger en aquest moment, no? Vull dir, però sí que podem d'alguna manera anar assessorant en què quan s'elaboren aquests documents o aquests plans, al final, tenim la convenció. La convenció sí, la coneixem tots i la tenim a la mà, ens ho soluciona aquesta, no?, aquesta necessitat de com assegurem la perspectiva d'infància i de l'adolescència. I és a vegades només comença amb: Pensem amb els nanos. O sigui, com ha de ser un habitatge adequat, que no és les quatre parets i el sostre, sinó adequat perquè això no interfereixi en l'exercici, en el gaudi de tots els altres drets? Vull dir, no sé que no estic aportant una resposta pràctica i contundent i tècnica. *(Roger Garcia Rodoreda intervé sense fer ús del micròfon.)* Exacte i exacte. El que apunta en Roger, un altre clau en totes les polítiques, no només les d'habitatge, és el tema de la participació. O sigui, si entenem i ens creiem realment la convenció i que els nens i nenes són ciutadans de ple dret, el primer que hem de fer és: Com construïm aquests habitatges? Com ells se senten a gust? Com podem garantir tots aquests drets? No?

Vull dir que és important aquest punt de partida. Tinguem en compte la perspectiva de drets. Tenim la convenció i les solucions les hem d'anar a buscar no només des de la perspectiva dels adults, sinó amb i comptant amb els nois, amb els nois i noies.

Roger Garcia Rodoreda (Responsable de Polítiques d'infància, UNICEF-Comitè Catalunya)

Anava a dir això, la importància de no només tenir en compte la perspectiva que inclou l'escoltar-los, igual que diem... Amb l'estratègia de pobresa, per exemple, diem el mateix. El que deia la Quima, en totes les polítiques. És que una cosa és la reflexió de nosaltres que necessiten els nens, però també a partir de l'escolta activa dels nens, escoltar aquells: Què necessiten? Què volen? Això és importantíssim en els processos.

Ester Capella i Farré

Bé, jo només, si em permet, president, agrair-los, primer, l'informe perquè l'informe torna a posar de relleu que si algun dret s'ha de convertir en un dret fonamental és l'accés a l'habitatge com a porta d'accés a tots els altres drets. Perquè és a l'habitatge a on projectes un futur, els adults i els infants, on poden imaginar quina vida volen tenir o quina vida aspiren i que, per tant, és bàsic i essencial en una societat que vulgui ser democràtica, que vulgui garantir tots els drets del conjunt dels ciutadans.

I amb relació als infants, és evident que o bé ens concertem institucions, institucions, els governs, els partits, les organitzacions polítiques, les entitats, les organitzacions internacionals, ens conjurem a que l'habitatge és la clau de volta que garanteix els drets del conjunt dels ciutadans i canviem les regles del joc també que han funcionat fins ara amb relació al mercat especulatiu vinculat a l'habitatge –que no estic dient que quins beneficis raonables, estem parlant d'especulació pura i dura– és evident que el fraccionament de les societats i, per tant, la infància i la pobresa vinculada a la infància anirà *in crescendo*, creixerà. I aquesta és la clau de volta.

I és evident també que, en la construcció de les ciutats, els pobles, doncs cal pensar també l'habitatge, però l'entorn de l'habitatge, ciutats amigues o amigables pels infants. L'entorn és tant important moltes vegades com allò que construïm i, per tant, també hem d'aprofitar el que tenim, que és la rehabilitació, que en aquests moments

potser no cal construir més, o construir moderadament, i el que cal fer és rehabilitar el que tenim i pensar en aquesta rehabilitació, com viurem des que naixem fins que morirem, visquis o no visquis en aquell mateix indret, però que l'habitatge també ha de ser pensat en aquestes condicions.

Gràcies.

El president

Molt bé, diputada Capella. Moltes gràcies. I ara, seguidament i en nom del PP, té la paraula la diputada Eva García. Quan vulgui.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, senyor president. I gràcies, senyor García i senyora Oliver, per la seva compareixença i per la presentació d'aquest informe que nosaltres ja anunciem que donarem lectura detallada, perquè pensem que és un informe interessant i que posa sobre la taula un escenari, com ens han avui explicat, prou, prou fosc quant a l'habitatge, a la infància i la seva repercussió a la pobresa infantil. Per tant, donarem lectura del mateix.

Nosaltres volem destacar la feina que fa UNICEF en la defensa dels drets dels infants, com no pot ser d'una altra manera. Però també volem dir les coses clares. I és que la realitat que viuen molts nens a Catalunya és una conseqüència directa de les polítiques fracassades del Govern de la Generalitat i la ciutat de Barcelona també quant a matèria d'habitatge clarament, no?

Per tant, des del Partit Popular tenim clar que l'habitatge és una condició indispensable per lluitar contra la pobresa infantil, però malauradament a Catalunya el que tenim és un Govern que anuncia grans plans però que no aconsegueix resultats reals. I vostès ho deien a la seva intervenció: molts informes, molts plans, moltes promeses, però a l'hora de la veritat això no es tradueix en cap pressupost, en cap clara política directa que beneficiï als nostres infants, no?

I per tant, les dades són clares. Els ajuts al lloguer, per exemple, doncs, arriben tard i malament. La burocràcia és un mur per a les famílies més vulnerables i l'oferta d'habitatge social és del tot insuficient. Tot això agreuja, per tant, la pobresa infantil

i condemna molts nens a créixer sota..., sense –perdó– sense les mateixes oportunitats.

Des del Partit Popular defensem un model diferent, basat en més oferta real d'habitatge assequible, no pas més titulars de premsa; col·laboració publicoprivada per mobilitzar habitatges buits amb garanties en comptes d'assenyalar els propietaris com a culpables; ajuts directes i àgils per a les famílies amb menors, eliminant traves burocràtiques que avui en dia deixen massa gent fora. Per exemple, tenim un exemple clar a l'Ajuntament de Barcelona, on sí m'agradaria saber la seva opinió quant al gran col·lapse en el registre que hi ha actualment, fins i tot que hi ha retards d'anys per accedir en el registre. Ens agradaria conèixer la seva opinió.

I, per tant, nosaltres volem aprofitar també aquesta compareixença per traslladar-los algunes preguntes així clares, directes. Quin és el responsable per vostès de garantir aquest dret a l'habitatge dels infants? Qui és el responsable directe? I quina situació es troben vostès actualment amb aquesta, diguem-ne, amb les traves que poden trobar amb l'administració? I si hi ha aquest ús, si hi ha obstacles burocràtics, també, doncs, per què no s'han resolt fins ara? Ens deien que la situació a dia d'avui és pitjor que la de fa set anys, doncs per què creuen vostès que en tots aquests anys no s'han resolt aquestes problemàtiques? I també si la Generalitat diu que fa tantes promocions i que fa tantes polítiques d'habitatge, per què les llistes d'espera continuen creixent?

Resto a l'espera de les seves respostes per fer més preguntes.

Roger Garcia Rodoreda (Responsable de Polítiques d'infància, UNICEF-Comitè Catalunya)

A veure quan parlem de les polítiques, qui són els responsables o a qui hem d'interpel·lar, perquè aquesta realitat de la pobresa infantil o la realitat de l'habitatge que tant condiciona el tema de la pobresa infantil, nosaltres tenim clar que totes les administracions, al final, totes les administracions han d'aportar en aquest treball en pro de resoldre aquest problema. Evidentment, cadascú amb les seves competències, amb els seus recursos, a nivell estatal, a nivell de casa nostra, de Catalunya, de la Generalitat i el món local, per donar resposta a tot això; cadascú

d'acord amb les seves responsabilitats i les seves competències i recursos. Per tant, no sé si li estic contestant o no la pregunta, però per nosaltres això és importantíssim.

El tema de per què les dades estan..., clar, és el que dic tampoc tinc temps. No tenim temps de fer aquest diagnòstic de tota aquesta realitat. Nosaltres sí celebrem. És a dir, nosaltres posem un diagnòstic que ens preocupa, perquè és la nostra obligació. Quan veiem un got, tenim l'obligació de, si està mig ple, assenyalar aquelles coses que cal

Fitxer 20CTH10

avançar no vol dir que no s'hagi avançat en moltes coses. Ja dic, per nosaltres el fet que hi hagi una estratègia de lluita contra la pobresa infantil a Catalunya ja és una declaració d'intencions enorme, en el sentit que situem això en el moll de l'os de les polítiques públiques. Per tant, això és importantíssim.

Ara, evidentment, què tenim? Tenim una xacra històrica, que és les deficiències del nostre estat del benestar, al qual vam arribar molt tard i sempre ha sigut molt dèbil. I les polítiques de prestacions socials en infància i les famílies sempre han sigut molt dèbils i això fa que arrosseguem una cosa que cal anar canviant. Hem situat això? Intentem avançar en això? Sí. Les dades, malauradament, per això deia que més enllà també dels temes, que no és que no li traiem importància, per a nosaltres té tota la importància del món i això ens ha de permetre avançar, que estigui en instruments polítics, en instruments jurídics. Perquè, per exemple, la convenció i tot el que es deriva és norma jurídica vinculant, fa que puguem avançar. Ara, necessitem recursos econòmics per canviar aquesta realitat.

Jo el que primer hem de ser conscients que els nens i les nenes són ciutadans de present, que no són un objecte o no són una cosa vinculada a les seves famílies en el sentit que són ciutadans. Per això parlem de pobresa infantil, perquè per revertir-la, necessitem posar focus en aquests nens i aquests nenes. I hem d'entendre que això és una qüestió de tota la societat per revertir aquesta realitat.

La manera de fer-ho? Són moltes. Per això hi ha aquesta estratègia de pobresa que posa focus en prestacions, o sigui, prestacions econòmiques, importantíssimes. Està sobre la taula tot el tema de la renda garantida de ciutadania que hem d'aconseguir..., que no arriba a tots els nens i nenes i les seves famílies que ho necessiten. Per tant, necessitem més recursos perquè arribi. Ara tenim l'oportunitat que això sigui així, però som conscients... A més a més, moltes vegades les prestacions hi ha persones que tenen dret i les desconeixen, no arriba. O sigui, això és una altra, no?, aquesta..., no en té cap aquesta. Aquest *gap* entre el que diu la normativa i que la gent ho sàpiga i arribi, també l'hem de combatre. Això són temes també de com acompanyem a les famílies des del punt de vista burocràtic. Això també és fonamental.

Però després també hi ha tot el tema de serveis que van acompanyant, no només les prestacions. El que es diu a la Unió Europea amb la garantia infantil europea, que hem de donar compliment a això és garantir també serveis. Per tant, hem de treballar perquè l'educació contribueixi a la lluita contra la pobresa infantil. Perquè quan parlem de salut, quan parlem de polítiques d'alimentació saludable, tot això tingui en compte la pobresa infantil i aporti per redreçar aquesta realitat. El tema de l'habitatge, primordial. Ja podem anar donant ajudes, prestacions i tal que si després les prestacions les hem d'estar pagant l'habitatge és que és un cercle que no acabarem mai. Per tant, com intervenim en això?

Jo crec que no sé, Quima, si vols dir una cosa, però vull dir que evidentment que nosaltres celebrem els avenços, que no ens situem com a UNICEF en que tot és un desastre. No. El que sí que sabem és que podem avançar més. Que que hi hagi pobresa infantil o no és una decisió política. No és un accident caigut del cel, sinó que és una voluntat política i és com configurem la nostra societat i que això ho hem de revertir. Però primer hem de ser conscients dels impactes que això té.

I nosaltres, evidentment, el tema de la vulneració de drets. Però després, si això no remou prou. Ostres! Quin és l'impacte social de tot això? Després parlarem de la cohesió social. Parlarem de com els nois i les noies no creuen en les institucions. Home! Fem una reflexió. Potser és que també, com a estat del benestar, com a

societat del benestar, estem fracassant en aquesta missió o no estem donant resposta.

Per tant, jo crec que tenim molts elements per tocar. Les evidències són clares la inversió en infància és importantíssima perquè és la més important. Garantim el seu present i garantim el futur de la nostra societat. Per tant, tenim tots els elements. Ara cal la voluntat política i, sobretot, cal posar diners en aquelles coses que considerem que són imprescindibles.

El president

Molt bé, senyor García. I ara, seguidament té la paraula el diputat Mijoler en nom dels comuns.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. En primer lloc, gràcies per la seva compareixença avui. Jo crec que és fonamental que això passi més i que no únicament quan parlem de qüestions que tenen a veure amb els i les infants, es faci a la comissió d'infància, on semblaria que tothom estaria d'acord i tothom, fins i tot els populistes amb allò de «cuanto vale la sonrisa de un niño», no?, podrien entendre i donar suport. Però després arribem a comissions com aquestes, de Territori i Habitatge, i també escoltem per part d'alguns portaveus molt bones paraules, però després, a l'hora d'afrontar aquelles polítiques que tenen a veure, en aquest cas, amb el que vostès ens estan proposant en habitatge, doncs, segueixen amb les velles fórmules i amb el suport als propietaris, als lobbys. En fi, no entraré ara en aquest debat, perquè jo crec que el protagonisme ha de ser el de vostès.

Crec que estan situant molt bé, a Catalunya i al món en general, però sobretot a Catalunya, per la nostra idiosincràsia, l'habitatge és la principal causa de desigualtat i això és una evidència i, per tant, la pobresa infantil que se'n deriva té a veure directament o els costos que se'n deriven de les polítiques d'habitatge de les últimes dècades, doncs, tenen a veure directament amb la situació de pobresa. Crec que és una situació preocupant i vostès ho han dit que avui dia un de cada tres, un de cada tres infants a Catalunya estigui en risc de pobresa o en risc d'exclusió social. Crec que és una qüestió que ens hauríem d'això, d'agafar políticament com una prioritat i fer-ho com una prioritat, sobretot el que deia ara, aquesta coherència de polítiques

públiques. No val a dir una cosa en una comissió i després amb la mà esquerra o amb la mà dreta, fer el contrari amb una altra.

Que Catalunya destini només el 0,9 del seu PIB a polítiques per a la infància i les famílies, la pregunta. Suposo que la resposta adient, és a dir, cal més inversió, perquè estem molt lluny de la mitjana europea, que és del 2,2. Per tant, aquí segurament també trobaríem una de les solucions.

Preguntes més concretes. Algunes ja les han contestat, però de manera una mica més de concreció. Heu subratllat que l'habitatge és un factor clau en aquesta cronificació de la pobresa infantil. Heu parlat d'algunes mesures que..., d'algunes propostes que heu fet al pla nacional d'habitatge, també al pla de Barcelona. A mi m'agradaria, si poguéssim concretar algunes d'aquestes propostes més concretes que s'han fet. Sabem que està a l'abast de..., és públic, diguéssim, aquestes propostes, però si ens poguessin fer una mica de cinc cèntims més de les aportacions que han fet al pla nacional d'habitatge.

Roger Garcia Rodoreda (Responsable de Polítiques d'infància, UNICEF-Comitè Catalunya)

Sí. Sobretot abans, quan parlàvem també d'aquestes mesures, que és una cosa que podem aportar en això, de com incorporar la perspectiva de drets d'infància. Hi ha un instrument bàsic, que és que quan treballem a l'hora d'adoptar qualsevol mesura, qualsevol norma, qualsevol programa, qualsevol iniciativa, i això és una cosa que crec que hem d'avançar i nosaltres hem proposat moltes vegades, és el tema d'una avaluació d'impacte previ, és a dir, que quan nosaltres estiguem prenent una decisió, primer passem aquella decisió que volem prendre pel sedàs de com això impactarà en els drets dels nens i les nenes en el seu conjunt, en col·lectius concrets. I això ja t'obliga a prendre, a veure si això afecta d'aquesta manera, com actuo? Com puc aconseguir això? Òbviament, el tema de la inversió, que efectivament, al final un dels mals que tenim és aquesta poca inversió, hi insisteixo, en el que és la... –ja ho diré– en la protecció social en infància i família, en tots els seus àmbits.

El tema dels..., és clar, ara tampoc tindrà temps d'entrar, però al pla d'habitatge de Barcelona, nosaltres el que vam fer és això, o sigui, proposar primer que es fes..., que es passés per aquest sedàs. És a dir, escolteu, com afectarà...? El que esteu

proposant en aquest pla, com afectarà els drets de la infància? I com afectarà això a determinats col·lectius els nens? Especialment en situació vulnerabilitat de pobresa, els nens amb discapacitat, tot aquest reguitzell de realitats dels nens i les nenes.

Però després el que proposem són moltes, moltes mesures, és a dir, vinculades a reserves, quan es facin promocions, perquè al final veiem que també a vegades no hi havia una reserva específica per a famílies amb infants en determinades situacions. Per tant, que aquestes famílies que tenen infants hi hagi una quota per poder donar resposta a aquestes necessitats. Òbviament, tot va vinculat també a l'ampliació del parc d'habitatge. També el que són, abans es parlava també de la col·laboració publicoprivada, doncs, també com podem incentivar que les persones que tenen habitatge, doncs, el puguin posar a disposició de les famílies amb infants perquè puguin tenir un habitatge adequat? O sigui, què pot fer l'administració en tot això?

És a dir, que aquestes propostes estan i podem entrar en molts elements, però crec que evidentment és una panòpia de coses perquè no hi ha una cosa sola, però sí que és veritat que hi ha coses que sabem. Al final també tenim evidències. Ens preguntem sempre què funciona. Bé, doncs, també mirem què fem. Amb el tema de pobresa infantil, UNICEF està treballant amb aquestes evidències internacionals de què funciona. Doncs segur que també sabem que hi ha polítiques d'habitatge en altres territoris, en altres ciutats, que estan donant respostes que s'estan donant, que estan funcionant però que sempre, insistim, passen per la inversió.

És molt important que siguem conscients i que fem aquesta mirada, però si després no invertim. O sigui, ha de ser conseqüent, fem la mirada, ens n'adonem, prenem consciència, passem pel sedàs de dir com afectarà això als drets dels infants i actuem en conseqüència, posant els diners allà on això cal. I, al final, és que sempre diem el mateix, és que és la inversió més rentable.

Per tant, la nostra pregunta seria com pot ser que realment això no passi quan sabem que això tindrà un impacte present i de futur? Perquè al final el que no gastem, no gastarem cèntim, no gastarem un euro ara i després haurem de gastar cinquanta

vegades més per revertir allò que no hem fet a temps. Per tant, la inversió social en infància és fonamental, no?

I respecte als plantejaments d'habitatge, potser podem compartir o podem dir que no tenim... (*Quima Oliver i Ricart intervé sense fer ús del micròfon.*) No tenim... No, no, això no ho hem posat, però vull dir que no tenim problema en compartir-ho, no?, però vull dir que van en la línia, també perquè ho vegin, van en la línia de les propostes que s'han fet al pla d'habitatge a nivell estatal. El que passa és que, evidentment, en funció de les competències municipals s'ha adaptat, però vull dir que facin una idea que ho tenen en els documents que els hem adjuntat. Allà estan les propostes a nivell estatal.

És, com que no som experts en habitatge, també diem el mateix. Aquestes són unes propostes que encaixen. Com podem fer-les encaixar en un municipi? Com podem fer-les encaixar en el pla d'habitatge de Catalunya? Per exemple, que a penes surt molt poc les referències a la infància. Es parla de famílies, sí, sí, però parlem de la infància. Què necessita la infància? Perquè al final el tema constructiu o el tema d'entorn, els nens tenen unes necessitats que no és el mateix que quan fem un pis pensant amb la persona adulta o una persona de la tercera edat. No. Té unes necessitats concretes. Doncs donem resposta a això i al final aquest document ens dona moltes pistes.

Jo els animaria a que poguessin veure això per poder també després desgranar i aplicar-ho en tots els àmbits. I tenim aquest repte de ciutat amiga de la infància, doncs, eh que tenim plans local d'infància? Doncs els plans d'habitatge municipals incorporin la perspectiva d'infància.

El president

Molt bé senyor Roger, i seguidament, si vol, senyor Mijoler, un breu...

Lluís Mijoler Martínez

Sí, tenia alguna pregunta més, però, evidentment, no serà possible. Tenim el temps que tenim, però agraïm molt la seva presència i posar de manifest. Només en tot cas, ja en parlarem després si caldria revisar també el pacte per la infància, segurament, en aquest sentit, i per incorporar aquesta visió des de l'habitatge i

només posar de manifest que avui parlem, és un dret present el dret a l'habitatge, però que també estem parlant d'un dret futur per a aquests infants, que serà el que es trobaran i és l'herència que deixem a les generacions futures.

El president

(Roger Garcia Rodoreda intervé sense fer ús del micròfon.) Curtet, curtet.

Roger Garcia Rodoreda (Responsable de Polítiques d'infància, UNICEF-Comitè Catalunya)

Simplement, no, perquè quan diem això dels instruments... Ara estic parlant de memòria. Fa aproximadament dos anys crec que es va fer una revisió. O sigui, del pacte, jo crec que falta donar-li aquesta embranzida, però el tenim allà. I fa qüestió de dos anys es va fer un diagnòstic per actualitzar quins eren els reptes i en aquest diagnòstic que després això ha alimentat, per exemple, l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil, per exemple, i un dels diagnòstics que sortien era que, dintre del pacte, el que s'havia prioritzar en la pobresa era el tema de l'habitatge. Vull dir que surt com un dels eixos que després apareix a l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil.

El president

Molt bé. Senyor Cornellà, de la CUP té la paraula.

Dani Cornellà Detrell

Sí. Moltes gràcies. Gràcies per la seva compareixença. Sap greu, com els he anunciat prèviament, el grup parlamentari som molt poquets i he hagut de marxar a fer diferents tasques que tinc assignades. Per tant, no he pogut escoltar la seva intervenció, per tant, renuncio a poder establir ara mateix.

El que sí que els agraeixo la feina que fan i que no dubtin que més tard, quan tingui una mica de temps, miraré la seva compareixença amb atenció per escoltar tot el que han explicat i que, si tinc qualsevol dubte, suposo que ja a través de la mesa ja podré fer-los arribar per poder, doncs, em sap greu perquè ja que no he pogut estar aquí, almenys poder establir aquesta relació, aquestes preguntes després d'haver vist el que han exposat.

Per tant, moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. I seguidament la diputada... No, vostès i acaba el VOX, que era l'únic que no havien demanat. Per tant, la diputada Candela té la paraula.

Eva Candela López

Gràcies, president. Estic una mica despistada avui amb els torns d'intervenció. Bé, agrair-los molt que estiguin aquí. Jo crec que és molt important. Ja ho han dit els companys també, que en una comissió on avui, per exemple, abans de vosaltres i després de vosaltres, parlem de carreteres, parlem de trens, parlem d'aquestes qüestions, puguem enfocar el tema de l'habitatge que també li correspon a aquesta comissió des d'un punt de vista que segurament la nomenclatura que utilitzem a aquesta comissió no és la mateixa.

Jo voldria per començar avui, per això que tinguem tots present també que ens porta aquests drets dels infants i com estem assistint tot el món a la vulneració de drets dels infants a la franja de Gaza. Com estem tenint aquest èxode de nens també morts i que estan havent de sortir de casa seves? Jo crec que també ens ha de fer reflexionar que això està allà, però que aquí tenim coses molt importants a solucionar en el que és el dret a l'habitatge dels infants.

I vosaltres ho explicàveu molt bé. Manca habitatge també, però manca que aquest habitatge sigui adequat i aquesta és una assignatura pendent que tenim com a país, perquè no val qualsevol habitatge. I això ja fa molt temps que aquesta rehabilitació està pendent i sembla que volem avançar, però ens va costant, no? I ho hem vist molt, com també dèieu, quan hem tingut la pandèmia, el que vol dir tenir un habitatge adequat amb espais adequats o no. Quins problemes de salut mental arrossegarem com a societat durant molts anys a conseqüència del temps que vam estar

Fitxer 20CTH11

confinats i que aquests infants van haver de viure d'una manera molt crua a l'estar tancats? I no parlem dels que vivim en habitatges, diguem-ne, convencionals, sinó d'aquelles famílies que senceres van haver de viure en una habitació, amb dret a cuina de quinze minuts per anar-se a fer el dinar, sinó d'aquestes famílies que van viure també aquest confinament d'una manera que no és humana viure-la, no? O habitatges, com bé dèieu, que tenen humitats, amb els problemes de salut que això comporta, o com la temperatura l'adeqüem d'aquest habitatge. Fins ara parlàvem molt de la temperatura pel fred. Ara ja hem de donar-li la volta també i hem de parlar de la temperatura amb el calor, perquè els períodes a causa del canvi climàtic de calor són més llargs i també afecten molt les persones i concretament les criatures, els infants també per poder portar una activitat a casa seva.

Jo no sé si tinc gaires preguntes, perquè crec que podrem anar conversant també de tot aquest tema, però sí que voldria posar en valor que penso que el Govern de la Generalitat, amb aquesta estratègia de lluita contra la pobresa infantil, està engegant el camí per poder treballar, però que el Govern sol no n'hi haurà prou. Necessitem la complicitat de tots els altres grups parlamentaris, pel que també dèiem del pressupost. Som conscients que som un govern que està en minoria i, per tant, necessita el suport d'altres grups. Vol dir que jo avui també aprofito per increpar els altres grups parlamentaris que, a part de parlar i d'exigir i tot, doncs, quan arribi el moment de votar uns pressupostos, doncs també hi siguin, perquè, per actuar, hem de tenir aquests pressupostos.

L'estratègia ara sembla que la podem tenir. La tenim enfocada. Vam recollir el Govern la feina que havia fet el Govern Aragonès i s'ha completat i ara ja hi ha unes accions definides. Ara el que necessitem és actuar i tenir el coratge per portar endavant aquestes polítiques públiques i el Govern de la Generalitat està en minoria i necessita el suport d'altres grups. Jo crec que tots ens hem de conjurar que hi ha qüestions vitals per a la nostra societat i una d'elles és l'habitatge, que és un dret fonamental. I els drets dels infants, per descomptat, i encara més perquè són el nostre futur i és el que ara no fem d'aquí a uns anys ho tindrem com a societat.

Si tenim algunes qüestions de les propostes també que feu ens posarem en contacte amb vosaltres i també molt interessats a veure aquestes propostes que heu fet en el pla estatal de l'habitatge.

Moltes gràcies.

Quima Oliver i Ricart (coordinadora UNICEF-Comitè Catalunya)

Només un comentari per sumar en aquest esforç, aquesta voluntat conjunta que òbviament nosaltres, de la mateixa manera que avui us hem presentat l'informe sobre habitatge, també treballem, hem treballat amb el Govern en els últims anys amb el tema d'inversió i, com deia al principi, la línia..., el treball en pobresa infantil és una de les nostres línies principals. O sigui, estem a la disposició vostra, de la comissió i dels grups parlamentaris, per poder anar tirant endavant i poder-vos portar la informació o les respostes a propostes que tingueu. D'acord?

El president

Molt bé. I ara, per acabar, el diputat senyor Bello de Vox té la paraula.

Andrés Bello Sanz

Muchas gracias, presidente. Bueno, en primer lugar, agradecer a los comparecientes, la señora Oliver y señor García, sus explicaciones. Y antes de nada quiero hacer una pequeña aclaración, porque ustedes no están por aquí habitualmente y creo que conviene que lo sepan. Nosotros no hemos firmado en la comparecencia porque no nos han invitado. O sea, estos señores están por aquí, intentan acallarnos y hasta cosas tan sencillas y que a todos nos interesan, como poder invitarles a ustedes aquí para que vengan a hablarnos de la pobreza infantil y del problema de la vivienda, pues ni eso nos han dejado que lo firmemos. Por lo tanto, nosotros estamos encantados de que han venido y de escucharles.

Bueno, también el problema, pues, de ser los últimos es que casi todas las cosas que podía preguntarles ya han sido respondidas por ustedes en las intervenciones de los diputados anteriores. Por tanto, solo me queda agradecer sus explicaciones, que además nos parecen especialmente relevantes porque desde VOX siempre hemos defendido la protección a la familia. Y bueno, pues, estudiaremos la documentación que nos harán llegar en esta misma comparecencia y tomamos nota

de su ofrecimiento para poder resolver dudas. Y si las tenemos, nos ponemos en contacto con ustedes.

Muchísimas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Bello. I ara, si volen, tenen un parell o tres minuts per dir unes conclusions finals o el que considerin oportú.

Roger Garcia Rodoreda (Responsable de Polítiques d'infància, UNICEF-Comitè Catalunya)

Sí. Només per..., em deia, comentàvem que en aquesta tasca que fem a UNICEF, amb aquesta voluntat d'aportar instruments també, crec que hi ha dues iniciatives que volem destacar. Així com parlàvem d'això de l'avaluació d'impacte, que és una cosa que tenim i ho deixem aquí sobre la taula perquè això es pugui anar reprenent, reprenent o que s'entomi d'una vegada, hi ha dos elements. Una és el treball que hem fet de la mà també amb Ivàlua i el Departament d'Economia i Finances, amb el tema de buscar les evidències que funcionen amb aquest programa, amb aquest projecte que es diu que funciona contra la pobresa infantil que poden consultar-ho.

Si entren a la pàgina web d'Ivàlua, el poden veure, que ja els animo que ho mirin, on es parla d'evidències a nivell internacional, de què és allò, de quines coses funcionen a nivell internacional per aplicar aquí a Catalunya. Hi entren diferents documents, un que parla de l'alimentació saludable, un altre que parla, per exemple, de l'educació zero-tres, de les polítiques en la primera infància, de les polítiques d'ocupació, és a dir, tots aquests elements que han de contribuir per alimentar les polítiques públiques i que tenen exemples en altres latituds, en altres territoris, de què està funcionant. Per tant, això també és una contribució que nosaltres fem i que seguirem fent, perquè precisament aquest projecte, bàsicament perquè la setmana que ve el presentem també a Madrid, perquè volem que a nivell estatal es conegui això i que altres administracions també se sentin cridades, a tots els nivells també de l'administració local, que té un paper fonamental importantíssim en la lluita contra la pobresa infantil, per exemple.

I després també una altra iniciativa que, ara parlem de pressupostos, de mirades, de veure en què invertim, en què no invertim, recordar que la Generalitat de Catalunya, des de fa uns anys, aplica una eina desenvolupada amb una metodologia desenvolupada per UNICEF per calcular quina és la inversió pressupostària en infància, és a dir, no només veure allò en aquelles polítiques i aquells programes pensats per la infància quant li dediquem, sinó en el conjunt del pressupost, quant estem invertint en infància.

Per què ho diem això? Perquè això, cada vegada que fa un pressupost, es fa aquesta anàlisi que està a disposició de tothom perquè pugui veure-ho. I allà ens dona moltes pistes. Podem veure en què estem invertint? Quant estem invertint? En què no estem invertint prou? Per tant, els animem també a que mirin aquesta informació, que es treballa cada vegada que hi ha uns nous pressupostos, perquè allà tenim moltes pistes de com podem avançar, amb quines polítiques públiques per avançar en tot això.

I m'ha agradat molt, ja per acabar, el comentari que ha fet d'això, que aquí parlem de carreteres, parlem de tot això. Doncs ho celebrem molt i estem molt contents. Jo reitero que ens agrada molt parlar d'infància fora de la comissió d'infància, bàsicament per una raó, perquè no és específica, en el sentit que parlem aquí amb les persones que estan decidint coses concretes sobre habitatge, igual que en altres comissions, però perquè la comissió d'infància no és legislativa. Llavors també... I si vostès miren la pàgina web del Parlament, la Comissió d'Infància crec que és la penúltima o l'última de totes les comissions que hi ha en aquest Parlament, la qual també dona visibilitat a vegades, a quina importància li donem o no a la infància al nostre país.

Però celebrem que això ho puguem fer amb marcs específics i que al final evidentment que les carreteres són molt importants, però la infància i l'habitatge és importantíssim. Per tant, agrair-los que amb totes les coses que tenen aquesta comissió, que sabem que són moltes, hagin pogut parlar d'això, però és que és el divuit per cent de la població catalana.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé. Roger i Quima, un agraïment en nom de la mesa i de tots els companys per assistir avui a aquesta comissió. I repeteixo, representeu una institució imprescindible, molt valorada i molt estimada al país i que, per tant, doncs un plaer que hàgiu pogut compartir aquesta estona amb tots nosaltres i que un dia o altre ens puguem tornar a trobar aquí, a la casa de tots.

Moltes gràcies i molta sort en tots els reptes que teniu.

Quima Oliver i Ricart (coordinadora UNICEF-Comitè Catalunya)

Moltes gràcies a vosaltres.

El president

I ara, seguidament, continuarem amb les propostes de resolució. Farem una paradeta d'un minut, que també tenim alguna urgència, i engeguem.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 20CTH12

El president

Vinga, continuem, doncs?

Proposta de resolució sobre la cessió de terrenys d'Adif als municipis

250-00280/15

Ara ja saltaríem al punt 10, que és una proposta de resolució sobre la cessió de terrenys d'Adif als municipis. Aquesta PR la presenta el grup de la CUP. Per tant, el senyor Cornellà té la paraula.

Dani Cornellà Detrell

Moltes gràcies. Bé, com han pogut llegir, aquesta proposta municipalista també fa referència a la problemàtica que trobem a diferents municipis on hi ha propietats, terrenys d'Adif, normalment al voltant, evidentment, de les línies ferroviàries del municipi, i aquests solen..., aquestes antigues estacions, magatzems o fins i tot terrenys abandonats, deixats i abandonats. I això crea uns conflictes a diferents municipis del país, perquè són espais que, a més d'estar de..., sense cuidar i deplorables, també ocasionen robatoris de materials, mal ús dels espais, d'acumulació de deixalles, de brossa, etcètera. I són edificacions que, en algun cas, fins i tot estan declarades pels municipis com a PCCL, el patrimoni cultural català local, per tant, estan protegides.

I el que veiem és que mentre que els municipis no disposen de sòl públic o d'equipaments o d'habitatge social o zones verdes, en alguns d'aquests municipis trobem tot aquest patrimoni d'Adif abandonat, en mal estat i ple de brutícia. I després veiem que els municipis els hi costa molt negociar directament amb Adif. No és gens fàcil i podem posar exemples a Celrà, però també a Ripoll i a d'altres municipis que hi ha en aquests equipaments i estan allà deixats de la mà de Déu. Clar, nosaltres el que proposem en els dos punts bàsicament és que s'ajudi els municipis, que des del Govern s'acompanyi i es doni suport als municipis que estiguin negociant amb Adif per facilitar, per fer de facilitadors, en aquest cas per aquestes estacions, magatzems o terrenys, per aconseguir que es posin a disposició de la ciutadania per fer equipaments públics, habitatge social o espais verds, el que calgui a cada municipi.

I en el punt 1, el que demanàvem és que tant Adif i el govern de l'Estat que agilitzin i facin efectives aquestes cessions d'ús o la cessió de la titularitat o la venda, sempre a preus raonables, entenent la situació econòmica dels ajuntaments, i puguin aquests fer-se'n..., tenir-ne la titularitat o bé aquesta cessió de tots aquests espais que ara mateix es troben totalment abandonats i plens de brutícia a molts municipis del nostre país.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Cornellà. I seguidament i en nom del PSC, té la paraula la diputada Candela.

Eva Candela López

Bé, ara gràcies, president em toca perquè hem presentat una esmena. L'esmena era petiteta.

El president

Sempre tindràs la paraula, diputada, no pateixis.

Eva Candela López

D'una manera o altra, oi? (*Rialles.*) L'esmena era només una apreciació. Ja ha estat acceptada aquesta esmena, que era, doncs que es tingués en compte la legislació ferroviària vigent. Vull dir que era una esmena senzilla que haguérem votat igualment a favor d'aquesta proposta de resolució. I hi votarem ara a favor, evidentment, perquè és amb el que s'està treballant ja des del Govern d'Espanya, amb la planificació i les notícies que s'han donat de la planificació per poder fer habitatge a tot Espanya, doncs, posarà a disposició de les comunitats autònomes i dels ajuntaments tots aquells terrenys de què es disposi, sigui Adif, sigui també terrenys del Ministeri de Defensa o tots aquells que tinguin.

Vol dir que és una proposta pertinent de demanar i de posar una miqueta de pressió, doncs, perquè això es vagi accelerant i, per tant, poca cosa més a dir. També molta raó que els ajuntaments necessiten ajuda per portar endavant aquestes negociacions. I igual que necessitaran després ajuda també per desenvolupar aquests projectes en aquests terrenys o bé per fer les rehabilitacions que es considerin oportunes si són edificis que ja estan construïts. Vol dir que gràcies al diputat Cornellà i a la Candidatura d'Unitat Popular per presentar aquesta proposta en aquesta comissió.

El president

Moltes gràcies, diputada. I seguidament té la paraula el diputat Salvador Vergés en nom de Junts.

Salvador Vergés i Tejero

Molt bé, doncs moltes gràcies, president. La CUP ens heu presentat aquesta proposta de resolució per facilitar la cessió d'edificis de terrenys propietat d'Adif cap als ajuntaments. Són terrenys, són finques que sovint comporten problemes. Nosaltres hi estem a favor, òbviament, i votarem, per tant, en aquest sentit positiu.

La pròpia proposta de resolució cita uns quants exemples. Voldria simplement fer un esment a dos dels que s'hi inclouen. Un és l'estació nova de Ripoll, que és un edifici emblemàtic. De fet, és un bé cultural d'interès local que des de fa dècades està abandonat. És un edifici que, tot i que Adif hi va fer una inversió perquè no caigués la coberta, el preu d'adquisició a que ho posa tot seguit ho fa inviable. I si hi ha estudiat fer-hi els jutjats i s'ha estudiat que promotors privats hi poguessin fer un restaurant. Res ha anat endavant per això, perquè no hi ha una voluntat de facilitar aquestes cessions per part d'Adif i, per tant, per part de l'Estat, doncs als municipis i els ajuntaments de Catalunya, no?

A més a més, òbviament, acaba comportant problemes de vandalisme, d'ocupacions i per tant, són qüestions a resoldre. Un dels altres que s'esmenten d'exemples a la proposta de resolució és el cas de Celrà que hi ha dos edificis, un dels quals crec que estava cedit a una entitat del poble per poder-hi fer la seva activitat, però ja no és així, perquè també cau a trossos. L'altre també està deteriorat estructuralment i, per tant, doncs no deixen de ser això, dos casos de les desenes que hi ha a Catalunya que cal resoldre.

La proposta de resolució diu que s'hi puguin fer equipaments, que es puguin convertir en habitatge de protecció oficial o en zones verdes. Nosaltres, tot i que no hem entrat l'esmena, però hi afegiríem també que s'hi contempli la possibilitat de fer activitat econòmica d'algun tipus de cessió d'ús, que es pugui fer indústria perquè al cap parlem de reindustrialitzar el país amb valor afegit arreu de tota la geografia. Doncs aquí també hi ha una oportunitat; molts d'aquests edificis permetrien això. I, per tant, és important, en aquest sentit, que es faci també un estudi de quina és la seva qualificació urbanística actual, si estan inclosos o no en un pla director que els faci més senzills o més complexos de poder integrar i donar-los aquesta segona vida, etcètera.

I no només volem reivindicar, doncs, aquest problema dels edificis i els terrenys en desús d'Adif, sinó també les inversions que hi ha pendents en aquells edificis en aquella infraestructura d'Adif que no està en desús, al contrari, sinó que està en ús diari, com són, per exemple, moltes estacions. I en aquest sentit, des de Junts per Catalunya i concretament per la bona feina del senador gironí Joan Bagué, hem pogut aconseguir que darrerament es puguin reconstruir o que es puguin habilitar bé determinades estacions gironines, com són Colera, Vilajuïga, Sant Miquel de Fluvià, Camallera, Bordils, etcètera. Per tant, és important actuar sobre els edificis en desús, però també fer les inversions corresponents a la infraestructura d'Adif.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Vergés. I ara tindria la paraula, en nom d'Esquerra Republicana, el diputat Salvadó.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, president. Seré molt breu. Al final, és una proposta de resolució molt oportuna per part de la CUP, on parla dels edificis i instal·lacions abandonats o en desús, tant de les línies ferroviàries que encara estan en ús com les que estan en desús. I aquí em centraré, perquè encara clama al cel quan tens antigues vies ferroviàries, com per exemple la que creua l'Ebre, que és l'antiga vall de Zafan, que venia des de l'Aragó fa més de cinquanta anys, i on no hi ha manera que els municipis on hi ha edificis a la mateixa trama urbana del municipi i no hi ha manera que tinguin la titularitat els diferents ajuntaments. En el millor dels casos, tens lloguers, tens convenis de cessió, però hi ha autèntics problemes per adquirir per part dels ajuntaments estes instal·lacions.

Tenim exemples clars: Aldover, instal·lacions al mig del poble en condicions deplorables i insalubres. Campredó, en runa. Xerta, ho han anat condicionant el mateix Ajuntament i ara, a l'hora de comprar-ho, Adif els ho demana preu com si fos nou. Bé, patrimoni públic que degrada la imatge dels nostres pobles i que també – ho hem de tindre en compte – representa riscos importants per a la mateixa ciutadania perquè son edificis que estan en espai públic.

Per tant, jo acabo amb una reflexió. A vegades l'Estat el tenim tan a prop i alhora tan lluny, tan a prop, perquè no es desprèn d'actius que no utilitza i que sembla que tingui la voluntat de perpetuar la presència de l'Estat arreu. Un estat que no renuncia a prioritzar. Està, encara que no només no genera valor, sinó que en resta. I alhora tan lluny, tan lluny de cara als nostres ajuntaments, quan resulta que no pot fer un conveni, –president no m'ha donat temps. No és que m'estigui passant dos minuts, em sembla– (*Remor de veus.*) Sí. No, no, acabo, en seguida acabo. És que m'estava fent gestos. Acabo.

El que deia, i un estat alhora tan lluny a l'hora de pactar amb ell, d'arribar a acords, d'arribar a complicitats per a què el nostre món local pugui posar en valor i adequar aquest patrimoni, pugui adequar els nostres pobles i alhora, aquelles instal·lacions antigues del mateix Estat, puguin convertir-se en patrimoni públic local, rehabilitat i a disposició de la nostra ciutadania.

Per tant, evidentment votarem a favor.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputat, i disculpa. Seguidament, la diputada Esteller tindria la paraula en nom del grup Popular.

Àngels Esteller Ruedas

Moltes gràcies, senyor president. En aquesta proposició es planteja una qüestió que és molt important, com és que aquelles estacions o aquelles actius propietat d'Adif que puguin ser que estan abandonades en mal estat i que generen, a més a més, la majoria amb molts problemes de salubritat o de desordre o brutícia en molts ajuntaments puguin ser cedides per utilitzar aquest solar amb un interès públic que sigui adequat d'acord amb cada ajuntament.

Des del Grup Popular considerem que la prioritat avui en dia és l'habitatge i que això hauria de ser la màxima prioritat, sempre que naturalment es reuneixin les condicions per part del solar. Però el cert és que aquí tenim una acció que sembla molt simple, però que és molt complexa, perquè hi ha una sèrie de lleis que afecten aquestes estacions, aquests vials en funció de la seva pròpia naturalesa. I tenim

aquí la llei de l'Estat, que és la Ley del sector ferroviario i la Ley de Patrimonio de les Administracions públiques. I en base a tot això, hi ha un catàleg que té Adif d'alguns béns que sí que poden ser susceptibles de ser cedits a través de convenis o de ser arrendats o de ser venuts a les administracions, i que és un procés bastant complex en funció, com deia, de la naturalesa i l'afectació de cada emplaçament.

Per tant, tot això, en ocasions, va més enllà de les voluntats i està molt condicionada a una sèrie de procediments. Per això, des del Grup Popular valorem el fet que s'hagi acceptat l'esmena del grup socialista que, encara que no s'hagués acceptat, naturalment es faria d'acord amb la llei, perquè no pot ser d'una altra manera.

A Barcelona ja ho hem fet això. Hi ha estacions, com per exemple Sant Andreu del Palomar. A Girona també s'han cedit estacions, com pot ser l'antiga estació del

Fitxer 20CTH13

Carrilet, a Cambrils, a Bot. Vull dir que s'han cedit estacions i el municipi ha tingut la capacitat de poder donar un ús alternatiu, ja sigui a un bé d'interès pel poble o pel que consideri. Llavors, és clar, això és molt necessari que es faci i cada cas té una sèrie de, com deia, circumstàncies en funció de cada naturalesa.

Per altra banda, considerem que és molt idoni que la Generalitat doni suport als ajuntaments perquè, com dic, la resolució, les cessions són molt complexes i algunes, a més a més, han d'anar a subhasta. Vull dir que els preus no és fàcil tampoc. No són arbitraris. Diuen: No, els preus són molt alts. Bé, jo no defensaré Adif, però sí que considero que aquí el que s'ha d'intentar és fer aquestes cessions, aquests arrendaments o el que sigui, d'acord amb la voluntat de cada municipi, en les millors condicions per part d'aquest municipi perquè ho pugui destinar al que consideri més convenient.

Per tant, en aquest sentit, nosaltres donarem suport esperant que, naturalment, els ajuntaments puguin beneficiar-se amb interès públic del destí d'aquests immobles i, sobretot, si es pot destinar a habitatge, molt millor, perquè és avui en dia la màxima prioritat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Senyor Bello, en nom de VOX, té la paraula.

Andrés Bello Sanz

Gracias de nuevo, presidente. Bien, desde VOX creemos que es una situación que aparentemente se da en algunas estaciones, pero no se puede generalizar. Habría que ir caso por caso. Y he dicho que aparentemente, porque no sabemos si cada una de las instalaciones puede tener o no un uso ferroviario a largo plazo. Habría que saber qué intenciones tiene Adif en cada uno de los casos antes de pedir el cambio de titularidad.

Aun así, aun reconociendo que es una situación que habría que tratar, la propuesta hace unas manifestaciones genéricas, sin concretar, por lo que no la podemos apoyar con esta redacción.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, diputat. I ara per acabar, té la paraula el diputat Mijoler, en nom del grup Comuns.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. No tinc temps. No veig el temps, eh? No sé si tu el veus. Ara, sí. Bé, nosaltres evidentment, donarem suport a aquesta resolució que considerem que és necessària. Considerem que també és oportuna i que és coherent amb una mirada municipalista i transformadora de les polítiques públiques amb la qual coincidim amb la CUP.

És veritat que els entorns de línies ferroviàries gestionades per Adif acumulen sovint espais que estan degradats, edificis abandonats, solars buits, sovint també en el cor de trames urbanes, com deia el diputat Salvadó, en zones cèntriques o que tenen gran potencial per a nous equipaments i sobretot per a habitatge assequible o espai verd. I la situació actual és molt complicada. Negociar amb Adif, és molt difícil arribar a la negociació i un cop tens la negociació, sovint sembla que Adif actuï com un

agent immobiliari més que no pas com una administració pública al servei de la ciutadania, demanant preus de mercat, etcètera, al qual fa inviable.

Per tant, celebrem que aquesta proposta de resolució se situï també la cessió d'ús, la titularitat o aquesta venda a preus raonables. Crec que segurament el Govern podria entomar que aquesta proposta, reforçar-la encara més amb una perspectiva de planificació territorial integrada, que hi haguessin mecanismes de cooperació amb el Ministeri de Transports i amb Adif, mitjançant les entitats municipalistes, que es pogués anar més enllà d'una petició puntual i que hi haguessin uns punts, uns protocols de convenis de cessió, de mutació demanial, que és una figura que també deia la diputada del PP, que és complex a vegades fer convenis de cessió sobre que també existeix la figura de la mutació demanial, que sovint facilitaria també aquestes cessions.

Sobretot nosaltres també entenem que cal vetllar que aquesta cessió de terrenys no esdevingui tampoc operacions especulatives, sinó que tingui aquest caràcter que diu la proposta de resolució: social, ambiental i de servei públic i, per tant, perquè serveixi per fer ciutat i tot allò que dignifica el dia a dia de la ciutat. Per tant, com deia, votarem a favor d'aquesta proposta que parla de drets, que parla d'oportunitats, que empodera el món local i que trenca aquesta lògica centralista que ha mantingut durant dècades un patrimoni desaprofitat i aquesta visió centralista i allunyada de la realitat del dia a dia dels nostres municipis. I això és, en definitiva, també allunyada de la ciutadania.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. I senyor Cornellà, si vol fer ús de la paraula.

Dani Cornellà Detrell

Sí, no. Ja, com he anunciat, hem acceptat l'esmena, l'única esmena que hi ha, del partit Socialista. Vull dir que la incorporem perquè, de fet, l'afegitó que fa tenint en compte la legislació ferroviària existent, ja entenem que es dona per sobreentès que, quan fas qualsevol actuació, ho fas seguint la legislació que toca. Però bé, aquest matís. Per tant, li acceptem l'esmena.

El president

Moltes gràcies, senyor Cornellà. I aviam si estem de sort que com alcalde també m'aniria molt bé, que això tirés endavant. Però necessitarem ajuda, ajuda divina i tot, em sembla. Però bé, passem a votació, passem a votació la proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

I cap abstenció, en principi, no?

Setze a favor i un vot en contra. Donaríem per aprovada la proposició.

Proposta de resolució sobre la renovació de les vies de la línia ferroviària entre Martorell i Sant Vicenç de Calders i l'afectació en el servei de Rodalies de Catalunya

250-00286/15

I després passaríem al punt 11, que fa referència a la proposta de resolució sobre la renovació de les vies de la línia ferroviària entre Martorell i Sant Vicenç i l'afectació que té en el servei de rodalies de Catalunya. Aquesta és una proposta de resolució que presenta la CUP i que, per tant, té la paraula el diputat Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, president. Bé, aquesta proposta de resolució la vam presentar a principis d'any. Fa referència al cas insòlit que Adif es descuidés de dur a terme la renovació dels rails preexistents de la línia Martorell-Sant Vicenç de Calders, al tram penedesenc de la R3, simultàniament amb la instal·lació del tercer rail. Malgrat l'execució en sis anys, 2018-2024, d'unes obres d'instal·lació al tercer rail en el tram en qüestió de prop de quaranta-sis quilòmetres, que es pot qualificar de molt lenta.

Ens adonàvem aquest mes de gener passat, quant Adif adjudicava amb una declaració d'emergència, les obres de substitució de rails greument danyats entre Martorell i Sant Vicenç, estimades en un import de més de deu milions i mig d'euros, sense IVA, i amb una durada de nou mesos i que al llarg d'aquest any ha anat implicant afectacions constants als serveis de l'R4, l'RT2 de rodalies de Catalunya.

Les afectacions pel tercer rail, ara prolongades per la substitució dels rails, sumades a les vinculades a les actuacions de l'entorn de Castellbisbal i a les del soterrament del traçat ferroviari a Sant Feliu de Llobregat, han fet degradar substancialment els últims anys la qualitat del servei del tram sud de l'R4, que també ha tingut repercussió en la resta de línies de rodalies, amb què comparteix alguns trams de via, així com el servei a l'RT2 del nucli de rodalies del Camp de Tarragona.

De fet, aquesta setmana *El Crític* desvetllava que, en el que portem de 2025, la línia R4 és la més conflictiva de rodalies, amb disset dies amb incidències que han afectat a més de deu mil viatgers. Aviat és dit! Algunes de les principals conseqüències d'aquesta degradació del servei han estat un transvasament de la demanda del servei ferroviari a les línies d'autobusos interurbà, naturalment no dimensionades per respondre a la demanda d'un servei ferroviari, i un increment de l'ús del vehicle privat en detriment del transport públic.

Cal tenir present, per altra banda, que la solució de l'ample mix a partir de la instal·lació d'un tercer rail a una línia convencional d'ample ibèric, inicialment concebuda com a solució provisional però reivindicada ara com a solució definitiva pel Ministeri de Transports, no és l'òptima, principalment perquè farà que la línia estigui encara més saturada i perquè el tercer rail és una tecnologia més complexa i més cara d'instal·lar i de mantenir, entre d'altres desavantatges d'aquesta versió *low cost* del Corredor Mediterrani.

Per tot això, a la PR proposem que el Parlament manifesti la seva indignació per la nefasta planificació d'Adif al Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible de les actuacions d'instal·lació del tercer rail i de renovació de rails a la línia ferroviària entre Martorell i Sant Vicenç de Calders, de la que se n'ha vist perjudicada la ciutadania que utilitza rodalies i el transport de mercaderies. I exigim a Adif, en el seu defecte al Ministeri, una indemnització econòmica a la Generalitat de Catalunya com a titular del servei de rodalies de Catalunya pel valor de l'increment de temps de viatge que han implicat les afectacions al servei de l'R4 i l'RT2 a causa de les obres de renovació de rails no dutes a terme simultàniament amb la instal·lació del tercer rail entre Martorell i Sant Vicenç i pel cost del reforç de l'oferta a les línies interurbanes

d'autobús de titularitat de la Generalitat, que veuran substancialment incrementat la seva demanda a causa de l'afectació ferroviària.

Per acabar, sol·licitem que s'estudiïn i programin les actuacions necessàries en el tram Vila-seca-Sant Vicenç de Calders-Martorell per dotar-lo de major capacitat a curt i mitjà termini i de manteniment correctiu i preventiu, amb l'objectiu de coordinar al màxim les potencials actuacions a dur a terme en aquesta línia i minimitzar-ne l'afectació al servei. Demanen també que replantegi l'operativa del servei de l'R4, que té un trajecte excessivament llarg de Sant Vicenç de Calders a Manresa, que al capdavant provoca una manca de fiabilitat al llarg de tota la pròpia línia, amb diverses afectacions per obres en el tram sud i la propaga de la resta del sistema de rodalies.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Cornellà. I, seguidament i per ordre de presentació d'esmenes, té la paraula el diputat Aparicio, en nom del PSC.

José Ignacio Aparicio Ciria

Molt bé, moltes gràcies, president. Bé, com sabeu, perquè s'ha repetit per activa i per passiva, doncs, aquest Govern està treballant per aportar solucions en el servei ferroviari i els problemes de coordinació que perjudiquen als usuaris, amb l'objectiu de fer el màxim d'inversions que permetin mantenir el servei en funcionament en condicions mínimament òptimes i està treballant en una millor coordinació també amb Adif, Renfe i el Ministeri per tal de millorar la governança, les infraestructures i el material rodant, i la informació i atenció a l'usuari. Que durant anys s'ha pogut fer més i millor? Segur, sens dubte, però ningú pot dubtar avui en dia que la feina que s'està fent actualment i com ha augmentat la inversió i que esperem que continuï fins tenir la xarxa que els usuaris i Catalunya es mereix, doncs ara sí que s'està fent.

Jo agraeixo al diputat Dani Cornellà que ens hagi acceptat una transacció en un dels punts. Nosaltres votarem... Demanarem la votació per separat del primer i segon, per una banda, i del tercer i quart per l'altra. En el cas del tercer, on s'ha fet la transacció, en aquest cas, considerem necessari aquest estudi per evitar problemes de capacitat en el futur, perquè molts dels problemes que estem patint avui en dia

és justament per no ponderar i mesurar el futur immediat i a llarg termini. Fer prospectives és més que necessari, tenint en compte com hem crescut els darrers anys i com pensem que arribarem a la Catalunya dels deu milions en algun moment. En aquest sentit, hem de posar en valor la planificació que s'està fent..., que està fent aquest Govern per la Catalunya del 2050.

I sobre el punt quart, doncs, cal tenir una visió conjunta de les millores a introduir en els serveis ferroviaris, evidentment que vindrà donada pel pla de serveis. Això sí, aquest pla de serveis s'ha de complir correctament i hem de fer tots plegats el seguiment adient. Tant de bo que totes aquestes obres noves o de manteniment s'haguessin realitzat fa anys, però no es van fer. I lluny de laments o buscar culpables, que sovint els busquem, doncs aquest Govern, doncs, s'ha posat a treballar des del minut u i estem segurs que, en un temps prudencial, podrem gaudir dels resultats de les obres i les incomoditats que comporten en molts dels casos.

Per tant, com he dit, agraïment al diputat de la CUP i separació de vots en el primer i segon punt i en el tercer i quart.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Aparicio. I ara la diputada Llop té la paraula, en nom d'Esquerra Republicana.

Lluïsa Llop Fernández

Gràcies, president. I gràcies al diputat Dani Cornellà per presentar aquesta proposta de resolució que ens permet debatre d'aquest Corredor Mediterrani o aquest mal anomenat Corredor Mediterrani. El sàinet de l'Estat espanyol davant la decisió de la Unió Europea de desenvolupar una xarxa de transport ferroviari a nivell de tot l'Estat europeu per potenciar aquest mitjà per transportar les mercaderies i fer així que es descarbonitzés una mica tot el transport de mercaderies va ser, com a poc, una vergonya. L'inicial el debat artificial de si el Corredor Central o el Corredor Mediterrani, sense tenir en compte absolutament on estaven la majoria de les parts de les zones productives de l'Estat ja era ridícula. I això ja donava pistes de l'interès

que els diferents governs espanyols tindrien en el desenvolupament d'aquest Corredor Mediterrani.

Quan finalment es va decidir que sí, que hi hauria d'haver un Corredor Mediterrani de transport de mercaderies, resulta que la gran decisió de la seva execució va passar a posar les vies aprofitant les vies de rodalies i de mitja distància, per tant, passant o intentant fer passar les mercaderies per sobre de la via de passatgers i afectant especialment les línies R4 i RT2, que ja eren línies al límit, i que el que fa és provocar que unes línies de rodalies que necessitàvem que s'incrementés

Fitxer 20CTH14

el servei, que millorés la qualitat, etcètera, a l'hora de la veritat, aquesta col·locació –perquè diem Corredor Mediterrani de posar un rail més a les vies de rodalies– doncs aquesta necessitat que hi havia d'incrementar la qualitat del servei i incrementar les freqüències el que fa a l'hora de la veritat és anar en detriment del servei públic existent per la mobilitat dels veïns i veïnes.

Unes necessitats, a més a més, que no disminuiran, que aniran creixent, perquè tothom sap i qualsevol que hagi pogut consultar les previsions de l'Idescat de cap a on va el creixement de la població en el nostre país, és evident que les comarques penedesenques tenen un increment de població i que, per tant, aquests serveis de rodalies i de mitja distància, aquesta millora del transport ferroviari és absolutament imprescindible. A hores d'ara, penseu que la meitat dels trens que arriben a Martorell –per explicar-ho fàcil– no passen cap a Vilafranca del Penedès i la meitat dels trens que arriben a Vilafranca del Penedès no passen avall cap al Vendrell i de la mateixa manera, al revés.

Per tant, el que a nosaltres ens cal és incrementar aquest servei de rodalies i donar un bon servei a la població. En compte d'això, posem un tercer rail a la via que no és res més que durant sis anys, sis anys d'execució, van estar aixecant els dos rails que existien de la via convencional de rodalies, canviant la travessa de sota, tornant a posar els rails i afegint el tercer rail que havia de ser per l'ample de mercaderies.

Resulta que després de sis anys de donar molèsties a la línia de rodalies, acaben aquesta obra, es donen compte el 2025, que, oh sorpresa!, no havien vist que el carril de la via convencional per on passa tan el rail de la via convencional com la via d'ample europeu resulta que s'ha desgastat i ara han de fer obres de pressa i corrents per substituir aquest rail.

Per tant, tot plegat és una absoluta vergonya. En aquest sentit anava la sol·licitud d'addició d'un nou punt ratificant que era un despropòsit tot plegat, la situació de col·lapse que es viu d'unes vies necessàries per a un servei òptim de viatgers. I, per tant, és evident que donarem suport a aquesta proposta de resolució que presenten els companys de la CUP, entenent que és absolutament imprescindible que el Corredor Mediterrani surti d'aquí. No ens han acceptat l'esmena. Nosaltres demanàvem que aquest Corredor Mediterrani..., aquest transport de mercaderies, ha de passar, sense cap mena de dubte, amb una via de l'eix transversal ferroviari, sortint de sobre les rodalies, potenciant les rodalies i la mitja distància com un transport de passatgers, perquè entenem que entenen que volen focalitzar en aquest cas el problema en aquesta proposta de resolució.

En tot cas, malgrat que nosaltres estem convençuts que l'eix transversal ferroviari és la solució a treure al Corredor Mediterrani, que no deixa de ser un bunyol d'aquí sobre, donarem suport a tots els punts perquè coincidim en la diagnosi i en la necessitat imperiosa de que això succeeixi.

El president

Molt bé. Moltes gràcies, diputada. I ara, seguidament, en nom de Junts té la paraula la diputada Montse Ortiz.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. Comencem un nou curs polític d'aquesta legislatura confirmant que Renfe tornarà a ser els majors reptes que tenim com a país. El col·lapse ferroviari que ha sigut d'actualitat i, si ens centrem en la gestió de l'R4 durant aquests mesos d'estiu, hem patit durant el mes de juny una avaria a l'estació de la Granada que va causar retards de fins a vint minuts; durant el mes d'agost, retards superiors a trenta minuts per obres a la línia i una avaria de senyalització que va suposar aturar el servei durant més d'una hora. Durant tot l'estiu, demores diàries a causa de les

limitacions de velocitat per les obres i el mes de setembre retards d'uns quaranta-cinc minuts a tota la línia a causa de les obres entre Sant Vicenç de Calders i Martorell Central. Per tant, vivim un autèntic desgavell.

En aquest sentit, compartim bona part de les preocupacions que es recullen en aquesta proposta de resolució. Com ja hem denunciat, el sistema ferroviari, i en concret rodalies, arrossega un infrafinançament crònic per part de l'Estat. És un servei maltractat sistemàticament, que no ha rebut ni la inversió ni l'atenció que requeria. I a sobre, les obres del Corredor Mediterrani, amb la solució del tercer carril, són l'exemple més clar. Una actuació que pretén ser definitiva, amb conseqüències nefastes per als usuaris, que això es traduirà en més incidències constants, més retards i més obres que mai acaben quan toquen. Els que ho pateixen cada dia són els usuaris, persones que arriben tard a la feina, a l'escola o a una visita mèdica. El resultat, doncs, és que seguim vivint a un país col·lapsat. No hi ha un servei públic de transport de qualitat a l'altura de les necessitats del nostre país.

Ara bé, nosaltres no ens volem tornar a recrear en els problemes, sinó que cal ser constructius i aportar solucions. El Grup Parlamentari de Junts, entre d'altres, defensem que cal més i millor planificació per posar fi al col·lapse del trànsit ferroviari que pateix l'R4 i l'RT2 Sud. Així mateix, com exposa la proposta presentada, cal prevenir i minimitzar les afectacions que es produeixen en el servei.

Així mateix, i ho hem manifestat moltes vegades en aquesta legislatura, apostem per impulsar l'estació de tren d'alta velocitat que hauria d'estar situada a Vilafranca. Aquesta estació serviria per connectar el Penedès amb Barcelona i amb regionals molt més ràpids, a la vegada que suposaria superar el col·lapse del corredor sud – Barcelona, Martorell i Sant Vicenç de Calders –, així com també l'RT2 Sud, i donar resposta a l'increment de demanda que té el transport públic en aquest moment a la zona del sud de Catalunya i del Penedès, en especialment.

En definitiva, el grup de Junts estem d'acord en la proposta que han presentat i, si no hi ha cap canvi en la votació de les esmenes, hi votarem a favor.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I ara, seguidament té la paraula i en nom del Partit Popular, la diputada Esteller.

Àngels Esteller Ruedas

Moltes gràcies. El grup Popular comparteix una part de l'exposició que s'ha fet respecte a les afectacions de la línia R4 i l'R2 sud i l'impacte que això genera a tota la zona amb dificultats de mobilitat, els col·lapses en els trens i tot l'impacte que tenen les obres també del Corredor Mediterrani i les dilacions i els endarreriments que s'han produït com a fruit del tercer carril, no?

Per tant, una part del diagnòstic nosaltres el compartim, però en canvi tampoc compartim tota la proposta en els termes que s'ha plantejat, perquè ells demanen, i és cert que les afectacions han produït endarreriments a moltes persones que han perdut temps i han perdut oportunitats de transport i nosaltres considerem que el que s'ha d'indemnitzar és a les persones, no a la Generalitat, perquè al final el que s'hauria d'indemnitzar és a totes les persones que han perdut temps i molt de temps i molts nervis amb aquest tipus de col·lapse. Per tant, nosaltres no creiem que sigui la Generalitat la que hagi de ser indemnitzada, sinó els ciutadans, no?

Per altra banda, nosaltres el que sí que volem és, a part de la queixa que és necessària, aportar solucions. I des d'aquesta perspectiva, amb l'esmena que s'ha acceptat, acceptaríem allò de l'estudi que el comissionat del Govern espanyol i el Corredor Mediterrani estudiï la programació de les actuacions en el tram Vila-seca-Sant Vicenç de Calders-Martorell, perquè creiem que cal dotar-lo de molta més capacitat a curt i a mitjà termini. Per tant, totes aquelles millores i reformes que es puguin fer en aquest sentit, nosaltres sí que estarem d'acord.

I per altra banda, el replantejar el trajecte que és molt llarg de l'R4, també creiem que cal estudiar-ho i fer-ho d'una manera efectiva per tal de veure de quina manera es pot reduir temps i distància i agilitzar el que és el transport en aquella zona, tenint en compte l'endarreriment que porten totes aquestes actuacions, el gran col·lapse que s'està patint en totes les rodalies i trobar les solucions més ràpidament possibles.

Per tant, nosaltres el que sí que demanàriem és votació separada dels punts per tal de veure en cada moment si s'accepten o no esmenes i si s'accepten esmenes d'addició.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I seguidament, senyor Bello, en representació de VOX.

Andrés Bello Sanz

Gracias, presidente. Pues en la misma línea, dado que esta propuesta tiene varios puntos con muchas enmiendas, algunas adicionales y no sabemos cuáles aceptan o no, pues también pediría votación separada de todos ellos.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies. Senyor Mijoler, en nom dels comuns.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. A veure, aquesta proposta és un debat recurrent, per desgràcia, però que és la nul·la planificació i la manca de coordinació de les obres ferroviàries al nostre país. Aquesta instal·lació del tercer carril entre Martorell i Sant Vicenç de Calders havia de ser una aposta estratègica per al Corredor Mediterrani, però la realitat s'ha acabat convertint en un sinònim de retards, d'afectacions i, en definitiva, degradació del servei de rodalies.

Durant sis anys, milers d'usuaris i usuàries de l'R4 i l'RT2 han patit retards, transbordaments i inestabilitat en el servei i quan ja semblava que les obres acabaven, ens trobem amb una adjudicació d'emergència per substituir els rails malmesos, que el que farà és tornar a generar afectacions al llarg de tot aquest any i probablement part del 26. Això és un problema greu, ho hem dit sovint i ho hem reiterat, de manca de planificació i de manteniment. I té conseqüències: més gent deixant el tren per anar en cotxe, més emissions i menys confiança en el transport públic.

No podem repetir els errors de sempre, ni amb el tercer carril, que només és un pedaç tècnic, ni amb una gestió que posa el Corredor Mediterrani per davant del servei de rodalies. Necessitem una visió integral. El tren de rodalies és un servei essencial per a la nostra vida quotidiana i no pot ser la víctima col·lateral de les obres del corredor. Volem un país de trens.

Per això, compartim aquesta proposta de la CUP. Hi donarem suport perquè creiem que el que posa damunt de la taula tres idees claus. La primera, la necessitat de reclamar responsabilitats a Adif i al Ministeri. La segona, la urgència de programar i coordinar millor les obres futures per no seguir maltractant les usuàries i els usuaris. I tercera, la conveniència de repensar la pròpia estructura de serveis perquè l'R4, tal com està plantejada, és massa llarga i fràgil. No es tracta només de fer obres, es tracta de que aquestes obres es facin bé, estiguin ben planificades, es facin amb transparència i amb l'usuari al centre.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Mijoler. Senyor Cornellà. Per aquí al mig hi havia una transacció que no estava presentada. Fem un aclariment i després sí que les votem per separat, en tot cas. Vinga.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Aclariré els temes. Primer, l'esmena del PSC no l'acceptem perquè nosaltres entenem que és un punt per manifestar la indignació i el tema que ells ens presenten per coordinar ja hi ha el punt 3. Al final, el que ens proposen al punt 1 ja ho trobem al punt 3. Per tant, no ho acceptem.

A l'esmena 2 és la transaccionem que, de fet, el que acceptem és l'esmena que presenten, però afegint –entenc– a darrera «tres mesos aproximadament». És a dir, exactament el mateix, el que està tatxat, doncs, «de manteniment correctiu i preventiu, i torna a incorporar-se en el termini de tres mesos aproximadament a partir de l'adopció de la present resolució». Això és el que el que tinc, el que hem acordat amb el PSC, és a dir, que tornem a incorporar la frase i afegint-hi «després de tres mesos aproximadament».

Després l'esmena 3, evidentment, l'acceptem. L'esmena 1 d'Esquerra Republicana també l'acceptem. I l'esmena 2, que és l'edició d'un nou punt, no l'acceptem no perquè no hi estiguem d'acord, sinó –perquè ja hi estem d'acord, perquè aquest tema l'hem presentat tant ells com nosaltres amb d'altres PRs i mocions al ple, vull dir que ja l'hem votat– sinó perquè amb aquesta moció el que nosaltres volíem abordar era el curt i mitjà termini davant dels fets que estan succeint. I en aquest punt es treu el focus del què nosaltres volíem debatre, entenent que aquest mateix punt ja s'ha presentat a altres PRs, tant d'Esquerra Republicana com nosaltres. Però no és perquè no estiguem d'acord amb el punt, sinó per això, perquè entenem que amb aquesta moció, en aquesta proposta nostra, l'enfoquem cap a un altre costat, no? I una mica el resum, crec que si no m'he deixat res, seria aquest. En tot cas...

El president

Per tant, aviam el PSC.

Dani Cornellà Detrell

L'hem de registrar igualment, no?, entenc. És a dir... (*Remor de veus.*) Com a punt inicial, afegint «aproximadament». (*Remor de veus.*) Sí? Si val així, doncs...

El president

Sí.

Dani Cornellà Detrell

El punt es queda exactament igual com havíem proposat, però afegint-hi «després de tres mesos aproximadament», perquè si no són tres mesos, són quatre o són cinc, doncs que no...

El president

Aproximadament i, per tant, el PSC ho accepta?

Dani Cornellà Detrell

Sí.

El president

D'acord. I ara ja podem passar a votació.

Dani Cornellà Detrell

Exacte, a votació.

El president

Punt per punt.

(S'esdevé un intercanvi de mots entre alguns diputats.)

Dani Cornellà Detrell

No, la 1 l'hem acceptat. I la 2, tot i estar-hi d'acord...

El president

La 1 ha estat admesa, d'acord.

Dani Cornellà Detrell

La 2 hi estem d'acord, però no en aquesta moció.

El president

Molt bé, doncs anem a votar.

(S'esdevé un intercanvi de mots entre alguns diputats.)

Andrés Bello Sanz

¿El punto 1 se vota todo conjunto, incluido el bis o se vota por separado? *(S'esdevé un intercanvi de mots entre alguns diputats.)* Incluyendo el 1 bis, ¿sí?

El president

Sí. *(Remor de veus.)* Vinga, doncs, 1, 1 bis, 2, 3 i 4 fem. Sí? vinga, no ve d'aquí, som-hi!

El punt 1.

Vots a favor?

L'1. Ah, quatre de Junts, quatre...

Fitxer 20CTH15

d'Esquerra..., dos d'Esquerra Republicana, un dels comuns i un de la CUP.
Abstencions?

Dos del Partit Popular i un de Vox.

I en contra?

Els cinc membres socialistes.

(El lletrat intervé sense fer ús del micròfon.)

Vinga, 1 bis.

A favor?

Junts, Esquerra Republicana i Comuns.

Abstencions?

I CUP. Perdona, Dani, ai.

Abstencions?

Cap.

Vots en contra?

Partit Popular, Vox i Grup Socialista.

(El lletrat intervé sense fer ús del micròfon.)

Aquí hem de calcular. Bé, deu anar igualadet, això, no? *(El lletrat intervé sense fer ús del micròfon.)* Queda que no? Perquè en falta un d'Esquerra. *(El lletrat intervé sense fer ús del micròfon.)* PSC, en contra, PP i VOX. Jo diria que guanyen. Doncs queda que no. Queda que no.

Per tant, ara ja saltem al punt 2, no? *(El lletrat intervé sense fer ús del micròfon.)*

Vinga. Queda desestimat. Saltem al punt 2.

Vots a favor?

CUP, Esquerra, Junts i Comuns.

Abstencions?

En contra?

PP, Vox i PSC. Perdó, tranquil. El mateix que abans. Sí, exactament igual. Per tant, el mateix d'abans. Són 60..., sumaven 68 vots, per tant, no s'accepta.

El lletrat

Érem 8 vots a favor, 8 vots en contra i aplicant el vot ponderat que procedeix, els...

El president

Sí, eren 68.

El lletrat

...els vots dels grups Socialista, Popular i de Vox sumen 68 vots. El vot ponderat, de manera que dequeia la proposta.

El president

Saltem al punt 3.

Vots a favor?

Junts, PP. Bé, tots, sí, tots. Bé, aquest fem via.

I saltem ja al punt 4.

Vots a favor?

Sí. Molt bé. Donaríem per acabada aquesta proposta. I saltaríem ja a les dues últimes propostes. Deixem d'anar en tren ja i ara ja passem a les carreteres.

Proposta de resolució sobre les millores necessàries a la carretera C-244 al pas per Sant Quintí de Mediona

250-00292/15

La proposta número 12 fa referència a una proposta de resolució sobre les millores necessàries a la carretera C-244 al pas per Sant Quintí de Mediona. Aquesta és una proposta que presenta el grup de Junts. Per tant, té la paraula la diputada Montse Ortiz.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. Des de l'entrada en servei l'any 2003, el tram de la C-15 entre Puigdàlber i Igualada, la carretera C-244 ha passat a ser una via secundària, però no per això menys important. És una via que travessa per molts pobles del Penedès i és molt utilitzada per molts veïns. Per tant, és imprescindible que se'n faci el corresponent manteniment.

Especialment la C-244, en el seu pas per la població de Sant Quintí de Mediona, hi ha un tram que necessita urgentment una millora per garantir la seguretat viària. A l'entrada del municipi, hi ha dos revolts seguits molt tancats on es produeixen accidents amb massa freqüència. Per aquests revolts hi passen diàriament camions de petites empreses locals i autobusos que connecten Sant Quintí amb Vilafranca i amb Barcelona. Per això, és urgent rectificar-los, ampliar la plataforma de la calçada i disposar de vorals més segurs.

Per altra banda, i en el mateix tram de la via, es necessiten actuacions urgents per millorar la connexió. Primer, al nucli urbà amb el polígon industrial. És un recorregut planer, ideal per fer amb bicicleta. A més, cal recordar que uns dos-cents veïns de Sant Quintí treballen al polígon i amb aquesta connexió molts podrien anar-hi de manera segura i sostenible. Segon, el nucli urbà, amb la urbanització de la Soleia, una urbanització que amb els anys ha passat de ser de segona residència a convertir-se en primera residència, en molts casos. Els seus veïns mereixen un accés segur a peu o en bicicleta al centre del poble. I tercer, establir la connexió entre Soleia, el polígon i Sant Quintí de Mediona amb el futur vial de la C-15, donant continuïtat cap a Vilafranca del Penedès i enfortint la cohesió territorial de la comarca.

En definitiva, cal un manteniment urgent de la via, especialment arreglar els revolts d'entrada al poble que, no oblidem, és competència de la Generalitat i que, a més, és utilitzada per molts veïns. Parlem, doncs, de millorar la seguretat viària i de protegir els conductors que circulen per aquesta via. Però no només això. També volem apostar per una mobilitat més sostenible. No oblidem que la creació d'un carril bici i de vianants, a part de ser sostenible, també permetrà una mobilitat més segura i més saludable.

Per tot això, demanem que el Govern concreti un calendari per millorar el manteniment de la via i que actuï amb responsabilitat per vetllar per la seguretat viària de tots els conductors que utilitzen aquesta via.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I ara, per ordre de presentació d'esmenes, té la paraula la diputada Comes, en nom del PSC.

Neus Comes Pon

Gràcies, president. Pel que fa... Vaig directe al gra per anar ràpid. Pel que fa al punt 1, els revolts ubicats un cop passat Sant Quintí de Mediona, direcció Capellades, caldrà valorar quines actuacions es poden dur a terme. En el marc del projecte de la nova via ciclista de Sant Pere de Riudebitlles, Sant Quintí de Mediona i les noves passeres de ciclistes sobre la C-15 a la Granada, Sabadell i Puigdàlber, que actualment es troba en fase de licitació, s'està treballant per preveure incorporar la millora de la corba que s'ubica a l'alçada de Mas de la Passada, entre el terme municipal i la C-15.

No han acceptat l'esmena que hem presentat perquè nosaltres continuem estudiant, perquè és veritat que els revolts sí que és una actuació que s'ha d'estudiar i s'ha de fer tot el procediment i no es fa en qüestió de poc temps. I vostès ja ho saben bé.

Pel que fa al punt 2, tampoc han acceptat la nostra esmena que, al cap i a la fi, diu pràcticament el mateix. L'únic que sí que el Departament ens matisa que la via ciclista que abans he esmentat no passarà o no quedarà o no arribarà fins a la urbanització Soleia, ja que es troba dins del terme municipal i no es justifica la seva demanda com a prioritària.

El projecte de construcció de la via ciclista que abans he esmentat caldrà impulsar, tal i com s'està fent, el projecte constructiu que ve *a posteriori*, un cop feta la fase de licitació. I el projecte que s'impulsa fineix el recorregut a l'entrada del nucli urbà de Sant Quintí i transcorre pels polígons al voltant dels Vinyets. Cap de les dues esmenes han estat acceptades. Creiem que pot ser la número 2 hagués pogut estar més debatuda, si més no.

No sé si acceptaran les esmenes d'addició d'Esquerra Republicana. Només dir que, com no pot ser d'una altra manera, tota la millora de la seguretat és prioritària per aquest Govern i per nosaltres, però no podem, a dia d'avui, demanar, instal·lar i instal·lar, instal·lar sense uns pressupostos. Aleshores, parlem-ne amb els pressupostos.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada Comes. I seguidament, en nom del Partit Popular, té la paraula la diputada Esteller. (*Remor de veus.*) Ai, perdó, Esquerra! Diputada Llop, perdó. Sí, senyora.

Lluïsa Llop Fernández

Gràcies, president. També per..., com deia la diputada que em precedia, per anar al gra i no repetir. Compartim el plantejament d'aquesta proposta de resolució presentada per la diputada Montse Ortiz. Creiem que són millores importants a la carretera, una carretera, a més, aquesta comarcal 244 que, un cop passat el trànsit principal i fent de via principal la C-15, doncs, pot passar a ser una carretera més amable, més segura, amb més sostenibilitat i, sobretot, més adreçada als veïns i veïnes.

Per tant, les actuacions que plantegen tant aquesta millora d'aquest doble revolt tancat millorar-lo, fer-lo més ample, permetre que hi hagi menys perillositat al passar, així com l'actuació també a l'alçada de la millora de la connectivitat amb aquest carril bici, amb aquest carril de vianants que porti al polígon industrial amb empreses importants a prop. Un passeig, vostè ho deia, planer i que, per tant, és fàcil de fer tant a nivell de polígon industrial com a nivell de la urbanització la Soleia, doncs, ens semblen unes bones opcions.

I nosaltres, com que compartim això, ja no vam entrar a esmenar en cap punt, sinó que el que vam fer és intentar completar aquesta millora d'aquest pas de la carretera 244 per Sant Quintí de Mediona, afegint totes les diferents aportacions que tenen els diputats i diputades, que bàsicament consisteixen, doncs, en retirar un radar que està instal·lat des de fa anys i panys a l'alçada del polígon industrial dels Vinyets i

que és un radar que no ha funcionat mai i que, al revés, el que serveix és una mica perquè tothom que passa per allà el vandalitzi i que generi un problema amb la gent que no ho coneix per frenades, que no passa amb la resta. Per tant, entenem que és important retirar aquest radar.

De la mateixa manera, instal·lar ressalts en diferents punts, que entenem que ajuden a fer més segura aquesta carretera, a permetre el pas dels vianants, com és el cas de les escales que van al nucli urbà i la Soleia, de manera que allà hi ha un pas important on podien haver-hi aquest ressalt perquè, a més, hi ha una parada... Perdó, i habilitar-hi una parada com a tal homologada de transport públic per carretera. De la mateixa manera, demanem un ressalt perquè pugui travessar la carretera de manera segura a la parada de la Pedra, a l'avinguda Montserrat, i un tercer ressalt en el sentit del nucli urbà i abans d'entrar al carrer de la Bòria, per tal d'assegurar que allà els vehicles redueixin aquesta velocitat i allà hi ha un pas.

I, per tant, faríem molt més segura amb aquestes tres actuacions a la carretera 244, que ens sembla important juntament amb les actuacions que preveia la proposta de resolució inicialment.

El president

Moltes gràcies, diputada. I ara sí, senyora Esteller, quan vostè vulgui.

Àngels Esteller Ruedas

Sí. Moltes gràcies. El grup popular també valora la proposta que ha presentat el grup de Junts. Considerem que la C-244, cal millorar la seva viabilitat, les seves condicions, perquè té un volum de tràfic molt intens. Ja s'ha comentat també en la pròpia proposta, no només dels camions que entren i surten i, a més a més, hi ha un polígon allà, sinó també dels autobusos que la creuen i la densitat de la utilització per la gent i els veïns de la zona. Per tant, per nosaltres és fonamental garantir la seguretat vial i portar a terme totes aquelles millores que són necessàries, no?

En aquest sentit, nosaltres el que considerem que sobretot s'han de millorar les condicions del revolt. Hi han hagut accidents que es podien haver evitat o s'han d'evitar i que s'ha d'ampliar la plataforma de la calçada, no? Estem també d'acord i creiem que és del tot necessari dissenyar aquestes actuacions de millora. I, sobretot,

un tema molt important, que és amb el calendari i amb pressupost, perquè al final, sinó, estem fent catàlegs i catàlegs d'infraestructures, però que es van emmagatzemant i que no tenen cap tipus d'execució. I nosaltres considerem que el que s'han de fer són calendaris amb rigor i amb unes dotacions pressupostàries suficients que les puguin portar a terme.

I després la millora dels revolts, ampliar aquesta plataforma i també les voreres. També estem d'acord amb el carril bici i tot aquest carrer de vianants perquè és una demanda que hi ha i, a més, les condicions de la zona ho permeten amb una certa viabilitat. Per tant, des d'aquesta visió anar a sempre garantir i millorar les condicions de la seguretat vial i també dels vianants de Sant Quintí i de la zona i tot el moviment que hi ha a l'entorn, donarem suport a aquesta proposta.

El president

Moltes gràcies, diputada. I seguidament, senyor Bello, quan vostè vulgui.

Andrés Bello Sanz

Gracias, presidente. Pues a falta de saber si se va a aceptar alguna de las enmiendas, desde VOX manifestamos nuestro voto favorable.

El president

Senyor Bello. I ara el senyor Mijoler en nom dels comuns.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Aquesta proposta posa a la taula una realitat que hem vist abans, també pel que fa als passos a nivell, (*remor de veus*) però que és també compartida per molts municipis del nostre país i és la necessitat de garantir seguretat viària i mobilitat sostenible al país i, en aquest cas, a les carreteres secundàries. Aquesta C-244 al seu pas per Sant Quintí és una d'aquestes vies. (*Remor de veus.*) Una carretera que amb la posada al servei de la C-15 va perdre protagonisme com a eix principal, però que continua sent essencial per la vida quotidiana de les veïnes i veïns. Camions que donen serveis a empreses locals, autobusos que connecten amb Vilafranca i Barcelona,

Fitxer 20CTH16

treballadores que cada dia es desplacen al polígon industrial, tot això passa per la C-244.

Compartim el fons. Calen actuacions per millorar la seguretat i per garantir que la mobilitat sigui també més sostenible i més humana, en el sentit que sigui un dret, com dèiem abans, també. Això vol dir no només revolts més segurs, sinó també carrils bici i vianants que connectin el nucli urbà amb les urbanitzacions i els polígons. És aquesta visió de xarxa i de connectivitat quotidiana la que hem de defensar, que anar a peu o en bicicleta sigui segur i que el transport públic sigui accessible i sigui competitiu.

Donarem suport a la proposta i alhora subratllem tres elements que per nosaltres són centrals, que és la visió integral del territori. No fer només actuacions de pedaços. Cal que el Departament identifiqui i treballi en una planificació global amb un calendari clar i, sobretot, amb un pressupost assignat. La mobilitat sostenible, la millora de carreteres ha d'anar sempre acompanyada de carrils bici i passos segurs i transport públic reforçat i la seguretat viària i l'equitat, les inversions en carreteres secundàries no poden quedar a la cua respecte dels grans eixos viaris. La vida d'un veí de Sant Quintí val el mateix que la d'un conductor a l'AP-7.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat Mijoler. I seguidament el diputat Cornellà en nom de la CUP.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Bé, per anunciar que votarem que sí a tots els punts d'aquesta proposta que ens presenten. És evident que aquestes són les actuacions que nosaltres sempre defensem. Per un costat, garantir la seguretat dels usuaris de les vies, millorant tot el que faci falta. I, per altre costat, com no podia ser d'altra manera, impulsar la construcció de carrils bici i de vianants compaginant el que són el transport amb vehicle privat o col·lectiu amb el que és el transport en bicicleta o a

peu. Per tant, ens sembla excel·lent aquesta proposta que presenten i hi donarem suport.

El president

Gràcies, diputat. Diputada Ortiz, si vol fer aclariments de les esmenes i passem després a votació.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. En primer lloc, comentar-los que al grup d'Esquerra Republicana els acceptem les esmenes presentades, ja que entenem que milloren la nostra proposta. En tot cas, només dir que l'objectiu de la nostra proposta era molt més concreta, que era bàsicament arreglar els revolts d'entrada a Sant Quintí de Mediona i tenir un vial peatonal des de la Soleia fins al vial de la C-15, passant pel nucli i el polígon industrial. En tot cas, ens alegrem de les millores que han presentat i, per això, els ho acceptarem. Només una puntualització en el tema del radar, l'Ajuntament ja fa molts anys que ho està reclamant i així ho seguirem treballant.

I al partit Socialista, dir-los que la responsabilitat de tenir pressupostos és del Govern de la Generalitat i, per tant, no crec que sigui la manera d'amagar-se com a excusa per no intentar millorar un manteniment de la carretera que creiem que és necessari. Així mateix, la retirada del radar crec que no és un tema de pressupost, sinó que és un tema de voluntat política.

Quant a les esmenes que han presentat, dir que la primera, nosaltres creiem que difuminen el missatge i el contingut de la proposta. I la segona exclouen el tram que per a nosaltres és molt important, que és el tema de la urbanització de la Soleia i el nucli de Sant Quintí. Res més.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé. Moltes gràcies. Algun grup vol votació separada de les incorporacions? Sí, senyora Comes.

Neus Comes Pon

Sí, el punt 2.

El president

El punt 2. D'acord. Senyor Bello.

Andrés Bello Sanz

Creo que he entendido que acepta el punto 3, el del radar, yo pido votación separada. Creo que, si no funciona, hay que arreglarlo en vez de retirarlo.

El president

Està bé, escolta. Per tant, 1, 4, 5, 6 junts. No, 1, 3, ho vol per separat, el senyor Bello. Com que no l'arreglen, doncs votem separat. I llavors el punt 2 i 3 per separat. Vinga, anem a votar l'1, 4, 5 i 6 conjuntament.

Vots a favor?

Vots tots menys el PSC, per entendre'ns.

Abstencions?

I les abstencions del PSC. Per tant, 11 a favor, 5 abstencions.

Ara passem al punt 2.

Vots a favor?

Unanimitat.

I passem al punt 3.

Vots a favor?

Ara abstencions?

I cinc abstencions. Per tant, 11 a favor i 5 abstencions. *(El lletrat intervé sense fer ús del micròfon.)* I sis abstencions. Molt bé.

Proposta de resolució sobre la necessitat d'una rotonda a la intersecció de la carretera C-53 amb la carretera LV-3331 de Penelles a Linyola i la millora de la seguretat general d'aquesta via comarcal

250-00303/15

I passem a l'última proposta de resolució, que fa referència a les terres de Ponent. També donem la benvinguda als alcaldes i al regidor aquí presents i donaríem inici amb aquesta proposta de resolució sobre la necessitat d'una rotonda a la intersecció a la carretera C-53 amb la carretera LV-3331, de Penelles a Linyola, i la millora de la seguretat general d'aquesta via comarcal. Aquesta és una proposta de resolució que presenta el grup de Junts i que l'haurà defensar el diputat Vergés. Quan vostè vulgui.

Salvador Vergés i Tejero

Molt bé, doncs. Moltes gràcies, president. Primer de tot, també saludar l'alcalde de Penelles i l'alcalde i regidor de Linyola. Avui Junts per Catalunya portem una proposta de resolució amb relació a aquesta carretera, la C-53, que uneix Tàrraga amb, de fet, la zona d'Anglesola, Vilagrassa amb Balaguer i que a partir d'aquí, diguem-ne, porta els viatgers cap als Pallars, cap a la Vall d'Aran. És una carretera concorreguda, una carretera que fa anys que té una elevada sinistralitat, fins i tot accidents mortals.

I fa uns mesos, enrere, el grup del Partit Popular va portar en aquesta mateixa comissió una proposta de resolució relativa a la rotonda per a la carretera que uneix els municipis de Castellserà a Ivars d'Urgell, i que és evidentment necessària i que cal accelerar-la al màxim possible i, per això, nosaltres li vam fer costat. Ara bé, ho vam dir, jo mateix, en aquella defensa que vam fer aquell dia, que presentaríem properament i avui aquí som, una proposta de resolució també reclamant la rotonda per la carretera que travessa aquesta C-53 i que uneix Penelles amb Linyola i cap a Mollerussa, perquè, de fet, si bé la carretera de Castellserà agafa el trànsit d'Agramunt cap a Ivars d'Urgell i fins a Bellpuig i té un trànsit important i, per tant, hi insisteixo, la rotonda, i s'ha demostrat amb la sinistralitat, és necessària i urgent, ho és tant o més la de la carretera que va de Penelles, que agafa el trànsit i la gent de la Ribera del Sió i a través de Linyola s'arriba fins a Mollerussa, que és més gran com a municipi, òbviament, que Bellpuig.

Per tant, si una era necessari, l'altra també. I això és el que avui reclamem aquí. Volem pensar que no té res a veure que Castellserà i Ivars d'Urgell estan governats

per un determinat grup polític i en canvi Penelles i Linyola són municipis amb alcaldia i govern de Junts per Catalunya.

La proposta de resolució no només reclama aquesta rotonda, sinó que en un segon punt també el que demanem és que s'arreglin tota la resta de punts crítics, de punts negres viaris, com són el creuament dels nuclis de Tornabous, el Tarròs, la Fuliola, Boldú, també Bellcaire i els trencants que hi ha, els desviaments cap als municipis de Bellmunt d'Urgell i de la Ràpita.

Per tant, demanem a la resta de grups parlamentaris que, si us plau, tinguin per bé de votar favorablement a aquesta proposta de resolució i poder resoldre així d'una vegada per totes aquest problema que fa anys que tenim sobre la taula, que és la necessitat d'aquesta rotonda a la carretera de Penelles a Linyola, en el seu creuament a la C-53.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. I, com a únic partit esmenant, tindrà la paraula el diputat Ezquerra en nom del PSC.

Manel Ezquerra Tomàs

Gràcies, president. Bé, en primer lloc, agrair la presència dels alcaldes de Linyola i Penelles i un regidor també de Linyola, perquè aquí demostra, a part d'agrair-los, també agrair la implicació, perquè no sols estan defensant el seu municipi, sinó que aquesta via, la C-53, és un vial molt important per les terres de Lleida. Uneix la segona i la tercera ciutat més gran en nombre d'habitants de tota la província i aconseguir construir aquesta rotonda ens portarà a una pacificació del trànsit molt important per aquesta via.

Bé, dit això, el 22 de juny la consellera Paneque va estar a peu de carretera un diumenge al matí anunciant la construcció d'aquesta rotonda que s'ha comentat ara de Castellserà. I això és molt important. Està a pocs quilòmetres de la que avui portem a debat, que està a la intersecció que uneix Penelles amb Linyola. Però és molt important perquè s'ha d'avançar pas a pas, pas a pas. I aquesta, en definitiva, és el que està fent aquest Govern, no?, posar fil a l'agulla després de bastants anys

d'inacció amb aquests vials de les terres de Lleida. I no només a vegades de diners, sinó que també tenim la rotonda encallada d'Anglesola, que, per un problema de l'expropiació que s'ha de fer, està parada des de fa dos o tres anys, que també és important que es porti a terme.

I, en aquest sentit, nosaltres lamentem perquè no ens han acceptat les esmenes, tot i que la nostra intenció és sumar, sumar d'una manera realista per a poder portar a terme la millora integral que el Departament ja ha iniciat l'estudi de tot, de tota la via, des de Tàrraga fins a Balaguer. I pensem que sumant arribaríem molt més lluny.

I jo crec que el Departament està demostrant que treballa com a formiguetes per avançar pas a pas, amb pas ferm per aconseguir que les infraestructures millorin, cosa que potser durant molts anys vostès tenien el departament de Territori i no és que precisament avancessin massa. I el que sí que faríem és una crida a intentar ser responsables a les terres de Lleida i a..., que són molts alcaldes, sobretot de la seua fracció que impulsen Lleida, que ens estan reclamant moltes coses al nostre territori i van en la línia de què, vinga, va, sobretot, pressupostos, pressupostos, perquè quan els expliques que tot depèn dels pressupostos, ells mateixos estan molt en aquesta línia. O sigui, jo crec que pel país seria important treballar per aconseguir que aquests pressupostos, que depenen moltes de les infraestructures que tant es reclamen històricament, perquè precisament aquesta de Castellserà i aquesta altra que uneix Linyola i Penelles són infraestructures reclamades des de fa molts anys. I nosaltres, doncs bé...

El president

Molt bé.

Manel Ezquerria Tomàs

...lamentem que no ens hagin acceptat les esmenes, però estem per la labor de treballar pel territori i per aquesta carretera.

El president

D'acord, diputat Ezquerria. Seguidament té la paraula, i en nom d'Esquerria Republicana, la diputada Llop.

Lluïsa Llop Fernández

Gràcies, president. Avui aquesta proposta del grup de Junts sobre aquesta rotonda de construcció a la carretera, la comarcal C-53, és com una segona part d'un debat que ja vam tenir el mes de juny, quan per part del Partit Popular es va presentar també una millora a aquesta C-53. En aquell cas focalitzava més tota la rotonda de Castellserà i Ivars d'Urgell. Nosaltres avui explicarem el mateix posicionament que vam fer en aquell moment.

Entenem que aquest és una..., és a dir, no estem parlant només d'una actuació de millora d'una carretera. Estem parlant d'actuacions de millora d'una carretera degut a problemes de sinistralitat que han causat des de l'any 2000 més de cent dinou ferits lleus, disset greus, vuit de morts. Per tant, estem parlant d'una necessitat imperiosa d'uns punts especialment perillosos. Per tant, des d'Esquerra, vagi per endavant, donarem suport, igual que ho vam donar a l'altre moment, a aquesta construcció de la rotonda.

I igual que ho diem ara des de l'oposició, ho dèiem des del Govern. De fet, el 2023, per part del Departament de Territori, es va anunciar aquesta voluntat de construir i de començar per una primera rotonda. Jo crec que no és un problema de partits polítics. Crec que és un problema que s'han de fer diferents actuacions i que cal començar per alguna banda.

Per tant, entenc que en aquell moment es va dir. Malauradament no hi havia pressupost, no es va poder fer, però estem satisfets i ho vam parlar, hi insisteixo, al juny de que ja estigui licitada aquesta primera rotonda de Castellserà..., entre Castellserà i Ivars d'Urgell, en aquesta C-53. Igualment s'ha de continuar treballant i posant calendari i anar avançant fites en aquesta rotonda que manca entre Penelles i Linyola i, de la mateixa manera, amb la incorporació a Bellmunt d'Urgell.

Hi afegim una altra cosa a nosaltres que hem treballat des d'Esquerra a nivell de congrés estatal. I és que també hi ha un punt negre amb la incorporació de l'A-2 a les C-48 entre Vilagrassa i Anglesola, que també és un punt d'alta sinistralitat, en especial per a vehicles pesants, a causa de que hi ha un carril d'incorporació que és molt curt i una visibilitat deficient. Per tant, entenem que és una altra millora que cal fer en aquesta C-53. I hi insisteixo, per part d'Esquerra estem, estarem i continuarem creient que és imprescindible aquesta millora de la C-53 en tots aquests punts, que

cal impulsar-la, que cal fer-la un calendari clar i anar actuant una cosa rere l'altra, allò que diuen en castellà: Sin prisa, pero sin pausa. Allò és absolutament imprescindible, per

Fitxer 20CTH17

tant, donarem suport a aquesta resolució.

I no vull acabar aquesta intervenció sense agrair la presència dels alcaldes de Penelles i de Linyola i, sobretot, reconèixer la feina i la tasca de les plataformes, com la tasca de la gent de Som Rotondes, que han sigut claus per fer sentir la veu de la gent del territori.

Gràcies.

El president

Molt bé. Gràcies, diputada. I seguidament té la paraula, en nom del PP, la diputada Esteller.

Àngels Esteller Ruedas

Sí, moltes gràcies. Vull començar també donant la benvinguda als alcaldes i, com s'ha comentat, dir que des del grup Popular ja vam presentar el mes de juny una proposta per millorar la C-53, entre d'altres raons perquè hi ha una alta sinistralitat i inclús la sinistralitat amb resultat de mort, degut a que la majoria són accidents frontals i això fa que hi hagi una sinistralitat molt elevada de desenes de persones i molts d'ells amb resultat de mort.

Per tant, la nostra diputada Montserrat Berenguer té molt d'interès i sempre ha estat reivindicant aquesta millora. I aquesta proposta d'avui que ens presenta el grup de Junts de millorar tot el que és la seguretat de la C-53 en el traçat de la connexió entre Tàrraga i Balaguer, que a més connecta amb el Vall d'Aran, nosaltres entenem que és complementari i que, a més, és molt necessari perquè, al final, el que hem d'evitar és la sinistralitat. Hem de garantir la seguretat viària i hem d'establir totes les condicions de millores que ho facin possible, no?

És aquest el motiu pel qual nosaltres, a més a més, que ja vam destacar la reivindicació de les plataformes i de les persones dels municipis afectats, que veuen com és un risc circular per aquesta carretera i que tenen un alt perill de sinistralitat. Per tant, nosaltres li donarem el suport tenint en compte, com deia, que és complement a la que vam presentar el grup Popular. I el que sí que esperem és que el Govern, amb la màxima brevetat, executi les obres i les finalitzi.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Senyor Bello, en nom del VOX, quan vostè vulgui.

Andrés Bello Sanz

Gracias, presidente. Muy brevemente. Desde VOX, apoyamos la construcción de esta rotonda.

El president

Moltes gràcies. Senyor Mijoler, quan vostè vulgui.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. I benvinguts alcaldes, regidor. Avui parlem de la C-53, una carretera que evidentment coneix molt bé la gent de l'Urgell, de la Noguera, del Pla d'Urgell, però que és també un eix fonamental per a les terres de Lleida i també per l'accés al Pirineu. Una via amb una història de sinistralitat amb massa famílies que ja han patit accidents greus i malauradament amb morts que podrien haver-se evitat amb més planificació.

La proposta d'avui de Junts planteja una demanda concreta: una rotonda a la intersecció de la C-53 amb la LV-3331 de Penelles a Linyola. Nosaltres hi donem suport, perquè la seguretat viària no pot esperar i encara menys quan parlem de punts negres coneguts i reclamats per la ciutadania.

Ara bé, sempre que tinc oportunitat, insisteixo que cal una mirada integral. No n'hi ha prou amb una rotonda aquí, una actuació allà, amb pegats. Cal un pla de seguretat viària, amb calendari, amb pressupost d'inversions i amb criteris de mobilitat sostenible. No es tracta només de reduir la sinistralitat en els vehicles

privats. Es tracta també de fer que la carretera sigui transitable i habitable pels veïns i veïnes del municipi i de garantir passos segurs per vianants i bicicletes.

No és acceptable que avui encara el 2025 tinguem travesseres que funcionen com autovies sense passos segurs ni velocitats adequades dins dels nuclis. Tampoc ho és que les inversions només s'activin després d'un accident mortal i d'una mobilització veïnal. La seguretat viària ha de ser una política de prevenció, no de reacció. Votarem a favor.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat Mijoler. I per acabar, el diputat de la CUP Dani Cornellà. Quan vostè vulgui.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies per anunciar també que votarem a favor tant del punt 1. Entenem que és necessària aquesta rotonda que proposen en aquesta intersecció i que si el fet de que es faci, doncs, millora la seguretat, doncs aquí no hi ha res a dir, que es faci el més ràpid possible. I el punt 2 també, evidentment, tot el que són les actuacions necessàries per garantir la seguretat viària i, a més, en punts conflictius que ja estan detectats a la C-53 en els diferents travesseres urbanes, tant de Tornabous, el Tarròs, etcètera, doncs, com no? També hi donarem suport i esperem que es faci al més aviat possible.

El president

Molt bé, diputat Cornellà. Diputat Vergés, vol fer ús de la paraula?

Salvador Vergés i Tejero

Sí, si us plau. Només molt breument per agrair els grups parlamentaris que s'han mostrat favorables a aquesta proposta i que votaran a favor. El diputat senyor Ezquerra del Partit Socialista, nosaltres encantats de sumar, només faltaria, i que també s'afegeixin a aquesta proposta. Esperem que la votin favorablement. No hem acceptat les dues esmenes que ens han presentat perquè, en un cas, vostès ens canviaven la frase i posaven «estudiar la possibilitat de». Nosaltres demanem

l'execució d'aquesta rotonda. A l'altra esmena, parlaven de «continuar redactant l'estudi de». Creiem que amb les dades que s'han donat per part d'algun altre company de sinistralitat, la cosa no pot esperar més i, per tant, el que volem des de Junts per Catalunya és anar per feina i que vostès, com a Govern, així s'hi comprometin.

Gràcies.

El president

D'acord. Gràcies, diputat. I passariem ja a votació aquesta última proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Onze a favor i 5 abstencions.

Per tant, també repeteixo, donar les gràcies als alcaldes i al regidor que ens heu acompanyat, un plaer poder compartir aquesta estona amb tots vosaltres. I res més.

Ara ja teníem pendent una empresa. Era una delegació alemanya que ha demanat de poder... De quin tema era? *(El lletrat intervé sense fer ús del micròfon.)* Sí, ho vam enviar... Sí, de llogaters. Ho vam enviar la setmana passada. Ho vam enviar. Vull dir que si voleu anar gestionant el poder fer les reunions amb aquesta gent. Deien dia concret? No. El 10 d'octubre, recordeu de poder-se... *(Remor de veus.)* Anar allà a Alemanya? Sí, estaria bé. Parles bé l'alemany, Aparicio, tu? *(José Ignacio Aparicio Ciria intervé sense fer ús del micròfon.)* Jo ho parlo tot. Sí, home, sí, anem cap Alemanya. Sí.

Molt bé, família! Cuideu-vos molt i ens veiem a la propera comissió.

La sessió s'aixeca a...